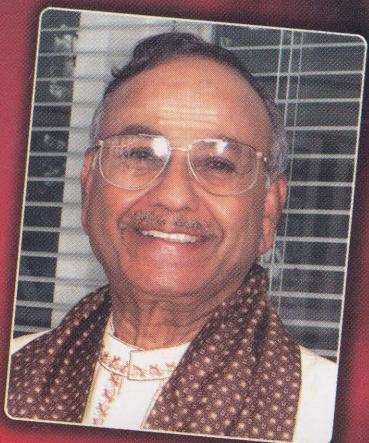
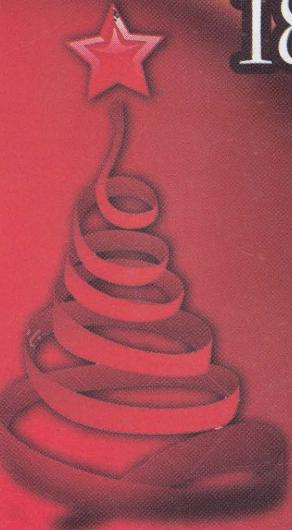

ஞானம்

கலை தைக்கியச் சந்திகை

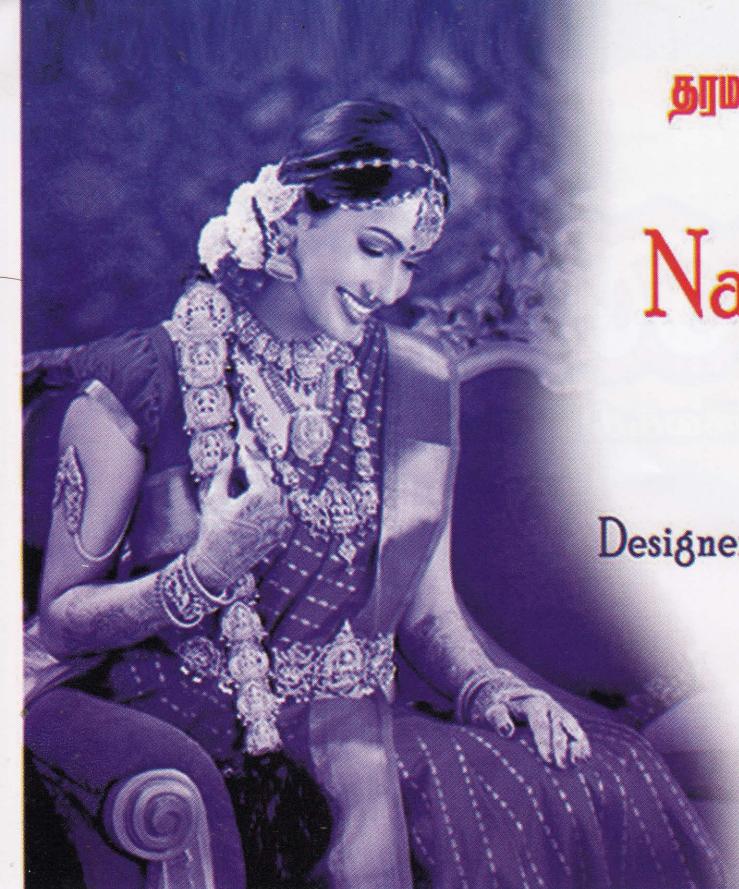
187

பேறிஞர்

பேராசினியர் கோஸன் மஹாதேவா

தருமான தங்க நடக்களுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

ஒளிஃ16
சுடப்:07

நோத்தி மூலம் ரீவும் ஆழமும் பறவது குனம்!

187

வெள்ளத்தின் பயருக்கைப்பொல் கலைப்பயருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேமுமாயின்,
பள்ளத்தில் விற்கிறுக்கும் குருடெவ்வளம்
விழியற்றும் பதவிகாளிவர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☎ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☎ 0094-11-2362862
இணையம் ☎ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☎ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☎ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வாங்கி விபரம் ☎ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKX
(மணியோட்டமுலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☎ Sri Lanka
 ஓரு வருடம் : ₹ 1,000/-
 ஆறு வருடம் : ₹ 5,000/-
 ஆயின் சந்தா : ₹ 20,000/-
 ஓரு வருடம்
 Australia (AU\$) 50
 Europe (€) 40
 India (Indian Rs.) 1250
 Malaysia (RM) 100
 Canada (\$) 50
 UK (£) 40
 Singapore (Sin. \$) 50
 Other (US \$) 50

ஞானம் சஞ்சிகையில் ரிரசுரயாகும் படைப்பு
களின் கருத்துக்கஞ்சு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களைப் பாருப்பானவர்கள்.

ஓய்களைப்பயில் எழுதுவார்கள் தமது சொங்
தப் பயயர், தாலைப்பைச் சென், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வெறுாக கையைத்தலேவண்டும்.

ஓரிரசுத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
சொல்கவேப்பதீந் ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

ஓய்களைப்பயில் கணிகீலில் தட்ட்சீசு எஸ்பிஸ்ட்ட்
மின்னஞ்சல்சலில் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இடித்துண்டே.....

● கவிதைகள்

வாக்கரவாணன்	11
சீனா உதயகுமார்	15
முதூர் கலைமேகம்	18
மானந்தன் (அல்வாய்)	21
கா.தவபாலன்	43
வெஷ்லிதாசன்	51

● கட்டுரைகள்

தி. ஞானசேகரன்	03
புலேந்திரன் நேசன்	16
செ. சிறீக்கந்தராசா	31

● சிறுகதைகள்

ஆசி கந்தராஜா	06
வி. ஜீவகுமாரன்	19
தீரன் ஆர். எம். நெள்ளாத்	36

● முந்தையோர் ஈழத்தவறை

ஞா. பாலச்சந்திரன்	25
-------------------	----

● ஈழத்தவரின் சமகால நூல் வெளியீடுகள் என். செல்வராஜா

39

● கண்ணிடன் கலைாசம் (பயண திட்கியம்) லண்டன் அம்பி

44

● எழுத்த தூண்டும் எண்ணாங்கள் பேரா. துரை மனோகரன்

47

● பத்தி

கலாநிதி ஜீவகுமாரன்	50
--------------------	----

● சமகால திட்கியம்

கே. பொன்னுத்துரை	53
------------------	----

● வாசகர் பிபகிறார்

56

ஆவிரியீர் உக்காடு

வரலாறு கரணாது ஸேய்ட்டை
ந(க)ண்ணீர்த் ரேசமர்கியது தழிந்றாடு

சென்னையிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் காஞ்சிபுரம், கடலூர் திருவள்ளூர் உள்ளிட்ட பகுதிகளிலும் மழை ஏற்படுத்திய பெருவெள்ளமும் அதனால் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட பெருஷ்டமும் உயிர் இழப்புகளும் இன்றைய நவீன உலகிற்கு ஒரு சவாலாகவே அமைந்துவிட்டது

கொட்டித்தீர்த்த பெருமழையால் சென்னையில் ஓடும் காவம், அடையாறு, ஆரணியாறு கொசல் தலையாறு ஆகியவற்றில் தண்ணீர் நிரம்பி ஓடாது தடைப்பட்டது. ஆறுகளின் பக்கவாட்டில் இருக்கும் வெள்ள வடிகால் பகுதிகளை வானளாவிய கட்டிடங்கள் தடுத்து நிறுத்தின. இதற்கான காரணம், ஏரிப்பகுதிகள் அணைக்கட்டுகள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு எங்கும் கட்டடங்கள் எழுப்பப்பட்டதுதான். திட்டமிடப்படாத குடியிருப்புகள் எங்கும் தோன்றிவிட்டன. சென்னையில் கடற்கரைகளில்கூட கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டுவிட்டன. சட்டவிரோதமான கட்டடங்கள் நினைத்த இடமெல்லாம் தோன்றி நீர்த்தேக்கங்களும், கால்வாய்களும் அடைக்கப்பட்டுவிட்டன.

பேய் மழையினால் சாலைகள், தெருக்கள் மட்டுமெல்லாது வீடுகளுக்குள்ளும் மழைந்து புகுந்து பார்த்த இடமெல்லாம் வெள்ளக்காடாகியது.

சென்னையைச் சின்னாபின்னமாக்கிய மழை கடந்த நாறு ஆண்டுகளில் ஏற்படாத அனர்த்தம் என்று கூறப்படுகிறது.

இந்த வெள்ள அனர்த்தத்தில் முந்நாறுக்கும் மேற்பட்ட மனித உயிர்கள் பலியாகி யுள்ளன. பலகோடி பெறுமதியான பொருட்கள் அழிந்துள்ளன என ஆரம்பக் கணக்கெடுப்புக்கள் கூறின. ஆனாலும் இந்தத் தொகை இன்னும் அதிகமாக இருக்கலாம் என அங்சப் படுகிறது.

வாகனங்கள் செல்லும் வீதிகளில் படகுகள் மிதந்த காட்சியையும் வெள்ளத்தில் சிக்கிய மக்களை ஹெலிக்கொட்டில் மீட்கும் சூழலும் ஏற்பட்டன.

இந்த அனர்த்தம் ஏற்படப்போவதைப் பற்றிய பல எச்சரிக்கைகள் முன்கூட்டியே கொடுக்கப்பட்டு, 'எல் நினோ' விளைவுகள் குறித்தும் பேசப்பட்டது. 'எல் நினோ' என்பது வெப்ப நிலை ஏற்றத் தாழ்வைக் குறிக்கும் ஒரு பதமாகும். ஓவ்வொரு ஆண்டிலும் இறுதிப்பகுதியில் இந்த எல் நினோ தோற்றும்பெற்று வடகிழக்குப் பருவமழை காலத்தில் இந்தியப் பெருங்கடல் அதிக அளவில் வெப்பம் அடைந்து ஆவியாகி மேகங்கள் கருக்கொண்டு நிலப்பகுதியை அடைவதால் ஏற்பட்ட பெருமழையே இந்த அழிவுக்குக் காரணம் என அறியிமுடிகிறது.

இந்தப் பேரிடர் நேர்ந்த நோத்தில் அதனை எதிர்கொள்ளும் நிலைமையில் தமிழகம் இருக்கவில்லை. எவருமே எதிர்பார்க்கவும் இல்லை.

ஆனால், சமூக வலைத்தளங்கள் இவ்வேளையில் துரிதமாக இயங்கி பெரும்பணி யாற்றின. வெள்ளத்தில் சிக்கிய பலர் தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள இந்த சமூக வலைத்தளங்கள் மூலம் உதவிகேட்டபோது, .:பேஸ்புக், டிவிட்டர் போன்ற சமூக வலைத்தளங்களில் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் எங்கு தங்குவதற்கு இடம் உள்ளது என்ற விபரங்களைத் தெரிந்தவர்கள் பதிவு செய்தனர்.

பொதுமக்கள் பலர் தாமாகவே முன்வந்து உணவு, உடை உறைவிடம் தண்ணீர் போன்றவற்றை இந்த இடங்களில் கூடியோருக்கு வழங்கினர். இயன்றவரை தம்மாலான உதவிகளைச் செய்தனர்.

பலர் குழுக்களாகச் சேர்ந்து போக்குவரத்துக்கு உதவினர். பலர் வெள்ளத்தில் தத்தளித்தோரை நீச்சலடித்துக் காப்பாற்றினர். எவ்வித எதிர்பார்ப்புகளுமின்றி ஆளுக்கொரு வேலை செய்தார்கள்.

இனம், சாதி, மதம், மொழிகடந்து ஆண்பெண் வேறுபாடின்றி இவர்கள் ஆற்றிய மனித நேயப்பணி மகத்தனது. இயற்கை ஏற்படுத்தும் எதிர்பாராத பேரழிவுகளின்போது மனிதர்கள் உடனடியாக எவ்வாறு செய்தப்பேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியதும் ஆறுதல் தந்ததும் இந்த மனிதநேயம்தான்.

எதிர்காலத்தில் அரசும் மக்களும் இனைந்தே பருவ நிலைமாற்றத்தால் ஏற்படும் கடும் பாதிப்புகளைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விழிப்புணரவையும் இந்த வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

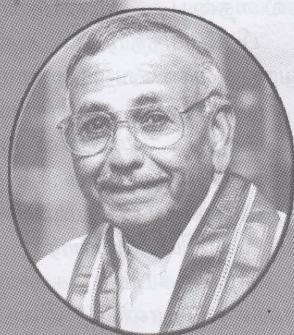
தி. ஞானசேகரன்

பேராசிரியர் கோபன் மகாதேவா அவர்களை முதன்முதலில் அவரது இலக்கியப் படைப்புக்கள் மூலமே அறியும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. ஞானம் சஞ்சிகையில் அவர் எழுதிய சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் அவரைச் சிறந்த படைப்பாளியாக எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியிருந்தன.

சென்ற 10-10-2015 அன்று டென்மார்க்கில் இடம்பெற்ற ஏழு சங்கங்கள் இணைந்து நடத்திய கலைவிழாவில் பிரதம அதிதியாக நானும் எனது மனைவியும் அங்கு சென்றபோது, பேராசிரியரும் அவவிழாவிலே சிறப்பு அதிதியாகக் கலந்து கொள்ள வந்திருந்தார். அவ்வேளையிலேதான், 1974ல் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சி மகாநாட்டின் பிரதம செயலாளராகச் செயலாற்றிய கலாநிதி கோபாலபிள்ளை மகாதேவாதான் அவர் என்பதும், அவரே தொடர்ந்து தற்போது கோபன் மகாதேவா என்ற பெயரில் பிரபல்யமாகி பல்துறைச் செயற்பாடுகளிலும் இலக்கியத்திலும் ஈடுபாடுகொண்டு இயங்கிவருகிறார் என்பதும் தெரியவந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தில் அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சி மகாநாட்டை நடத்த முடியாது என்றும் கொழும்பிலேதான் அது நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் அன்றைய பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் மந்திரிசபையில் தீர்மானித்திருந்த வேளையில் கலாநிதி கோபாலபிள்ளை மகாதேவா சிறிதும் தளராமல் தனது திறமையைப் பயன்படுத்தி சிறிமா அம்மையாருடன் வாதாடி யாழ்நகரிலேயே அந்த மாநாட்டை நடத்த அனுமதிபெற்றவர் என்பதும் என் நினைவில் வந்தது.

டென்மார்க்கில் நங்கியிருந்த காலகட்டத்தில் அவருடன் நெருங்கிப்பழகும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. அவர் எமக்கு அன்பளிப்புச் செய்த நூல்கள் மூலமும் அவரது சமகாலப்பணிகளையும் அறிய முடிந்தது.

**ஸுருங்கர்
ராசிரியர்
கோபன் மகாதேவா**

தமிழாராய்ச்சி மாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்துவதற்கான அனுமதியை சிறிமாவிடம் வாதிட்டுப்பெற்றார் என்பதை விளக்குவதாக டென்மார்க்கில் நடைபெற்ற கலைவிழாவில் அவரது உரை அமைந்திருந்தது. பின்னர் நான் அவரிடம் இது தொடர்பாக ஞானம் சஞ்சிகையில் வெளியிடுவதற்கென ஒரு நேர்காணலையும் பெற்றுக்கொண்டேன்.

கோபன் மகாதேவா அவர்கள் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் உள்ள மட்டுவில் தெற்கு கிராமத்தில் 05-01-1934ல் கந்தர் வேலாயுதர் கோபாலபிள்ளைக்கும் அப்பா பொன்னம்மா அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவர் தனது சிறுவயதிலேயே பெற்றோரை இழந்தவர். இவரது தாய் மாமனாராகிய வைத்தியர் அப்பா வெற்றிவேலு அவர்களும் பெரிய தந்தை கந்தர் வேலாயுதர் கந்தையா அவர்களும் இவரைத் தமது பிள்ளைபோல் வளர்த்து கல்வியிட்டி ஆளாக்கினார்கள்.

இவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை கைதடி சித்திவிநாயகர் இந்து கலவன் பாடசாலை, சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரி ஆகியவற்றிலும் இடைநிலைக்கல்வியை சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி, யாழ்மத்திய கல்லூரி ஆகியவற்றிலும் பெற்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல் மாணவனாகச் சேர்ந்து தனது பட்டப்படிப்பை 1955ல் நிறைவு செய்து ஒரு பொறியியலாளரானார்.

பாடசாலைக் காலத்தில் உயரம் பாய்த்திலும், கைப்பந்தாட்டத்தில் பல்கலைக் கழகத்திலும், பங்குபற்றி பரிசில்களும் பெற்றுள்ளார்.

1961 ஆம் ஆண்டில் பெரிய பிரித்தானி யாவில் உள்ள பேரமிக்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் தனது பட்ட மேற்படிப்பை மேற்கொண்டு முதுமாணிப்பட்டம், கலாநிதிப்பட்டம் ஆகிய வற்றைப் பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து எந்திர வியல், முகாமையியல், தொடர்பான ஏழு உயர் பட்டங்களைப் பெற்றார்.

இலங்கை, இங்கிலாந்து, மேற்கிந்திய தீவுகள் ஆகிய இடங்களில் பொறியியலாளர், ஆராய்ச்சி ஆசிரியர், கைத்தொழில் ஆலோசகர், இயக்குநர், பேராசிரியர் ஆகிய பதவிகளில் பணிபுரிந்த இவர், தனது வாழ்நாளில் சிறுவயது முதல் 1961வரையிலும் பின்னர் 1966 முதல் 1978 வரையிலும்

இலங்கையில் வாழ்ந்தார். ஏனைய காலங்களில் மேற்கிந்திய தீவுகளிலும் பெரும்பகுதியை பிரித்தானியாவிலும் வாழ்ந்து அந்தந்த நாடுகளில் பணிபுரிந்தார். இங்கிலாந்தில் 41 வருடங்கள் வாழ்ந்துள்ளார்.

இவர் இலங்கையில் இருந்த காலப்பகுதியில் இலங்கை அரசாங்க சேவையில் பணியாற்றி களனி, பாணுந்துறை, ஆகிவற்றில் அமைந்துள்ள பெரிய பாலங்களையும், மட்டக்களப்பு விமான நிலையத்தையும் கட்ட உதவினார். “மைற்” என்ற தாபனத்தை உருவாக்கி யாழ்ப்பாணம், சன்னாகம் ஆகிய இடங்களில் மாதிரி நவீன சந்தைகளைக் கட்டிக் கொடுத்துப் பலரது பாராட்டையும் பெற்றார்.

இலங்கையில் இருந்த காலத்தில் இலங்கை கலாசார அமைச்சின் தமிழ் நாடகக் குழுவின் அங்கத்தினராகவும் மகாவளித்திட்ட விசாரணைக்குழுவில் அங்கத்தவராகவும், இலங்கை கைத்தொழில் சபை, இலங்கை அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களின் முகாமைத் துவக் குழுவின் அங்கத்தினராகவும், வட இலங்கை வர்த்தகர் - கைத்தொழிலாளர் சம்மேளனத்தின் (1970-78) நிறுவு தலைவராகவும் பணியாற்றினார்.

1960 -1970 ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஈழத்துச் சமகாலக் கல்விமான்கள் பலரால் “ஒரு யாழ்ப்பாணத்து மூனை’ என்ற பாராட்டைப் பெற்றார்.

பேராசிரியர் கோபன் மகாதேவா தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமை மிக்கவர். இவர் தனது பதின்னான்காவது வயதில் யாழ். மத்திய கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் “மகாத்மா காந்தி’ப்ரறி ஒரு ஆங்கிலக் கவிதையை எழுதியதன்மூலம் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து இவரது “விண்வெளி ஆராய்ச்சிக்’ கட்டுரைகள் வீரகேசரியில் பிரசரமாகின. ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட ஆங்கில தமிழ்க் கவிதைகளை இவர் எழுதியுள்ளார். நான்கு ஆங்கிலக்கவிதை நூல்களையும் ஒரு தமிழ்க்கவிதை நூலையும் இவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

இவரது வாழ்க்கையும் கவிதையும் என்ற தமிழ்க்கவிதை நூலில், இலங்கைக் கவியரங்குகளில் பாடப்பட்ட பல்வேறு கவிதைகளும் தமிழ்ச்சஞ்சிகைகளில் பிரசரமான கவிதைகளும் அடங்கியுள்ளன.

இவரது பரிசோதனை முயற்சியாக சில ஆங்கில Nursery Rhymes என்னும் குழந்தைப் பாடல்கள் சிலவற்றை தமிழாக்கம் செய்திருக்கிறார். இவருடைய Life in Nutshells ஆங்கிலக்கவிதைத் தொகுப்பு 1997ல் பிரித்தானியாவின் கவிதை நூல்கள் போட்டியில் முதலாவது பரிசைப்பெற்றது. இவரது மூன்று நீண்ட ஆங்கிலச் சிறுகதைகள் அடங்கிய சிறுகதைத் தொகுதியொன்றும் வெளியாகியுள்ளது.

பொறியியல், விஞ்ஞானம், பரிபாலனம், தொழில் அபிவிருத்தி, கல்விமுறை, பயிற்சிக் கலை, ஈழத்து அரசியல் போன்ற துறைகளில் பலநாறு கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். தனதும் மற்றவர்களினதுமாக 30க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

இவருடைய இல்லத்தில் மாதம் ஒருமுறை “இலக்கியக் களம்” நிகழ்வு இடம்பெறும். இங்கு பயனுள்ள விடயங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு எழுத்துருவாக்கப்பட்டபின் கருத்துப்பரிமாறல்கள் இடம்பெறும். அவை பின்னர் நூலுவருவும் பெறுகின்றன.

பிரித்தானிய ஈவர் இலக்கியச்சங்கம் (ELAB) என்ற அமைப்பினை 2006 ஆம் ஆண்டில் நிறுவி அதன் தலைமைப் பதவியை ஏற்று மாதந்தோறும் இரண்டாவது புதன் கிழமைகளில் கூடி ஆக்க பூர்வமான செயற்பாடுகளை நடத்திவருகிறார். இதில் தமிழ் ஆங்கில மொழிகளில் சமகாலம்பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் கவிதைகளும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு கருத்துரைகள் பரிமாறப்பட்டு “புந்துணர்” (Perspectives) என்னும் நூல் தொகுதிகளாக வெளிவருகின்றன. இத்தகைய பூந்துணர் தொகுதிகள் 2007, 2010, 2012, 2014 ஆகிய ஆண்டுகளில் வெளிவந்துள்ளன.

காலஞ்சென்ற இவரது மனைவி வைத்திய கலாநிதி சீதாதேவி மகாதேவா அவர்களும் ஓர் இலக்கிய ஆர்வலர், எழுத்தாளர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் கோபன் மகாதேவாவின் பணிகளுக்குப் பெரும் உந்து சக்தியாக விளங்கியுள்ளார். இவர்களின் உமா, உஷா, வலவன், உலா எனும் வளர்ந்த முதுப்பட்டாரி மக்கள் லண்டனில் குடும்பமாகிப் பணிபுரிகின்றனர்.

நாங்கள் இலண்டனில் இருந்த காலப் பகுதியில் ஒரு காலைவேளை பேராசிரியர் எம்மைத் தனது இல்லத்திற்கு அழைத்துச்

சென்று உபசரித்தார். பேராசிரியரின் இல்லத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான நூல்கள் வரிசையாக அடுக்கிவைக்கப்பட்டு அவரது இல்லம் ஒரு சிறிய நூலகம் போலக்காட்சி அளித்தது. தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் இலக்கியம், கவிதை, சமயம், நாடகம், அரசியல், மருத்துவம் பொறியியல் ஆகிய துறைகளில் நூல்களைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இரண்டு கணினிகளும் பாவனையில் இருந்தன.

பேராசியர் அவர்கள் ஒரு சிறந்த நடிகனுமாவார். அவர் எழுதித் தயாரித்து நடித்த குறும்படங்களாக “திருக்குறள் தாத்தா”, “செல்லாச்சிப்பாட்டி”, “தாய்மை” ஆகியவை விளங்குகின்றன.

1974ல் இடம்பெற்ற அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு பெரும் குழப்பத்தில் முடிவுற்று 11 உயிர்களையும் காவுகொண்டது பலருக்கும் ஞாபகத்தில் இருக்கலாம். அதுபற்றி ஞானம் சஞ்சிகைக்கான நேர்காணலில் நான் வினவியபோது அவர் பின்வருமாறு கூறினார் “ மகாநாட்டில் அரசியல் கலக்கப்படமாட்டாது என்று நான் சிறிமா அம்மையாருக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியின் அடிப்படையிலேயே அந்த மகாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடை பெறுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. ஆனால் அம்மகாநாட்டுக்கு இலங்கை அரசு விசாவழங்காத நிலையில் மாறுவேடத்தில் தமிழக அரசியல் வாதியான மறைந்த இரா. ஐனார்த்தனம் கள்ளத்தோணியில் வந்து அந்த மாநாட்டின் இறுதிநாளில் மேடையில் தோன்றி பரபரப்பை ஏற்படுத்தினார். இதன் காரணமாகவே பொலிசார் அங்கு வரவும் அதைத் தொடர்ந்து மக்கள் கூட்டம் உணர்ச்சிவசப்பட்டு பொலீசாரை எதிர்க்கவும் அதனால் ஏற்பட்ட குழப்பத்தினாலேயே மின்கம்பிகள் அறுந்து வீழ்ந்து அதில் சிலர் சிக்குண்டு இறக்கவும் நேர்ந்தது” என விளக்கம் கொடுத்தார்.

தற்போது தனது 81 வயதிலும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கி பலதரப்பட்ட சமூகப் பணிகளிலும் இலக்கியப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டு வரும் பேராசிரியர் கோபன் மகாதேவா அவர்களது செயற்பாடுகள் மேல்மேலும் சிறந்தோங்க வேண்டும் என ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

○ ○ ○

சிறுக்கை:

-1-

சரவணை அம்மான் தூங்கிச் செத்தபோது எனக்கு பதின்மூன்று வயது. இராசதுரை, நான், சரவணை அம்மானின் ஒரே மகள் பூங்கொடி எல்லோரும் அப்போது ஊர்ப் பாடசாலையில் ஒன்றாகப் படித்துக் கொண்டிருந்தோம். சரவணை அம்மான் தூங்கிச் செத்தவரோ அல்லது அவரை அடித்துத் தூக்கின்தோ...? என்ற சமசியம், அப்போது பலருக்கு இருந்தது. இதுபற்றி ஊரிலே ஆரென்ன சொன்னாலும், சந்தையால் வந்த சரவணை அம்மான், அன்று பெண்சாதியுடன் சண்டை பிடித்ததை, நான் நேரிலை கண்டனான். இந்தச் சண்டை வெறும் வெண்டிக்காயால் வந்தது.

சரவணை அம்மான் தோட்டக்காரன் என்றாலும் நல்ல முதுசக்காரன். வயல், தோட்டம், துரவு என்று நிலபுலன்கள் ஏராளம். அதனால்தான் அவருக்கு நல்ல வடிவான பெண்சாதி அமைந்ததென்று சொல்லக் கேள்வி. கனகம் மாமி அமெரிக்கன் மின்ன பள்ளிக்கூடத்தில் புத்தாம் வகுப்புவரை இங்கிலிஷ் படித்தவர். அவளின் வடிவுக்கும் சீதனபாதனத்துக்கும் நிறையப்பேர் அவவைப் பெண் கேட்டு வந்தவர்களாம். அதனால் அவவுக்கு 'நாங்கி' கொஞ்சம் அதிகமென இராசதுரை வீட்டில் சொன்னார்கள். இறுதியில், சொந்தமும் சொத்தும் விட்டுப் போகக் கூடாதென்பதற்காக, சொந்த மச்சான் சரவணையை, அவவுக்கு எப்பனும் விருப்பமில்லாமல் தகப்பன் கட்டிவைத்தாக, பாட்டி சொன்னார். இதனால் அரைக்காச பெறாத விஷயத்துக்கும் புருஷனுடன் மல்லுக்கு நிற்பார்.

செவ்வாய், வியாழன், சனிக்கிழமைகளில் சாவகச்சேரியில் சந்தை கூடும். இவற்றுள் சனிக்கிழமையே மிகப் பெரிய சந்தை. சரவணை அம்மான் விடிய நாலு மணிக்கு வண்டில் கட்டி, தனது தோட்டத்து விளைபொருட்களைச் சந்தைப்படுத்த, சாவகச்சேரிக்குப் போவார். புகையிலையும் மிளகாயும்தான் அப்பொழுது காசப் பயிர்கள். அறுவடை காலங்களில் செத்தல் மிளகாயும் புகையிலையும் வாங்க, கொழும்பு வியாபாரிகள் வீடுதேடி வருவார்கள். ஆனால் யாழ்ப்பாண விவசாயிகளின் அன்றாடச் செலவுகளுக்கு வாழைக் குலைகளே கைகொடுத்தன. கப்பல், கதலி, கறிமொந்தன் என சரவணை அம்மான் தோட்டத்து வாழைகள், வஞ்சகமில்லாமல் குலைதள்ளின. வாழைக்குலைகள் விற்ற காசில்தான் சரவணை அம்மான், வீட்டுக்குத் தேவையான சாமான்களும்

**எதிலீனி என்னும்
ஹோமோனி வாயு...**

ஸூசி குந்தராஜா

கோவிலாக்கண்டி மீன், பாலாவி றால், கணவாய் வகைகளும், பூங்கொடிக்கு விருப்பமான கச்சான் அல்வாயும் வாங்கிவருவார்.

தகப்பன் சாகிறதுக்கு ஒரு மாதம் முந்தித்தான் பூங்கொடி பக்குவப்பட்டு, தடல்புடலாக சாமத்தியச் சடங்கு வைச்சவை. பூங்கொடியும் தாயைப்போல நல்ல வடிவும் வெள்ளையும். ஆனால் பெயருக்கு ஏற்றமாதிரி கொடிபோல இருந்தாள். பள்ளிக்கூடத்துக்கு ஆடிஆடி நடந்து வருவாள். அவள் தூக்கி வரும் புத்தகச்சுமை தாங்காமல் முறிந்து விடுவாளோ? என்ற பயம் இராசதுரைக்கு நெடுக இருந்தது. ஒருவேளை அப்படி நடந்தால், ஒடிப்போய்த் தூக்குவதற்கு இராசதுரை தயாராக இருந்தான்.

இராசதுரை குடும்பம் கொஞ்சம் முட்டுப்பட்டது. இதனால் கனகம் மாமியின் சீதனக் காணியிலேயே குடியிருந்தார்கள். இராசதுரைக்கு இரண்டு வயதில், தகப்பன் பாம்பு கடித்து இறந்துபோக தாய், சரவணை அம்மானின் தோட்டத்தில் வேலை செய்தே அவனை வளர்த்தார். அவர்களும் சரவணை அம்மான் ‘புகுதி’ என்றாலும், கனகம்மாமி, புருஷனை இராசதுரை வீடிடில் செம்பெடுக்கவிடார்.

சரவணை அம்மானின் தோட்டத்தில் யாழ்ப்பான மரக்கறிகள் பெருமளவில் விளைந்தன. இருந்தாலும் பூங்கொடிக்கு பெலமேத்த இங்கிலிட் மரக்கறிதான் சரிவரும் என, கனகம்மாமி நம்பினார். ஒரு வெண்டிக்காயில் ஒரு முட்டையின் சத்தென, ஏதோவொரு இங்கிலிஸ் புத்தகத்தில் கனகம்மாமி வாசித்ததால், வெள்ளைக்கார மரக்கறிகளுடன் சேர்ந்துகொள்ள, பால் வெண்டிக்கு அதிஷ்டம் அடித்தது. வெண்டி மரத்தில் அழுக்கணவன் பிடிக்குமென சரவணை அம்மான் பால்வெண்டி நடுவதில்லை. இதனால் அவர்களது வாராந்த சாமான் பட்டியலில் பால் வெண்டி சேர்ந்து கொள்ளும். வெண்டிக்காய் வாங்கும்போது நுனியை முறிசுக்பாத்து பிர்சாக வாங்கவேண்டு மென்பது கனகம் மாமியின் கட்டளை. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் எழுபதுகள்வரை, சந்தையில் சாமான் வாங்க சாக்குப்பையும் பனை ஒலை உமலுமே பாவித்தார்கள். சாவகச்சேரிச் சந்தையில் காய்பிஞ்சு விற்கும் சின்னாச்சிக் கிழவியின்

ஏச்சுப்பேச்சையும் தூஷணத்தையும் காதில் வாங்காது, சரவணை அம்மான் வெண்டிக் காய்களை முறித்துப் பார்த்து, நுனிமுறிஞ்ச காய்களாகப் பொறுக்கி எடுத்தார். நல்ல புளிக்காயென்று சொல்லி, விலைப்படாமல் வாடிக் கிடந்த பத்து எலுமிச்சம் பழங்களையும் அரை விலைக்கு, வெண்டிக் காய்களுடன் சரவணை அம்மானின் சாக்குப் பைக்குள் தள்ளிவிட்டது, கிழவி. சரவணை அம்மானின் எருத்து மாடுகளுக்கு சந்தைக்குப் போய்வரும் பாதை அத்துப்படி. சந்தையால் திரும்பி வரும் வழியில் மாடுகள் தாங்களாகவே, நுணாவில் கள்ளுக் கொட்டில் முகப்பில் நின்றவிடும். வழக்கம்போல அன்றும் கள்ளுக் கொட்டிலில் ‘சமா’ வைத்தபின்பே, சரவணை அம்மான் வீடுவந்து சேர்ந்தார்.

அன்று புரட்டாதிச் சனி! வீடிடில் மச்ச மாமிசமில்லை. வெண்டிக்காயை நல் வெண்ணையில் வதக்கி, தக்காளியும் உள்ளி மிளகு சீர்கழும் தட்டிப்போட்டு, வத்தக் குழம்பு செய்யவென வெண்டிக்காயை அரியத் தொடங்கிய கனகம் மாமி, பத்திராளியாட்டம் வெளியே வந்தார். கலியாணம் கட்டின நாள் துவக்கம் கனகம் மாமி, புருஷனை ஒரு பொருட்டாகவே மதிப்பதில்லை. வார்த்தைகள் நெருப்பாக வெளியில் வரும். அன்றும் அப்படித்தான். புருஷனை வறுத்தெடுத்து விட்டார்.

‘து, நீயும் ஒரு ஆம்பிளையே...? ஒழுங்கான வெண்டிக்காய் வாங்கத் தூப்பில்லை...’ எனத் துவங்கி அவரின் அந்தரங்க பலவீனத்தை அனலாய்க் கொட்டனார்.

நுனி முறிச்சுப்பார்த்து, பிஞ்சாகத்தான் வாங்கியதாக சரவணை அம்மான் முடிந்த வரை அனுங்கிப்பார்த்தார். ஏழை சொல் அம்பலம் ஏறவில்லை. கள்ளுக் கொட்டிலை நோக்கி நடந்த சரவணை அம்மானை, அடுத்தநாள் பின்மாகத்தான் இறக்கினார்கள். வெண்டிக்காய் விசயத்தில் சரவணை அம்மான் பொய் சொல்லவில்லை என்பது, எனக்கும் இராசதுரைக்கும் பல வருடங்களுக்குப் பிறகே தெரியவந்தது.

-2-

இராசதுரை படிப்பில் வலு விண்ணன். கஸ்டமான் கனக்குகளையும் ஒரு நொடியில் போட்டுவிடுவான். அந்த வருட பல்கலைக்

கழக புகுமுகப் பரிட்சையில், அவன் மாநிலத்தில் முதலாவதாக வருவான் என்று பாடசாலை அதிபரும் ஆசிரியர்களும் நம்பினார்கள். விழையாட்டுப் போட்டிகளில் அவன்தான் சம்பியன். மரதன் ஒட்டப் போட்டியில் எவரும் அவனை வென்றது கிடையாது. இடையிடையே தாயுடன் தோட்ட வேலைகளும் செய்வதால், திடகாத்திரமான 'Four-Pack' உடம்பு, இராசதுரைக்கு தானாகவே வந்தது. எங்களுடன் கூடப்படித்த பாடனான்' வேதப் பெட்டையன், இராச துரையைச் சுற்றிச் சுழன்று திரிந்தாலும் 'பூங்கொடிக்கே கொழுகொம்பாவேன்' என அடம் பிடித்தான். ஆனால் பூங்கொடி அவனை ஒரு பொருட்டாகவே மதிப்பதில்லை. வானத்திலிருந்து ஒரு அழகான தேவகுமாரன், சகல செளபாக்கியங்களுடனும் தனக்கு மாப்பிளையாக வருவான் என்று நம்பினாள். அதேசமயம், கலியாண விஷயத்தில் தான் ஏமாந்தது போல, மகள் ஏமாற்கச்சாதென்பதில் கனகம் மாமியும் வலு கவனமாக இருந்தார். சரவணை அம்மான் சாவுக்குப் பிறகு சகலதும் கனகம் மாமியின் இராச்சியத்தின் கீழ் வந்தது. தோட்ட வேலைக்கு தாய், எடுபிட வேலைக்கு இராசதுரை என, வசமாக இவர்கள் மாட்டிக் கொண்டதால் கனகம் மாமியின் காலம் பிரச்சனையின்றிக் கழிந்தது.

அப்பொழுது எமக்குப் பல்கலைக்கழகப்
புகுழு பர்ட்சை நெருங்கவே, நாங்க
ளைலோரும் படிப்பிலே மும்முரமானோம்.
ஆனால் இராசதுறையோ காதலாகி கசிந்து,

பூங்கொடியைச் சுற்றித் திரிந்தான்.
 அப்பொழுது அலை பேசிகளோ அல்லது
 அதில் அனுப்பப்படும் குறுஞ் செய்தி,
 'வட்சப்' வசதிகளோ இல்லை. காதலை
 வெளிப்படுத்துவது கடிதமுலம்தான்.
 கணிதபாடப் பர்ட்சை முடிந்த அடுத்தநாள்,
 இராசதுரை தன்னுடைய அளவு கடந்த
 காதலையும் மோகத்தையும் எழுத்தில்
 கொட்டி, பூங்கொடிக்கு ஒரு கடிதம்
 எழுதினான். 'இப்பொழுது எனக்குப்
 பணவசதி இல்லாவிட்டாலும் என்றோ
 ஒருநாள் நான் உன்னத நிலைக்கு வந்து
 உன்னை ராணிபோல வைத்திருப்பேன்'
 என்ற வரிகளுக்கு சிவப்பு மையால்
 அடிக்கோடிட்டான். காதல் கடிதம்
 எழுதும் விஷயத்தில் எனக்கு எந்தவித
 ன் அநுபவம் இல்லை என்று தெரிந்தும்,
 ண்டு முறை தான் எழுதியதை எனக்கு
 சித்துக் காட்டி, வேண்டிய திருத்தங்களைச்
 சீர்ப்பு கொண்டான். கடிதத்தை எப்படிச்
 சீர்ப்பிக்கலாம் என்பதை நானும் இராசதுரையும்
 கோணங்களில் ஆராய்ந்தோம். இறுதியில்
 காக்மாமி லீட்டில் இல்லாத சமயம் பார்த்து,
 கொடியின் 'கொம்பாஸ்' பெட்டிக்குள்
 சான் அல்வாவுடன் சேர்த்து கடிதத்தை
 வைப்பது என்று முடிவெடுத்தோம். ஆனால்,
 சாலையில் கெட்டிக்காரனாக கருதப்பட்ட
 இராசதுரை, எங்கள் திட்டத்தை அமுல்
 கீத்தும் விஷயத்தில் 'சொத்தப்பி'விட்டான்.
 தம் தடம்மாறி கனகம் மாமியின் கைகளில்
 நடத்தகு பெரும் சோகம்.

'ஒருவேளை சாப்பாட்டுக்கே வழி யில்லாத பரதேசி நாய்களுக்கு எங்கடை வீட்டுச் சம்மந்தம் வேண்டிக்கிடக்கோ...' என்ற தழித்த வார்த்தைகளுடன், செருப்பால் அடிக்காத குறையாக இராசதுரையும் தாயும் தூரத்தப்பட்டார்கள். 'நாயைக் குளிப்பாட்டி நடுவிட்டிலை வைச்சிருந்தது, தன்றை பிழை...' என ஊரெல்லாம் கனகம் மாமி தூற்றித் திரிந்தா. 'முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்டாக' வீட்டுத் தின்னணகளில், ஊர் மாமிகள் வம்பளந்தார்கள். பிரளி குளப்படி இல்லாத நல்ல பெடியன் எனப் பெயரெடுத்த இராசதுரை, வெளியில் தலை காட்ட முடியாமல் முடங்கிப்போனான். இதன் தொடர்ச்சியாக அந்த வருட பல்கலைக் கழக புகுமுக பர்ட்சையில், இராசதுரை

எல்லாப் பாடங்களிலும் பெயிலானது அனைவருக்கும் அதிர்ச்சி. அப்பொழுதுதான் முத்தையன்கட்டு படித்தவாலிபர் விவசாயத் திட்டம் இலங்கையில் அறிமுகமாகியது. ஊரில் இருக்க விரும்பாத இராசதுரையும் தாயும், முத்தையன் கட்டில் காணிபெற்று இரவோடிரவாகப் போய்விட்டார்கள். கால ஓட்டத்தில் இராசதுரையுடன் இருந்த தொடர்பு எனக்கு அறுந்து போயிற்று. விவசாய தொழில் நுட்பத்தில் எனது படிப்பு முடிந்த பின்னர், புலம்பெயர்வு என்ற அலைகளிலே ஏற்றுண்டு, நானும் அவஸ்திரேலியா வந்து குடும்பஸ்தனாக சிட்டியில் வாழுத்தலைப்பட்டேன்.

-3-

இப்பொழுது சிட்டிக் கடைகளில் இலங்கை மரக்கறிகள் பெருமாவில் விற்பனையாகின்றன. இவை அனைத்தும் அவஸ்திரேலிய குவீன்ஸ் லாந்து மாநிலத்தின் உலர் வலயத்திலிருந்து வருவதாக வியாபாரிகள் சொன்னார்கள். இப்படியானதொரு தமிழ்க் கடையில் பூங் கொடியைக் கணவனுடன் சந்தித்தேன். மெலிந்து வயக்கெட்டுப் போயிருந்தாள். எந்த விதத்திலும் அவருக்குப் பொருத்தமில்லாத, சாயம் மங்கிய சட்டை போட்டிருந்தாள். ஒரு முருங்கைக்காயும் இரண்டு உருளைக் கிழங்குகளும் வாங்கியவள், கவனமாக கையிலே பொத்தி வைத்திருந்த சில்லறைக் காசை ஒவ்வொன்றாக எண்ணி கடைக்காரரிடம் கொடுத்தாள். பூங்கொடி வரும்வரை கடைக்கு வெளியே காத்திருந்தேன். வந்தவள், என்னை நேருக்கு நேர் பார்க்கச் சங்கடப்பட்டாள். நிலைமையைச் சுமுகமாகக் ‘அம்மா எப்படி இருக்கிறார்...?’ எனக் கேட்டேன்.

பூங்கொடி வார்த்தைகளை அளந்து பேசினாள். தாய் தங்களுடன் இருப்பதாகவும் புருஷனின் தொழில் விசாவில் சிட்டிக்கு வந்து, இரண்டு வருஷம் முடியப்போவதாகவும், புருஷனுக்கு இன்னமும் வேலை கிடைக்க வில்லை என்றும் விக்கி விழுங்கிச் சொன்னாள். தொழில் பெறும் விஷயத்தில் ஏதாவது உதவி செய்யலாம் என்ற எண்ணத்தில் உங்களின் தொழில் என்ன?” என்று பூங்கொடியின் அருகில் நின்ற கணவனைக் கேட்டேன். அவர் எந்தவித சலனமும் இன்றி ரோட்டை வெறித்துப் பார்த்தபடி நின்றார். பூங்கொடிதான் பதில் சொன்னாள்.

‘பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அவர் மெக்கானிக்கல் என்ஜினியரிங் படித்தவர். இலங்கை நெயில்வேயிலை வேலை செய்தவர். இப்ப அவருக்குக் கொஞ்சம் சுகமில்லை’ என்றவள் கதையை மேலும் வளர்க்க விரும்பாதவளாகக் கணவனின் கையைப் பிடித்து அழைத்துச் சென்றாள்.

பூங்கொடியின் நிலைமை எனக்குப் புரிந்தது. பாரிய ‘மனச்சோர்வு’ (Depression) என்னும் நோயால், அவளின் கணவன் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது அவருடைய முகத்தில் அப்பட்டமாகத் தெரிந்தது. ஊரில் கட்டியான்ட அதிகாரங்களும் பதவிகளும் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் கிடைக்காத பட்சத்தில், மனச்சிதைவு நோய்க்கு ஆளான பலரை எனக்குத் தெரியும். ‘சேட்டிபிக்கற்றும் சிபாரிசும் இருந்துவிட்டால் ஊரில் ஆமான வேலை எடுத்துவிடலாம். ஆனால் அவஸ்திரேலியாவில் இந்த ‘வாய்ப்பாடு’ சரிவராது. உங்களை நீங்களே இங்கு சந்தைப் படுத்த வேண்டும். ‘இந்த வேலைக்கு நான்தான் பொருத்தமானவன், வேலை செய்யுமிடத்தில் என்னால் சுட்டாகப் பணிப்பியமுடியும்’ என்று வேலை செய்யும் போது நிருபிக்க வேண்டும். புத்தகப் பூங்கொடிகளாக ஊரில் படித்துப் பட்டம் பெற்ற பலர், பரந்துபட்ட சிந்தனையின்மையால்(Lateral thinking) புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில்; வேலை தேடும் விஷயத்தில் கோட்டை விடுவது சர்வ சாதாரணம். பூங்கொடியின் கணவன் இந்த ரகமாக இருக்கலாம். தொழில் விசாவில் வந்தவருக்கு குடும்பவிசாவில் வந்தவர்களைப் போன்று பண உதவி கிடைக்கவும் வாய்ப்பில்லை. சாப்பாடு, வீட்டு வாடகை என்று இலங்கை ரூபாவை டொலரில் மாத்தி வருடக் கணக்கில் சீவிப்பது ஆனையைக் கட்டி தீணி போட்ட மாதிரித்தான். சற்று முன்னர் கடையிலே, சில்லறைக் காசைக் கவனமாக எண்ணி, பூங்கொடி கொடுத்ததின் காரணம் எனக்கு விளங்கியது.

பூங்கொடியை மீண்டுமொருமுறை சிட்டி முருகன் கோவிலில் கண்டேன். பிள்ளைகளுடன் வந்திருந்தாள். அவளின் கைக்குழந்தை இடுப்பிலிருந்து நழுவி மீண்டும் மரமேற முயற்சித்தது. மற்றுப் பிள்ளைகள் அவளைக் கும்பிட விடாமல் குழப்படி செய்தார்கள். வெகு சாமர்த்தியமாக என்னைச்

சந்திப்பதைத் தவிர்த்துக் கொண்ட பூங்கொடி, போகும்போது சடாரெனத் திரும்பி என்னை ஒருமுறை பார்த்தாள். இராசதுரையின் வாழ்க்கையைப் புரட்டிப்போட்ட பூங்கொடியின் முகம், அப்போது சோகம் மண்டிய கண்களுடன் வாடிப் போயிருந்தது.

-4-

சந்தையில் திழரென யாழ்ப்பாணத்து முருங்கைக்காயின் வரத்துக் குறைந்தது. அதைத் தொடர்ந்து அதுபற்றி எமது பல்கலைக்கழக பூங்களியியல் பிரிவுக்கு ஒரு மின் அஞ்சல் வந்தது. முருங்கைக்காயை பழங்கள் குத்துவதாகவும் இதனால் காய்களில் கறுத்தப் புள்ளிகள் தோன்றுவதால் அவற்றைச் சந்தைப்படுத்த முடியாதிருப்பதாகவும் அதற்குரிய பரிகாரம் என்ன என்றும் கேட்கப்பட்டிருந்தது. சாரதா என்ற பெண்மணி அதை அனுப்பி யிருந்தாலும் மின்னஞ்சல் முகவரி 'இராசதுரை அற் கொட்டு மெயில் டொட் கொம்' என்று இருக்கவே, ஒரு பொறி தட்டியது. மின் அஞ்சலிலிருந்த தொலைபேசி எண்ணுக்குத் தொடர்பு கொண்டேன். மறுமுனையில் 'சாட்சாத்' எங்கள் ஊர் இராசதுரை பேசினான். மகிழ்ச்சியில் இருவரும் திக்குமுக்காடிப் போனோம். வன்னிச் சமர் தங்களைப் புலம்பெயர் வைத்ததாகச் சொன்னான். இதைத் தொடர்ந்து எங்கள் நட்பு அவஸ்திரேவியாவில் மீண்டும் துளிர்த்தது. அடிக்கடி சந்தித்துக் கொண்டோம். என்னிடம் விவசாயம் சம்பந்தமான ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக் கொண்டான். எங்களிடம் வரும்பொழுது தனது விவசாயப் பண்ணையில் விளைந்த யாழ்ப்பாணத்து மரக்கறிகளை தாராளமாகக் கொண்டு வருவான். புத்தம் புது இரண்டு 'மெசெடிஸ் பென்ஸ்' கார்களும் ஜந்து விநியோக வான்களும் அவனது விவசாயப் பண்ணையில் சேவை புரிகின்றன. தாய்க்கு இப்பொழுது எண்பத்தேழு வயது. உடல் உழைப்பால் வைரம் பர்ப்பந்த தேகம். இற்றை வரை எந்தவித மருந்து மாத்திரைகளும் எடுப்பதில்லை எனச் சொன்னார். ஆனால் பெண்ணுமாக அவர்களுக்கு இரண்டு அழகான குழந்தைகள். வளமான தங்களின் வாழ்க்கைக்கு காரணம், சாரதாவே என இராசதுரை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிப் பெருமைப்பட்டான்.

சாரதா யாழ்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் விவசாயம் படித்தவள். நெடுந்தீவிலுள்ள ஏழை விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவள். சிபாரிசு இல்லாததால் அவளுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. முத்தையன் கட்டில் காணி எடுத்து விவசாயம் செய்ய வந்தவளை, இராசதுரை கலியாணம் செய்து கொண்டான். நல்ல முயற்சிக்காறி, அற்புதமான சோடிப் பொருத்தம் என என்னுடைய மனைவி சான்றிதழ் வழங்கினாள்.

அந்த வருட தீபாவளி ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை வந்தது. 'இந்த முறை தீபாவளியை உன்னோடை முறையாகக் கொண்டாட வேணும் மச்சான்...' என்று சொல்லி இராசதுரை குடும்பத்துடன் வந்திருந்தான். அப்பொழுது அம்மா எங்களுடன் வாழ்ந்தகாலம். இராசதுரையின் தாய்க்கு அம்மாவுடன் பொழுது போனது. என்னுடைய மனைவிக்கு சாரதாவுடன் ஒத்துப்போனது. இராசதுரை வரும்போது விலை உயர்ந்த 'புனுலேபல் யொனிவாக்கர்' வில்கியுடனும் வெள்ளாட்டு இறைச்சியுடனும் வந்திருந்தான். கிடாய் ஆட்டு இறைச்சியில் அதன் 'மொச்சதான் ஸ்பெசல். ஊரில் சமைக்கும்போது நாலு வீடுகளுக்கு கறி கமகமக்கும். இந்த 'வாசம்' ஆட்டுக் கிடாயின் விதைகளிலிருந்து வெளியேறி உடம்பிலுள்ள தசைநார்களுக்குப் பரவும் ஒருவகை நொதியத்தால் வருவதென நம்பப்படுகிறது. அவஸ்திரேவியப் பண்ணைகளில் இறைச்சிக்காக வளர்க்கப்படும் கிடாய்கள் விரைவில் வளர், மிருக வைத்தியரைக் கொண்டு நலமடிப்பார்கள். இதனால் கடைகளில் வாங்கும் வெள்ளாட்டு இறைச்சியில் மொச்சை வாசம் இருக்காது. மொச்சை வாசத்துக்காகவே இராசதுரையின் பண்ணையில் நலமடிக்காத கிடாய் ஆடுகள் வளர்கின்றன. தகுந்த சௌகாக்கிய பரிசோதனைகளின் பின்னர் முறைப்படி வெட்டிப் பொதி செய்து, கிடாய் ஆட்டு இறைச்சியை, இராசதுரை சந்தைப் படுத்துகிறான். தீபாவளி நத்தார் நாட்களில் வியாபாரம் சக்கைபோடும்.

ஈரல், இறைச்சி, கொழுப்பு, எலும்பு என அவன் அன்று தாராளமாகவே கொண்டு வந்திருந்தான். சாரதாவும் என்னுடைய மனைவியும் சமையலில் ஈடுபட, இராசதுரை முன் ஹோலில் போத்தலைத் திறந்தான்.

எங்களிருவருக்கும் உசார் ஏறவே ஊரிலுள்ள பலரின் தலைகள் உருண்டன. அப்பொழுது பூங்கொடி பற்றியும் பேச்சு வந்தது. திடீரென விஸ்கியை வாத்து எதையும் கலக்காது 'ஹோ'வாகக் குடித்தான் இராசதுரை.

பின்னர் வெளியே சென்று ஒரு சிகிரெற்றைப் பற்றவைத்துப் புகைத்தபின் 'நீ கனவு காண்பதுண்டா...?' எனக் கேட்டபடி உள்ளே வந்தான்.

'இதிலென்ன சந்தேகம். எல்லோரும் கனவு காண்கிறார்கள். மிருகங்களும் கனவு காண்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. திடீரென்று ஏன் கனவு பற்றிக் கேட்கிறாய்...?'

இராசதுரை பதிலேதும் சொல்லாமல் சிறிது நேரம் மௌனமானான். பின்னர் தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டு, 'கனவுகள் நேரடியாக மனதிலிருந்து வருபவை மட்டுமல்ல, அவை ஆழ்மனதில் படிந்திருக்கும் எண்ணங்களின் வெளிப்பாடுகள்...' என தத்துவம் பேசினான்.

'இதென்ன மச்சான்...? சாராயத்துக்குப் பிறகு வாற பூராயமா...?' என அவனைச் சீண்டினேன்.

'மனிதன் எதை வேண்டுமானாலும் காலப்போக்கில் மறந்துவிடலாம், ஆனால் தன் வாழ்வில் எட்டிப்பார்த்த முதல் காதலை ஒருபோதும் மறக்க முடியாது...' என்றான் சீரியஸ்ஸாக.

'சேரன் எடுத்த 'ஆட்டகிரா'.ப்' சினிமாப் படம் மாதிரி, பூங்கொடிக்கு நீ கடிதம் குடுத்ததைச் சொல்லுறியா...?' என சிரிப்பை அடக்க முடியாமல் கேட்டேன். எனது கேள்வி அவனது உள்ளத்தை துளைத்திருக்க வேண்டும். வேறு நேரமென்றால் இராசதுரை எனக்கு பொழிப்பான பதில் சொல்லியிருப்பான். ஆனால் இன்று...? இராசதுரையின் மனதில் எண்ணிறைந்த கண்ணறைகள். மனது வடித்டாகியது. அதனாடாக வெளிப்பட்ட கடந்தகால நினைவுகளால் அவனுடைய உதடுகள் நடுங்கின.

'இந்த வருட கார்த்திகை விளக்கீட்டுடன் இருபத்தைந்து வருடங்கள்...!'

விஸ்கியுடன் ஒன்றிய இராசதுரையின் மனம், நினைவுச் சிதறலுடன் ஜக்கியமாகியது.

'ஊரெல்லாம் ஜேக்சோதியாக தீபங்கள் ஏரிய, நானும் அம்மாவும் கனகம் மாமியால் அவமானப் படுத்தப்பட்டு, அவர்களின் வளவிலே, நாங்கள் குடியிருந்த வீட்டிலிருந்து

(இது, மகாதார் பிரந்தநான் - 11.12.1882 - நாள்தெ)

தென்றல் அல்ல - புவல்

தெற்கில் இருந்துவிசீயது
தென்றல் ஓல்ல, புயல்!
திக்கெல்லாம் அதிர்ந்தன
திருநெல்வேலிச் சீமையின்
எட்டையுரம்
தக்கக்தரிகிடாம் தீம் என
தாளம் போட்டு
தெக்கணமும் தான்யுது
சீர்ச் சினங்குது
திலகநாக்குதுதேன்! தேன்!

வடமலை இமயம்
பாடல் கேட்டுவண்கினின்றது
படபடவனைத்துழுத்து
வெளியைப் பறங்கியன் தீயம்
கடகடவனச் சிரித்தான்
எங்கள் கவிஞர்
விடம் எனதுகவிஷத
விதேசிக் கெள்ளான்
அதுவெற்றுப் பேச்சல்ல!

அழைமத்தனம் அழிந்து
அவன் மழங்கினான்
மிழமை ஒனி இல்லை
அவன் மீசையமறக்கினான்
கொழுவார் ஆட்சிக்குநாம்
குடைபிழீயாம்
அவன் மழவாகச் சொன்னான்
முகம் முகிகலைக் கிழித்தெறியும்
குரியனாகச் சிவந்து.

சுப்பிரமணியரதியின்
சுதந்திரப்பாடல்
சுதேசிக்குச் சுருதியானது
அப்பாவி சூடகேட்டு
அரிமாவானானி
சூப்பற்கவிஞர்
அவனுக்கிணையாக
சூநவன் இல்லை.

பாராக்காவான.

தூர்த்தப்பட்டோம். உடுத்த உடுப்புடன்
அநாதைகளாக, முத்தையன் கட்டுக்குச்
செல்லவென மூல்லைத்தீவு பஸ் ஏறினோம்.
என்னுடைய வாழ்க்கையே இதனால்
திசைமாறியது. நடந்ததை அம்மா தன்னுடைய
மனதுக்குள் புதைத்து வாழ்ந்தாலும் என்னால்
அது முடியவில்லை. சொன்னால் நீ
நம்பமாட்டாய், இத்தனை வருடங்களுக்குப்
பிறகு இன்றும், பூங்கொடியின் முகமும்,
முத்தையன் கட்டுக்கு நாங்கள் பஸ் ஏறும்
காட்சியும், அடிக்கடி கனவில் வருவதுண்டு...'
எனச் சொல்லி நிறுத்தியவன், குடிக்கத்
தண்ணீர் கேட்டான். அவனுடைய உடம்பு
வியர்த்திருந்தது. கிளாஸில் தண்ணீர்
கொண்டுவந்து வைத்தேன். அவன் யன்னலுரா
டாக வெளியே பார்த்துக்கொண்டு நின்றான்.
பூங்கொடியை சம்பத்தில் நான் சந்தித்த
விஷயத்தை இனியும் இராசதுரைக்குச்
சொல்லமல் இருப்பது அழகல்ல. நாம்
பேசுவது சமையல் அறையிலுள்ள
பெண்களுக்குக் கேட்கக் கூடும். எழுந்து
சென்று வரவேற்பறைக்கும் சமையல்
அறைக்கும் இடையேயுள்ள கதவைச் சாத்திய
பின், பூங்கொடியை சிட்டியிலுள்ள தமிழ்க்
கடையொன்றில் சந்தித்ததைச் சொன்னேன்.
கிளாஸிலுள்ள தண்ணீரை ஒரேழுச்சில் குடித்து
முடித்த இராசதுரை, 'மேலே சொல்லு...'
என்னும் பாவனையில் என் முகத்தைப்
பார்த்தான்.

பூங்கொடி தன் குடும்பத்துடனும்
தாயுடனும் சிட்டியில் வாழ்வதையும்,
அவர்களுடைய கஷ்ட நிலைமையையும்
சுருக்கமாகச் சொன்னேன். இராசதுரை
எதுவும் பேசவில்லை. இறுகிக் காய்ந்துபோன
தோட்ட மண்ணை, காட்டு மண்வெட்டியால்
கொத்திக் கிளறி விட்டது போன்றதொரு
மன நிலையிலிருந்தான். பின்னர் கண்களிலே
தேங்கி நின்ற கண்ணீர் மனிகளை மறைக்க,
தன்னுடைய இரண்டு விரல்களினாலும்
கண்களை மூடி மொன்னமானான்.

சமையல் முடிந்து சாப்பிடத் தயாரானோம்.
சாரதாவினதும் என்னுடைய மனைவியினதும்
கைப்பக்குவத்தில் தீபாவளிச் சாப்பாடு
அமர்க்களமாக இருந்தது. இராசதுரை
சாப்பாட்டு மேசையில் எதுவும் பேசவில்லை.
பீறிட்டுப் பாயும் கடந்த கால நினைவுகளுடன்
சோற்றை அளைந்து கொண்டிருந்தான்.

-5-

சாரதா கெட்டிக்காரி. பண்ணை
உற்பத்தியில் மாத்திரம் நின்றுவிடாமல் விவசாய
விளைபொருட்களின் விநியோகம் மற்றும்
ஏற்றுமதி வியாபாரத்திலும் காலடிவைத்தாள்.
அவுஸ்திரேவியா உலர்வலயம், உப-
உலர்வலயம், குளிர்வலயம் ஆகிய மூன்று
மண்டலங்களையும் கொண்டதொரு கண்டம்.
இங்கு வருஷம் பூராவும் வெவ்வேறு
சுவாத்தியங்களில் வளரக்கூடிய பயிற்களைப்
பயிரிட முடியும். இவற்றுக்கான விநியோக
மற்றும் சேமிப்பு சந்தை சிட்டியில் உண்டு.
அங்கு பாரிய கிட்டங்கிகளிலே காய்கறி
மற்றும் பழங்கள் குளிர் நிலையில்
சேமிக்கப்பட்டு விநியோகிக்கப்படும். சாரதா
இதுபற்றிய தொழில் நுட்பப் பயிற்சியொன்றை
அவுஸ்திரேவியாவில் முடித்திருந்தாள். பத்து
வருடங்களுக்கு ஒருமுறை இத்தகைய
சேமிப்புக் கிட்டங்கிகள் குத்தகைக்கு
விடப்படும். இராசதுரை சாமர்த்தியமாகக்
காய் நகர்த்தி கிட்டங்கிகளை ஏலத்தில்
பெற்றிருந்தான். அதிலே வாழைப்பழச்
சேமிப்பும் விநியோகமும் ஆரம்பமாகியது.
அவுஸ்திரேவியாவில் வாழைப்பழ வியாபாரம்
என்பது லேகப்பட்ட விஷயமல்ல. வாரம்
தோறும் பல்லாயிரக்கணக்கான மெற்றிக்
தொன்கள் விநியோகிக்கப்படல் வேண்டும்.
இதிலே சரியான கணிப்பும் முறையான
தொழில் நுட்பமும் பிரயோகிக்காவிடால்
பழங்கள் பழுதாகி பாரிய நஷ்டம் ஏற்படும்.
இதனால் இந்த வியாபாரத்தை ஏலமெடுக்கப்
பலர் தயங்குவார்கள். சாரதா கொடுத்த
தைரியத்திலே இராசதுரை வாழைப்பழ
வியாபாரத்தில் இறங்கி, இப்போது
கொடிக்கடிப் பறக்கிறான். தமிழர்கள் மத்தியில்
மட்டுமல்ல வெள்ளையர்கள் மத்தியிலும்
இராசதுரை இப்பொழுது பெரிய முதலாளி.
ஜம்பதுக்கு மேற்பட்ட குளிருட்பப்பட்ட
லொறிகள் 'சாரதா றான்ஸ்போட் சேர்விஸ்'
என்னும் பெயரில் வாழைப்பழங்களையும்
பண்ணை விளை பொருட்களையும் விநியோ
கிக்கின்றன. தாராளமாக நன்கொடைகள்
வழங்குவதிலும் அவன் பின்னிற்கவில்லை.
அவனது முயற்சியையும் வியாபார
வெற்றியையும் கண்டு நான் உண்மையாகவே
பெருமைப்பட்டேன்.

இந்தக் கதையை மேலும் நகர்த்துவதற்கு, வாழைக் குலைகளைப் பழுக்க வைக்கும் தொழில் நுட்பம் பற்றி, சுருக்கமாகச் சொல்வது அவசியமாகிறது.

காய் பிஞ்சகளை, முற்றச் செய்வதும் பழுக்கச் செய்வதும் எதிலீன் என்னும் வாயு நிலை ஹோர்மோனே!

வாழைக்காய் உப்ப எல்லாக் காய் களிலிருந்தும் இயற்கையாகவே எதிலீன் வாயு வெளியேறும். அப்பிள், எலுமிச்சை தோடங்காய்களிலிருந்து எதிலீன் பெருமளவில் வெளியேறுவது விஞ்ஞான ர்தியாக நிருபிக்கப்பட்டுள்ளது. இது பற்றி சாரதா நிறையவே வாசித்து போதிய தகவல்களைச் சேமித்திருந்தாள். அவளுக்கு கற்பூரப் புத்தி. படித்த விஷயங்களை நடைமுறை வாழ்க்கையுடன் இணைத்துப் பார்த்து விளங்கிக் கொள்வாள். பெட்டிக்குள் வைக்கோல் போட்டு அடைத்து வைத்த மாங்காய்களும், நிலத்தில் தாட்டு புகையடத்த வாழைக் குலைகளும் கெதியில் பழுக்கும் சூக்குமத்தை, என்னுடைய மனைவிக்கு ஒருமுறை சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். 'புகையினாலும் வைக்கோலினாலும் வெப்பம் அதிகரிக்க காய் களிலிருந்து இயற்கையாக வெளியேறும் எதிலீன் வாயு, காய்களைப் பழுக்கச் செய்யும்' எனச் சொன்னவள், சாப்பாட்டு மேசையில் அப்பிளுக்கு மேல் என்னுடைய மனைவி அழகாக அடுக்கி வைத்திருந்த வாழைப் பழுக்களை எடுத்து வேறொரு பழுக்

கூடையில் வைத்தாள்.

'அப்பிளில் இருந்து வெளியேறும் எதிலீன் வாயு, வாழைப் பழுத்தை மேலும் கணியச் செய்யும்..., அப்படித்தானே சாரதா? எனக்கேட்டு தன்னுடைய விஞ்ஞான அறிவைப் புதுப்பித்தாள் என்னுடைய மனைவி. இராசதுரையின் தொழில் நுட்பத்துக்கும் இதுவே அடிப்படை. ஆனால் சற்று நவீனமானது!'

வியாபார நடைமுறைகளை இராசதுரை கவனித்துக்கொள்ள தொழில் நுட்ப விழயங்களை சாரதா பார்த்துக்கொண்டாள். வாழைக் குலைகளை இராசதுரை குலீன்ஸ்லாந்து விவசாயிகளிடம் மொத்தமாக வாங்குவான். சீப்புகளாக அவற்றை வெட்டி, பூஞ்சனை எதிர்ப்புத் திரவத்தில் கழுவியயின் குளிரூட்டிய கிட்டங்கிகளில் சேமிக்கப்படும். சந்தைப்படுத்தத் தேவையான வாழைப் பழங்களைக் கணக்கிட்டு, பாரிய 'சேம்பரில்' அடைத்து, குறிக்கப்பட்ட அளவு எதிலீன் புகையை செலுத்த வேண்டியது மிக முக்கியம். இது கத்தி விளிம்பில் நடப்பதைப் போன்றது. அதிகளவு எதிலீன், பழங்களை விரைவில் பழுக்கச் செய்து பாரிய நட்டத்தை ஏற்படுத்தும். கணினி மயப்படுத்தப்பட்ட தொழில்நுட்பத்தில் ஒருமுறை சிக்கல் ஏற்படவே, சாரதா எனக்கு மின் அஞ்சல் அனுப்பியிருந்தாள்.

அடுத்த நாள் காலை அங்கு சென்றபோது, எனக்கு ஒரு ஆச்சரியம் காத்திருந்தது. எதிலீன் கட்டுப்பாட்டு அறையில், பூங்கொடிக்கு

தொழில்நுட்பங்களை விளக்கிக்கொண்டு

நின்றாள் சாரதா. சகல செபாக்கியங்களுடன் வானத்திலிருந்து வந்த பூங்கொடியின் கணவன், அங்குள்ள ரெக்னீசியன் (Technician) இருக்கையிலே

இருந்து விட்டத்தை

அண்ணாந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். என்னை

அங்கு எதிர்பார்க்காத

பூங்கொடி நெளிவது

கண்ணாடி யன்னலுாடாகத்

தெரிந்தது. எதையுமே காணாத

பாவனையில்

நான் கணினி அறைக்குள் புகுந்து, எதிலீன் அளவுகளைச் கணித்துத் தரவேற்றியபின் இராசதுரையின் அலுவலக அறைக்கு வந்தேன். தமிழ்க் கடையில் வாங்கிய கடலை வடையுடனும் எனக்கு விருப்பமான ஏலக்காய் போட்ட தேத்தன்னியுடனும் இராசதுரை காத்திருந்தான்.

என்ன வரவேற்று தேத்தன்னிக் கோப்பையை என்முன்னால் நகர்த்தியவன் 'உன்றை மனதிலை நீ என்ன நினைக்கிறாய்...' என ஆரம்பித்தான்.

'நீ எனக்கு விளக்கம் சொல்லத் தேவையில்லை இராசதுரை. மனசார உன்றை பெருந்தன்மை ஆருக்கும் வராது. ஆனால் எனக்கு விளங்காதது, பூங்கொடியின் புருஷனை நீ ரெக்ஸியன் (Technician) கதிரையிலை இருக்க வைச்சிருக்கிறதுதான். அந்தாள் மரக் கட்டடபோல முகட்டைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்குது...'

சிறிது நேரம் இராசதுரை எதுவும் பேசவில்லை. அவனுடைய மனம் கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளை அசைபோட்டிருக்க வேண்டும். பின்னர் தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு வார்த்தைகளைக் கவனமாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்குது...'

'இதிலை இரண்டு விஷயங்களிருக்கு..., பூங்கொடி-புருஷன்றை தொழில் விசா ஒரு மாசத்திலை முடியப் போகுது. அதுக்கிடையிலை அவருக்கு ஒரு வேலை வேணும், விசாவைப் புதுப்பிக்க. அந்தாளுக்கு ஊரிலையே ஒருவகை மனச்சிதைவு நோய் இருந்திருக்க வேண்டும். நோய் மற்றிய நிலையிலை, அவர் இங்கை மட்டுமல்ல, இலங்கையிலும் வேலை எடுக்க முடியாது...'

'அதாலை, நீ சம்பளப் பட்டியல்லை புருஷனை சேர்த்திருக்கிறாய், வேலை செய் யிறது பூங்கொடி...! ஆனால், பூங்கொடி விஷயத்திலை கனகம்மாமி, இப்பிடிக் கூழ்ப் பானைக்குள் விழுந்திருக்கிறதைத்தான் என்னாலை எப்பனும் நழுப்பேலாமல் இருக்கு...'

அப்போது தொலைபேசியில் வியாபார ஒடர் வரவே, அதை அலுவலக வியாபாரப் பிரிவுக்கு திசை திருப்பிய இராசதுரை, கதையைத் தொடர்ந்தான்.

'சிலசமயம் நீயும் இந்த விசயத்திலை என்ன வித்தியாசமாக நினைக்கக் கூடும். பூங்கொடியையும் புருஷனையும் வேலைக்குச்

சேர்த்தது, சாரதாவும் நானும் சேர்ந்து எடுத்த முடிவுதான். இங்கை எங்கடை ஊர்ச்சனங்கள் நிறையப்பேர் இருக்கிறது, உனக்குத் தெரியும். பூங்கொடி தனியனாக என்னட்டை வேலை செய்தால் அவையின்றை வாய் கம்மா இருக்குமென்டு நினைக்கிறியோ? மொட்டந்தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சுப் போடுவினம். இது எனக்குத் தேவையோ...?'

'சரவணைஅம்மான், கனகம்மாமி, பூங்கொடி, நீ, நான், வெண்டிக்காய், எதிலீன்வாயு என, காலம் எப்பிடி முடிச்சுப் போட்டிருக்கு பாத்தியோ...', என்றேன் நான் பூடகமாக.

"பொடிவைச்சுப் பேசாமல் கொஞ்சம் விளக்கமாய் சொல்" என்றான், நான் சொல்லப் போவதைக் கேட்கும் ஆவவில்.

'சரவணை அம்மான் சாகிறதுக்கு முதல் நடந்த வெண்டிக்காய்ச் சண்டை உனக்கு ஞாபகமிருக்கும். சாவகச்சேரிச் சந்தையிலை அவர் நுனி முறிச்சுப்பாத்து, பிருஞ்சாகத்தான் வெண்டிக்காய் வாங்கினவர். சின்னாச்சிக் கிழவி விக்காமல் கிடந்த எலுமிச்சங்காய்களையும் வெண்டிக் காயோடை சேர்த்து சாக்குப் பைக்குள்ள தள்ளிவிட, சரவணை அம்மான் கள்ளுக் கொட்டில்லை சமா வைத்திருக்கிறார். வெய்யில் சூட்டுக்கு எலுமிச்சங்காயிலிருந்து எதிலீன் வெளியேற, பிஞ்ச வெண்டிக்காய் முத்திப்போச்சு...' என விளக்கம் சொன்ன என்னை மறித்து, 'இதாலை வீணாய் சரவணை அம்மான்றை உயிரும் போச்சு...' எனச் சொல்லி நிறுத்தினான் இராசதுரை.

பலதும் பத்துமாக நனவிடை தோய்ந்த பின், இராசதுரையிடமிருந்து விடைபெற்றேன். வீடு நோக்கி காரைச் செலுத்திய எனக்கு, கனகம் மாமி பற்றிய நினைவுகள் மனதிலே குதியாட்டமிட்டன. மகஞடன் இருக்கும் அவருக்கு ஊரிலுள்ள எல்லா வியாதிகளும் இருப்பதாகக் கேள்வி. இப்போது அவர் வெளியிலெங்கும் போவதில்லையாம். எனக்கு கனகம் மாமியை ஒருமுறை பார்க்கவேணும் போல, மனதிலே அரிப்பெடுக்கின்றது. என்னதான் இருந்தாலும், இந்த விவரணத்தின் மூலம் அவரல்லவா!

○ ○ ○

திவன் நாயிலும் கேவலமானவன்
 நாய் நன்றியுள்ள ஜீவன்தான்
 எஜமான் தின்றுவிட்டுத் தட்டில் போரும்
 எச்சில் பிச்சைக்காக நாக்கைத் தொங்கவிட்டு
 வீணி ஊத்தி காத்திருக்கிறது
 தன் வெறும் வயிறு நிரம்பும் எனும் ஒர் ஆயசக்காகவே...
 தீஸ்கே திவனும் அப்பழுத்தான்
 திவனை என்ன செய்ய முழும்?
 உண்மையில் திவனை எதுவும் செய்யலாம்
 சட்டங்களை விலத்தித் தள்ளிவிட்டு
 அல்லது, அப்பழுயான்றை மறந்துவிட்டு
 சரமாரியாக திவனைச் சுட்டுத் தள்ளலாம்; என்றாலும்
 திவன் ஒரு குண்டு பட்டு மதிதல் அறமாகாது
 திவன் ஆண்துறி; வாய்; கண்; கண்ணவோரும் என்று
 இப்பழு டீடல் எங்கனும்
 என்றைக்கணக்கற்ற சன்னங்களால் அவனைத் துளையிட்டுச்
 சாகழுத்தல் மாத்திரமே
 யாவருக்கும் ஆத்மா சாந்தியடைய வாய்ப்பிருக்கிறது

தான் வாழ்வதற்காகச் சுற்றிச் சுற்றி அலையும் இடங்களிலே
 காலைக்கிளப்பி முத்திரம் கழிக்க அலையும் நாயும், திவனும்
 ஒன்றுதான் போலும்
 ஊத்தைக்குள் புரண்ட படுத்துவிட்டு; சேற்று நீரைக் கலக்கிவிட்டு
 உருண்டு புரஞ்சு ஒரு காண்டா மிழுகம் போலவும்
 வலு அசிஸ்கமாகவே
 யாருக்கும் தெரிகிறான்

திவனை யார்தான் என்ன செய்ய முழும்? என்று
 யாரும் நினைக்காமல் போகலாம்..!
 திவனை ஏதாவது செய்யுங்கள் என்றாகூட சிலர் நினைக்கலாம்..!!
 ஆனாலும், இன்னோர் இனத்தின் ஒருவனால் மட்டுமே
 திவன் பிணைம் அநாதையாகப்பட்டும் என்று
 ஒரு தீர்க்கதறினம் எனக்குள் முளைத்துவருகிறது
 தன் தாயைப் பழிப்பவனும்;
 விபச்சாரத்திற்காய் தன் மனைவியை ஏலம்கூறி விற்பவனும்
 திவன் போலவே தெரிகின்றனர்
 எம் இனத்திற்குச் சுமையாக வந்த திவன்
 திந்திரன் போலுமாகவும்; கொஞ்சம் வித்தியாசமாகவேனும்
 திவன் டீலம் எங்கனும்
 சிங்கள யோனிகள் பல முறைத்துவிட்டன போலவே
 அசிஸ்கமாய் பார்க்கப்படுகிறான், திவன்...!!!

நவீன் நெந்திரன்

-சுமராகு சீனா உதயகுமார்

மெய்யியல் சிந்தனையில் இரவீந்திரநாத் தாகூரின் பாதுமையாது

புலவந்திரன் நேசன்
(மெய்யியல் உள்வியல் துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.)

இந்திய மெய்யியலின் தொடக்கத்தைக் காண உண்மையாக மிகப் பழங்காலத்திற்கு நாம் செல்லவேண்டியதாகிறது. அவற்றை ரிக்வேத மந்திரங்களில் தெளிவாகக் காணலாம். ஏறத்தாழ கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 1500 ஆண்டுகளுக்குமுன் அதாவது ஆரியர்கள் குடியேறிய நாட்டில் வாழ்த்தொடங்கிய சிறிது காலத்துக்குள்ளாகவே அவர்கள் மந்திரங்களை யாத்தனா. அக்காலத்திலிருந்து தொடங்கி கோட்பாட்டாராய்ச்சி இரண்டொரு நூற்றாண்டுக்குமுன்வரை தொடர்ந்திருந்தது. இந்தவகையில் மேலைத்தேய ஞாக்கில் மெய்யியல் எனும் பதமானது உண்மையைப் பெறுவதற்கான நாட்டமாக விளங்குகின்றதென்பது கட்டுத்தர்குரியதாகும்.

இந்திய மெய்யியல் பரப்பிலும் இப்பதமானது உண்மைகாண்டலாக அமைகின்ற போதிலும் ஆன்மீகத்திற்கு அமுத்தம் கொடுத்து நிற்கின்றவகையில் நடை முறையில் உண்மை உணர்தலின் தேவையினையும் உட்படுத்திநிற்கின்றது. இவ்வகையில் மெய்யியலானது தரிசனம் என அழைக்கப்படுகின்றது. தரிசனம் எனும் பதமானது காட்சியாகவும் காட்சிக்குரிய கருவியெனவும் பொருள்படுகின்றது. இந் நிலையில் ஞாக்கில் நேரடியான உடனடியான உண்மையின் உள்ளுணர்வுக் காட்சியாகவும் பொருள்படும். உண்மையைக் காணல் எனக் கருதுவது உண்மையை உணர்தலுக்கு இட்டுச் செல்லும். இந்திய மெய்யியலில் உள்ள எல்லாப் பிரிவுகளும் தன்னை அறிதலை முதன்மைக்குரியதொன்றாகக் கொண்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

கீழைத்தேய மெய்யியலாளர்களுள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒருவராகக் கொள்ளப்படுவெர் ரவீந்திரநாத்தாகூர் ஆவார். பொதுமைவாத அடிப்படையில் மெய்யியல் சித்தாத்தங்களை முன்வைத்தமையால் அதிகம் பேசப்படுகிறார்.

ரவீந்திரநாத்தாகூர் அவர்கள் கல்கத்தாவில் ஒரு பணக்கார பிராமணக் குடும்பத்திலே மேமாதம் 7ஆம் திகதி 1861 இல் பிறந்தார். தேவேந்திரநாத், சாரதாதேவிக்கு 9ஆவது மகனாகப் பிறந்த இவர் ஆரம்பக் கல்வியை ஓரியண்டல் செமினரி பள்ளியில் தொடங்கினார். பாரம்பரிய கல்விமுறை பிடிப்பின்மையால் ஆசிரியர்களின்கீழ் வீட்டிலேயே படிக்கத் தொடங்கினார். வானியல், சமஸ்கிருதம், அறிவியல், மெய்யியல் ஆகிய பாடங்களையும் காளிதாசர் மரபுவழிக் கல்லைத்தகளையும் ஆர்வமாகக் கற்றார். இவருக்குப் புகழைத் தேடித் தந்த படைப்பாக 1909இல் எழுதப்பட்ட “கீதாஞ்சலி” காணப்படுகின்றது. 1913 இல் இலக்கியத்திற்கான ஆசிரியரின் முதல் நோபல் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

பல்துறை ஆளுமையாளராக இவர் காணப்படுவதோடு இவரின் திறமைகளை அவரது இலக்கியங்கள், கட்டுரைகள், கலைப் படைப்புக்கள், நூல்கள், கலிதை, சிறுகதை, நாவல்கள் போன்றவற்றினாடாக அறியலாம்.

ரவீந்திரநாத்தாகூரின் சிந்தனைகளில் குறிப்பாக “மனிதநலப் பொதுமைவாதம்” சிறந்ததொன்றாகும். உபநிடதம், பெளத்தம், கு.பி.துவும் போன்றவற்றில் காணப்படுகின்ற பொதுமைவாத மெய்யியற் சிந்தனைகள்,

அவரது கட்டுரைகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு ஆக்க இலக்கியங்களுடாக வெளிப்படுகின்றது. இம்மரபானது மேலைத்தேய தத்துவ மரபுகளில் குறிப்பாக சோக்கிரட்டில், பிளேட்டோவின் மெய்யியல் சிந்தனைகளில் அறிந்துகொள்ளலாம்.

பிளேட்டோ தமது நூல்களில் பொதுமைவாதம் பற்றி விளக்குகின்றபோது “பல தனியன்களின் கூட்டே பொதுமைவாதம்” என்றார். எடுத்துக்காட்டாக தாகூரின் இசைப்பாடல்களை ஆராய்கையில், இவருடைய சங்கத்தின் வார்த்தைகள் மிகவும் எழுச்சியுட்டுவனவாகவும் மயக்குவனவாகவும் உள்ளன. சந்தோசம் மற்றும் துக்கம், காதல், சோர்வு, இன்பம், இணைதல், பிரிதல் அதற்கப்பால் தெரிவதையும் ஒருங்கிணைத்து மனிதவாழ்க்கை மற்றும் அனுபவத்தின் ஒரு பரந்துபட்ட உட்காட்சியினை அவை கொண்டுவருகின்றன.

நால் : வானத்தின் அமைதி குறைகிறது (கவிதைகள்)

ஆசிரியர்: வெளிவைக் கமல்

வெளியீடு: நூலாக பதியகம்

விலை: ரூபா 200/-

ஆழப்போராட்டம் கருக்கொண்ட பின்னர் பிறந்த ஓர் இளைஞன் போரினால் எத்தகைய உளைச்சலுக்கு உட்பட்டுள்ளான் என்பதைப் பாடுபொருளாகக் கொண்ட பெரும்பாலான கவிதைகள் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. போராட்டத்தின் விளைவுகளால் அலைவு உழல்வுகளுக்கு ஆளான ஒரு தலைமுறையின் உணர்வுகள் இக்கவிதைத் தொகுதியில் பதியம் பெற்றுள்ளன. போரின் கொடுமையினால் பல இழப்புகளைச் சந்தித்து இடம்பெயர்ந்து வன்னியில் வாழ்ந்த காலத்திலும் நலன்புரி முகாம்களிலும் கவிஞர் பட்ட துண்ப துயரங்களின் சாட்சியாக இத்தொகுதியில் உள்ள கவிதைகளில் பல காணப்படுகின்றன. போரினால் அன்று வானத்தின் அமைதி குறைந்தது, போர் முடிந்த பின்னரும் இடப்பெயர்வு, அகதிவாழ்வு, உணம், காணாமல் போனோர், போர்வடுக்கள் போன்றவற்றால் வானத்தின்

அமைதி குலைந்துள்ளது என்று கவிதை வரிகளில் தனது ஏக்கத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார் கவிஞர். சிறந்த கவிஞராக வல்லவைக் கமல் பரிணமித்துள்ளார். வாழ்த்துக்கள்.

நூலாம் - கவச இலக்கியச் சஞ்சிகை - மூச்சர் 2015 (187)

மேலும், அவரது பொதுமைவாத மெய்யியல் பரஸ்பர பொதுமைத் தனத்தினை வெளிப்படுத்துகிறது. இத் தகைய பொதுமை மரபு எல்லாக் கலாசாரத்தினையும் உள்வாங்குகின்ற பரந்த மனப்பாங்கு, ஆழமான பொதுமைசார் அறிவியலாக வெளிப்படுத்தப்படவேண்டும் என வலியுறுத்தினார். இத்தகைய ஒரு மரபினை இலங்கையில் ஒருதேசம், ஒருநாடு என்பதன் ஊடாகவும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

தாகூர் இந்தியக் கலை மெய்யியலுக்குப் பெரும் பங்காற்றி யவர் என்ற சிறப்பினையும் பெற்றுக் கொள்கிறார். சிறுகதை, நாவல், இலக்கியம், ஓவியம், கவிதை, இலக்கிய விமர்சனம் போன்ற துறைகளில் சிறப்புற்றுவிளங்கினார். 60 நாடகங்கள், 90 சிறுகதைகளையும் சிறப்பாக எழுதியுள்ளார். அவரது நோக்கில் கலை, கருத்தின் உறைவிடம், அழகின் பிறப்பிடம், இன்பம் அதன் பயன் என்ற இவ்வகைக் கருத்தானது கலை தன்னையும், பழிபாவங்களும் நிறைந்த துண்ப உலகைவிட்டு நம்மை அப்பால் அழைத்துச் செல்வதாக வெளிப்படுத்த வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டார். இச்சிந்த னையை பிளேட்டோவின் ஒழுக்கம் போதிக்கும் கலையூடாக அறியலாம்.

உண்மையான கலை மனிதனின் ஒழுக்கநெறியினை உயர்த்துவதாகவும், மனிதர்களிடையே இணைப்புக்களை ஏற்படுத்துவதாகவும், வாழ்க்கையை இசைப்படவாழ்தல் என்ற நிலைக்கு உயர்த்துவதாகவும் அமையும் இந் நிலைக்குக் கலை உயரும் போதுதான் அழகுத்துவம், கலைத்துவம் முழுமையடையும் எனக் கூறினார்.

மனிதர்களை எடுத்துக் கொண்டால் இன ரீதியாகவும், சமயரீதியாகவும் வேறுபட்ட தன்மைகள் காணப்பட்டாலும் மனிதத்துவம், மனிதசாரம் எல்லோருக்கும் பொதுவாக விளங்குபவையாகும்.

மேலும், சோக்கிரட்டிலீன் நோக்கில் உலகியல் பொருட்களிலும், போக்கிலும், வாழ்க்கை மரபிலும்

வேறுபாடுகளும், முரண்பாடுகளும் இருப் பதைக் காணலாம். இவ்வேறுபாடுகளை நீக்கி எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையானதுமான தங்கியிருக்கும் பொதுமைத் தன்மையினைக் காணவேண்டும் என்பதே அவரின் சித்தாந்த மாகும். இத்தகைய சிந்தனைப் பிரதிபலிப்பினை தாகூரின் சிந்தனையிலும் அறிந்துகொள்ளலாம்.

இந்திய மனிதத்துவ பொதுமைபற்றிய இலக்கியமானது இந்தியாவின் மிகப் பழைய இலக்கியமாகக் கருதப்படும். அத்தோடு இந்தியத் தத்துவங்களின் அடிப்படையாக விளங்கும் உபநிடதங்களில் ஆழமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. உபநிடதங்களில் பரவலாக வளர்ச்சியடைந்துள்ள நிகழ்விய ஒருமைவாதமும், ஏதத்துவத்தை வலியுறுத்தும் சங்கரரின் தத்துவமும் ரவீந்திரநாத்தாகூரின் அனைத்துப் படைப்புக்களிலும் வெளிப்படுகின்றன. அவரது உலகப் புகழ்பெற்ற கீதாஞ்சலி என்ற கவிதைத் தொகுப்பு நோபல் பரிசுபெற்றதன் மூலம் உலகத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டது. நோபல் பரிசுபெற்ற ஏற்புரையில் இந்தியமரபின் சாரமான பொதுமைத் தன்மையினை வெளிப்படுத்தும் உபநிடத் மகாவாக்கியத்தினை நினைவு படுத்தினார்.

“எல்லாவற்றையும் எல்லாவற்றில் தன்னையும் காணுகின்றானோ அவனே பிரம்மஞானி” என்பதே அதுவாகும்.

இந்திய தேசியக் கீத்தையும் வங்காள தேச தேசிய கீத்தினையும் இயற்றி இசையமைத்தார். இந்திய தேசியகீதம் பிரபஸ்யமான தேசியப் பாடலாகவும் வங்க மொழியிலமைந்த இக்கீதம் இந்தியாவின் பல்வேறு கலாசாரத்தையும் உள்ளடக்குவதாகவும் விளங்குகின்றது.

மேலும், ரவீந்திரநாத்தாகூரின் பாடல்கள் உணர்ச்சிப் பாடல் வரிகள் மற்றும் இன்னிசையின் கணிவான இணைப்பாகும். “இங்கே அந்த இரண்டும் பிரிக்கமுடியாதவையாக ஒரு தனித்துவ இன்னிசைமொழியாக பரிணா மிக்கின்றன” என “சுகித்ராமித்ரா” கூறுகின்றார்.

1905 இல் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவில் கல்விக்கான பொறுப்பை மக்கள் ஏற்க வேண்டுமென வலியுறுத்தினார். மக்கள்

முயற்சியினால் கல்விக் கூடங்கள் உருவாக வேண்டும், அவ்வாறு எழும் கல்வி நிலையங்கள் அச்சமுதாயத் தேவைகளை நிறைவெச்சப்பதற்காக இருக்க வேண்டும் என்றார். “விஸ்வபாரதி பல்கலைக்கழகம்” அவரது முயற்சியின் விளைவு. அவரது பல்துறை ஆளுமையால் சோக்கிரட்டீஸ், பிளேட்டோ, கார்ஸ்மாகஸ் போன்றோர் போன்று இன்றும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்.

○ ○ ○

முகூர் ‘கலைஞர்கள்’

முகூர் வீரவேஷம்

கண்ணே என்றாரு ஶாதை
கருதல் வயப் பட்டேன்
அன்பால் அவளூருகே
அண்டி கதை கேட்டேன்!

வெருண்டு தன் விழியால்
வேதக் கணை கொடுத்து
பொருந்தாச் சினம் கொண்டாள்
பொல்லா/ஸாறி விண்டாள்!

அதையும் நூன் பொறுத்து
ஆவல் அதி கொண்டு
போதை தலைக் கேறி
பின்னும் கூபர் புற்றேன்!

கண்ணே உளைக் காப்பேன்
கழுத்தில் நுகை கிடுவேன்
கண்ணிற்க் கூளி கூட
கசீய விட்டாட்டேன்!

எற்றில் அவ ணென்னை
நீங்கி உன் மொத்து
ஏற்கும் நிலையானாள்
கின்பக் கனியானாள்

கருல் ஒரு கள்ளு
கவருந்தாலை முள்ளு
வாஞ்சும் பிடி வாஞ்சும்
வந்தால் வடு ஆழா!

தவற்

சரியாக பதின்மூன்று வருடங்களுக்குப் பிறகு
டென்மார்க்கில் இருந்து ஜேர்மனில் வசிக்கும்
தேவராஜ் அண்ணையைப் பார்க்க இன்று
போயிருந்தேன்.

அன்று13-11-2002

இன்று13-11-2015

திகதிகள் கூட ஏதோ சொல்லி வைத்த மாதிரி அமைந்திருக்கின்றது.

13-11-2002 அன்று எனது மகள் ரேணுகா, தேவராஜா அண்ணையின் மகன் கோபி, சுவீடனில் வசிக்கும் என் நண்பனின் மகள் சுபா என ஐரோப்பாவில் வசிக்கும் 13 பிள்ளைகள் ஜேர்மன் பிராங்போட் விமான நிலையத்தில் இருந்து இலங்கை நோக்கிப் போன நாள் அது.

எல்லோருக்கும் 16-17-18 வயதுதான்.

தங்கள் தங்கள் உயர்தரக் கல்வி முடிய பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்கு முன்பாக நாட்டிற்காக சேவைசெய்ய என விரும்பி முன்வந்தவர்கள்.

பயணத் திகதி சரி.. பயணித்தவர்களின் எண்ணிக்கை சரி... 13 என அமைந்த பொழுது எனக்கும் என் மனைவிக்கும் அபசகுனமாகப் பட்டபொழுதும் மற்ற எவர்க்கும் அது பற்றிய கவலை இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

அனைத்துப் பெற்றோரும் ஏதோ ஒரு வகையில் நாட்டுப் பற்றும் விடுதலை வேட்கையும் அதிகமாக இருந்தவர்கள்தான்.

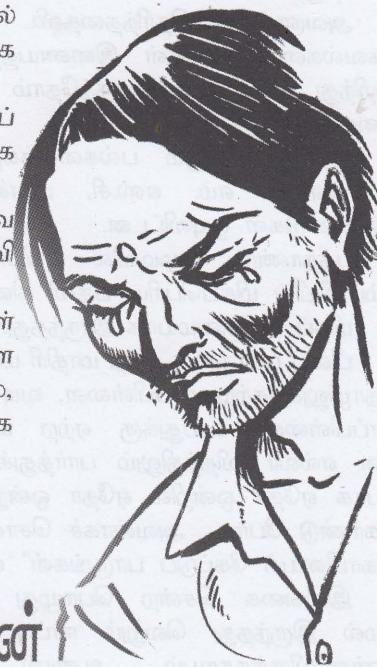
சிலர் தங்கள் தங்கள் நாட்டில் பிரதம அமைப் பாளர்களாக அல்லது தீவிர செயற்பாட்டாளர்களாக இயங்கிக்கொண்டிருந்தவர்கள்தான்.

ரேணுகா ஒரு வருடம் அங்கு போய் சேவை செய்யப் போகின்றேன் என்ற பொழுது மனைவி முற்றாக மறுத்து நின்றாள்.

நான் தான் “எங்கள் பிள்ளையை நாங்கள் அனுப்பாவிட்டால் எப்படி மற்ற மற்ற பிள்ளைகளை நாட்டுக்கு சேவை செய்யக் கேட்பது” என்றும், “நாங்களே மற்ற பெற்றார்களுக்கு முன்னுதாரணமாக

வி. ஜீவகுமாரன்

சிறுக்கணை:

நடக்கவேண்டும்” என்றும் சொல்லி அவளை அனுப்பி வைத்தேன்.

எங்கள் பிள்ளைகளின் கணினி அறிவும், அவற்றை அவர்கள் பாவிக்கும் துரிதமும் அங்கு தேவைப்பட்டது - மற்றவர்களைக் கற்பிக்கவும் சில சில கட்டமைப்புகளை வடிவ மைக்கவும்.

ஆம்!

13-11-2002 அவர்கள் அனைவரையும் எய்ரலங்கா காவிக்கொண்டு தாயத்தை நோக்கிப் பயணமாகியது.

* * *

இப்போ பதின்மூன்று வருடங்கள் ஓடிவிட்டன.

ரேணுகா அடுத்த ஆண்டே திரும்பி வந்துவிட்டாள்.

வந்த ஆண்டும், அடுத்த ஆண்டும் ஊர்க் கதைகளையும் போர்க்கதைகளையும் கதைகதையாகச் சொல்லுவாள்.

ஆனால் அவனுக்குத் தெரிந்த 'களம்' மட்டுப்பட்டாகவே இருந்தது.

அவளது களப்பணி கணினியில் தகவல்கள் பதிவு செய்வதும், வெவ்வேறு ரூபங்களில் அதனை மீண்டும் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு கணினியில் வடிவமைப்பதில்லேயே இருந்தி ருக்கிறது.

அவனுக்குத் தெரிந்ததைவிட அதிகமான தகவல்களை நாங்கள் இணையத்தளங்களில் அறிந்து கொண்டிருந்தோம் என நினைக்கின்றேன்.

பின்பு அவனும் பல்கலைக்கழகமுமாக... பி. எஸ்.சி, எம். எஸ்.சி, பி.எச்.டி என்று பத்தாண்டுகள் ஓடிவிட்டன.

பத்தாண்டு முடிவில் பெரிய ஒரு கம்பனியில் மிகப்பெரிய பதவி கிடைத்தது.

மிகப் பெருமையாக இருந்தது.

பின்பு படிப்புக்கு ஏற்ற மாதிரி மாப்பிள்ளை, தொழிலுக்கேற்ற மாப்பிள்ளை, வடிவுக்கு ஏற்ற மாப்பிள்ளை, வயதுக்கு ஏற்ற மாப்பிள்ளை என எல்லா விதத்திலும் பார்த்துக் கொண்டு போக ஏதோ ஒன்றில் ஏதோ ஒன்று சறுக்கிக் கொண்டு போக... அவளாகச் சொன்னதுதான், 'கோபியைக் கேட்டுப் பாருங்கள்" என்று.

இலங்கை சென்ற பொழுது கோபியில் மேல் இருந்தது வெறும் ஈப்பு என்றுதான் எண்ணியிருந்ததாயும்... ஆனால் அதன்பின் கோபியுடன் நன்கு பழகும் வாய்ப்பு

எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்றும், இப்போ திருமணங்கள் வந்து... வந்து.. தட்டி.. தட்டிக் கழிந்து கொண்டு போகும் பொழுதுதான் கோபியை நினைத்துப் பார்ப்பதாயும் அவள் சொன்னாள்.

இதனை முதலிலேயே சொல்லியிருக்கலாமே என்றுவிட்டு என் பழைய டையறியைத் தேடி தேவராஜா அன்னையின் தொலைபேசி என்னைக் கண்டு பிடித்தேன்.

99ல் ஆயுதங்கள் மௌனமாக்கப்பட்டதின் பின்பு எங்களில் எவருக்கும் ஒருவருடன் ஒருவர் அதிகமாக்க தொடர்புகள் இருக்கவில்லை.

குறிப்பாக 2003ல் எங்கள் பிள்ளைகள் திரும்பி வந்த ஆண்டின் கிறிஸ்மஸ் விழாவின் பொழுது அந்த 13 பிள்ளைகளும் சந்தித்துக்கொண்ட பொழுது ஒரு தடவையும் 2004ல் எங்கள் உறவினான் திருமணத்திற்கு நானும் என் மனைவியும் ஜேர்மனியில் உள்ள 'ஹம்' அம்மன் கோவிலில் வைத்து தேவராஜன் அன்னையையும் அவர் மனைவியையும் சந்தித்து சுகம் வலம் விசாரித்துக் கொண்டதின் பின் எந்தத் தொடர்பும் இருக்கவில்லை.

எனது கைத்தொலைபேசியில் அவரின் வீட்டு என்னுக்கு அழைத்தேன்.

அவரின் மனைவியே ரிச்வரை எடுத்தார்.

என்ன நான் அறிமுகம் செய்ய முதல் அவராகவே, "எனக்கு விளங்குது ரேணுகாவின் அப்பா..." என என்ன அடையாளம் கண்டு கொண்டு தேவராஜா அன்னையைக் கூப்பிட்டார்.

"சொல்லுங்கள் தோழர்"

இவ்வாறுதான் அவர் எல்லோரையும் அழைப்பது.

"இல்லை... ரொம்ப நாட்களாக தொடர்புகள் இல்லாமல் இருந்து விட்டோம்" இன்று ஞாபகம் வந்தது... என மழுப்பியபடியே தொடர்ந்தேன்.

ஊர்நிலைமைகள் அண்மைய தேர்தல்கள்.. அப்படி இப்படி சுற்றி வந்து.. ரேணுகா கணினித்துறையில் பி.எச்.டி. வரை எட்டியதைச் சொல்லிவிட்டு சாடையாக ரேணுக்காக்கும் திருமணம் பார்க்கத் தொடங்கியிருக்கின்றோம் என்ற செய்தியையும் காற்றுவாக்கில் அவர் காதில் போட்டபடி 'கோபி எப்படி இருக்கிறார்?' எனக் கேட்டேன்.

மறுமுனையில் ஒரு சின்ன மௌனம்.

"அவர் நல்லாய் இருப்பார் என நம்பு கின்றோம்" அவர் குரல் கம்மியது.

எனக்கு ஏதோ தவறு நடந்துவிட்டது என விளங்கியது.

பின்பு அவராகவே தொடந்தார்.

என்னால் நம்பவே முடியவில்லை.

கோபி மற்றப் பிள்ளைகளுடன் 2003ல் திரும்பி வந்தாலும் இங்கு பல்கலைக்கழகம் சென்று கொண்டே மின்னஞ்சல்கள் மூலமாகவும் இணையத்தாம் மூலமாகவும் களப்பனி செய்து கொண்டே இருந்திருக்கின்றார்.

“2004 டிசம்பர் 24ல் சனாமி அனர்த்தம் வந்தபொழுது நான் சேர்த்துக் கொடுத்த “சனாமி நிதி” யையும் எடுத்துக்கொண்டு கைப்பொங்கல் அன்று எங்களோடை பொங்கல் சாப்பிட்டுட்டு போனவன்தான்....” மீண்டும் அவர் குரல் கம்மியது.

எனக்கு தொலைபேசியில் அவரைத் தொந்தரவு செய்வது போலப்பட்டது.

“நீங்கள் இப்பெருமை சொல்ல வேண்டாம்” நாங்கள் இரண்டொரு கிழமைக்குள்ளை உங்களை வந்து சந்திக்கிறும்.... எனக் கூற அவரும் “வாருங்கள்” என்று மௌனமாகத் தொலைபேசியை வைத்தார்.

சென்ற வாரம் வந்த முன்று நாள் விடுமுறையில் நான், என் மனைவி, மகள் ரேணுகா மூவரும் காரில் தேவராஜன் குடும்பத்தைச் சந்திக்கப் போனோம்.

டென்மார்க்கில் இருந்து ஜேர்மனியில் உள்ள அவர்களின் நகருக்கு 8 மணித்தியாலக் கார் ஓட்டம்.

போகும் வழியெல்லாம் கோபியின் கெட்டிக்காரத் தன்மை பற்றியே ரேணுகா சொல்லிக் கொண்டு வந்தாள்.

களத்தில் பணியாற்றும் பொழுது தனக்கு அவிழ்க்க முடியாத எந்தக் கணினி முடிச்சையும் மிக இலகுவாக கோபி அவிழ்த்து விடுவானாம் என வியந்து கொண்டே வந்தாள்.

யாருக்கும் எந்த நேரத்திலும் இரவோ பகலோ என்று பார்க்காது உதவி செய்வானாம்.

அங்கு சென்ற 13 மாணவர்களில் மேலிட்த்தின் அபிமானத்தை அதிகமாக பெற்றிருந்தவனும் கோபிதானாம்.

அவனது அந்த நடத்தைகள்.. திறமைகள்.. ரேணுக்காக்குள் சில நினைவுகளை.. எதிர்பார்ப்புகளை படர விட்டதில் எந்தத் தவறும் இருந்ததாக எனக்குச் சரி என் மனைவிக்குச் சரி படவேயில்லை.

நியாயமான விரும்பம்தான் அவளுடையது.

அவர்கள் வீட்டின் வாசலை அடைந்த பொழுது பகல் ஒரு மணியாகி இருந்தது.

தேவராஜா அன்னை அடையாளம் காணமுடியாதது போல மாறியிருந்தார்.

பலவருடங்களாக சவரம் செய்யாததாடி அவர் குரல் வேறு மிகவும் கட்டியிருந்தது.

எங்களைக் கண்டதும் அவர் கண்கள் வழியே கண்ணர் ஓடியது.

மனைவி ஏற்க்குறைய பெரிய மாற்றம் ஏதுமில்லாமல் அவவாகே இருந்தார்.

ஹோலின் நடுவின் கோபி தன் சகோதரங்களுடன் நின்று எடுத்த படம் பெரிதாக மாட்டப்பட்டு இருந்து.

மேசையில் பலவிதமான உணவுகள் பரிமாறுவதற்கு தயாராக இருந்தன.

யாரும் பெரிதாக ஏதும் கதைக்கும் மனோநிலையில் இருக்கவில்லை.

உறுப்பி

—மாணந்தன் (அஸ்வாய்)

கற்றெனக்கீர்ண் வாழ்கின்றாய்

கற்புராயாய் ஒளிர்கின்றாய்

ஒற்றையாய் தவிக்கின்றாய்

துற்ற உணர்வுடன் பார்க்கின்றாய்

விவர்நிகிட் நான் உழைப்பேன்

அநிர்வ தரும் வேதனைகள்

எநிர்வும் யானறிவேன்

கதிர்விழும் உன்மேன் ஆசை

உதிர்ந்து மோக விடாடிவேன்

பற்றி உன்னைக் கைப்பிழப்பேன்

சதிராடும் மனத்தாசை

தீராது வாழ்வேனே வாழ்வில்

“வாங்கோ.. சாப்பிட்டிட்டு பிறகு பேசலாம்” என அவர் மனைவி அழைக்க நாம் முவரும் போய் கைகால்களை அலம்பிக் கொண்டு வந்தோம்.

எல்லோருக்கும் நல்ல பசி.

தேவராஜா அண்ணையின் மனைவி பரிமாற்ற தொடங்க ரேணுகாவும் எனது மனைவியும் அவருடன் இணைந்து கொண்டார்கள்.

தேவராஜா அண்ணை தனக்குப் பக்கத்தில் இருந்த அலுமினியப் பாத்திரத்தைத் திற்ந்தார்.

அதனுள் தாழித்த கொண்டல்கடலை.

அதனை அவராகவே எடுத்துத் தன் தட்டில் போட்டார்.

அவரின் தட்டில் ரேணுகா சோற்றைப் பரிமாற்ற சென்றபொழுது அவர் கை அதனைத் தடுத்தது.

“மகன் வந்த பின்புதான்தான் சோறு சாப்பிடுவது என்ற விரதத்தில் இருக்கிறார்.

எனக்குத் “தீக்” என்றிருந்தது.

“இத்தனை வருடங்களாகவா”....

“இல்லை 2009 வைகாசியில் இருந்து”

“அதென்ன கணக்கு?”

அவரே தொடர்ந்தார்.

“கனாமிக்கு உதவி செய்யப் போனவன் தான். பின்பு திரும்பி வரவே இல்லை. தனக்கு களப்பனி மிகவும் பிடித்துக் கொண்டது என்றும்... தலைமைப்பீட்டு தன்னை தம்முடனேயே இருக்கச் சொல்லிக் கேட்டதாயும்... தனது சேவை அவர்களுக்கு மிகவும் தேவை எனவும் உறுதியாக சொல்லிக் கொண்டான்.

கடவுளின் விருப்பமும் அதுவானால் அப்படியே இருக்கட்டும் என்று நாங்கள் இருவருமே சொல்லி விட்டோம்.

இரண்டு வருடத்திற்கு பிறகு ஒரு பெண் போராளியுடன் ஒரு பாத்தை அனுப்பியிருந்தான். மிகவும் வறுமையான குடும்பத்தில் இருந்து வந்த பிள்ளை என்றும் தகப்பன் கால்திழந்தவர் என்றும் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்புவதாயும் எழுதியிருந்தான்.”

“நாங்களும் சம்மதம் தெரிவிக்க அந்தப் பிள்ளையும் இடைக்கிடை எங்களுடன் தொலைபேசியில் கதைக்கும்”

ரேணுகாவின் கண்கள் கலங்கிக் கொண்டு வந்ததை அவதானித்தேன்.

சோற்றுக்குள் கை கொண்டு போனவள், எழுந்து டாயில்ட் பக்கம் போனாள்.

“போர் தொடங்க எங்களுக்கும் பத்டம் அதிகமாயிட்டுது. ஒரு இரண்டு மாதமாய் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை”. கடைசியாக அந்தப் பிள்ளையோடை வெளியில் வந்து நின்று ஒருநாள் கதைத்தவன். தான் அவனை வெளியே கொண்டு வந்துவிட வந்ததாயும். அதன்பின்பு கட்டாயமான பணி ஒன்றைச் செய்வதற்கு திரும்பிப் போக இருப்பதாக சொன்னான். தாய் வேண்டாம் ராசா என எவ்வளவோ கெஞ்சினவா. ஆனால் அவன் கேட்கவில்லை”

“பிறகு” நான்கேட்டன்.

“எல்லாம் முடிஞ்சபிறகு அவனை அந்தப் பிள்ளையின் தோழி தடுப்புமுகாழுக்குள் கண்டதாம் எனச் செய்தி வந்தது. எங்களுக்கு வயிற்றிலை பாலை வார்த்தை போல இருந்தது”. ஆனால் அதுக்கு பிறகு எந்தத் தொடர்பும் இல்லை..

அவரின் மனைவி தொடர்ந்தார்.

“எத்தனையோ பேரைப் பிடித்து என்னென்ன வழிகளில் எல்லாம் முயற்சித்துப் பார்த்தம். ஒரு பிரியோசனமும் இல்லை. எந்தச் சாத்திரியிட்டை கேட்டாலும் அவன் இருக்கிறான் என்றுதான் சொல்லினம். இவரும் அவன் வந்தால்தான் கோயிலுக்கு வைச்ச நேர்த்திக்கடனுக்கு தாடி வழிக்கிறது என்றும் பிள்ளையோடை இருந்து சோறு சாப்பிடுறது என்று விரதம் இருக்கிறார்.

“இது விரதம் இல்லை” தவம்!... ஆறு வருடங்களாக சோற்றைக் கைகளால் தொடாத தவம்!!...என என் மனது சொல்லிக் கொண்டது.

“அந்தப் பிள்ளை?” ரேணுகா கேட்டாள். தாயாரின் கண்கள் கலங்கின.

“ஆறு வருடம் அந்த பிள்ளையும் காத்தி ருந்ததுதான். தகப்பன் தாய் நெருக்கினமாம் என ஒருநாள் டெலிபோனிலை”

நாங்கள் மூவருமே அவரைப் பார்த்தோம் - பதில் என்னவென்று.

“நீ உன் வாழ்க்கையை இனி வீணாக்காதே என்று கல்யாணச் செலவுக்கு காசும் அனுப்பி வைச்சம்”

தேவராஜா அண்ணையிலும் அவர் மனைவியிலும் வைத்திருந்த மதிப்பு இன்னமும் கூடியது.

“இனி என்ற பிள்ளை வந்து அவளைத் தேடேக்கைதான் அவன் பரிதவித்துப் போவான்”. இவ்வளவு நேரமும் கல்லுப்போலை கதைசொல்லிக்கொண்டு இருந்த தேவராஜா அண்ணை உடைந்து அழுத்தொடங்கினார்.

அவரின் கைகளை இறுக்கமாக நான் பற்றிக் கொண்டேன்.

எல்லோருக்குமே ஒரு இறுக்கமான நிலை!

* * *

அன்றிரவு அங்கேயே தங்கிவிட்டு அடுத்தநாள் காலையில் கிளம்ப ஆயத்த மானோம்.

அன்றிரவு யாரும் பெரிதாக நித்திரை கொண்ட உணர்வு இல்லை.

தூக்கத்திற்கும் விழிப்புக்கும் இடையில் நடந்து கொண்டிருந்தது போல இருந்தது.

காலையில் அவர் றவைக்கஞ்சி குடித்துக் கொண்டிருந்தார்.

எங்களுக்கு பேக்கரியில் பாண் வாங்கி ருந்தார்கள். பட்டர் சீஸ் ஜாம் இத்தியாதிகள்.

தொலைபேசி ஒன்று வந்தது.

மறுமுனையில் யாரோ கடினமாகப் பேசுவது கேட்டது.

அவரின் முகம் மாற அவரின் மனைவி தொலைபேசியிடன் அப்பால் செல்லுமாறு சைகை காட்டினார்.

அவர் போய் விட்டு பத்து நிமிடங்களின் பின்பு தொங்கிய தலையுடன் தன்னை மறைத்த ஒரு புன்னைக்கூடிய வந்தமர்ந்தார்.

“சொல்லுவார்கோ” என்ன பிரச்சனை?... நான் தான் கேட்டேன்.

அவர் கண்கள் கலங்கின.

அவர் தயங்கினார்.

“எங்கடை ஆட்களின்டை இலட்சணத்தையும் சொல்லுவார்கோவன்...மனைவி ஆவேசப்பட்டாள்.

எங்கள் மூவருக்கும் எதுவும் விளங்காது ஒருவரையொருவர் பார்த்தோம்.

“தம்பியை தேடிக்கொண்டு இருக்கும் பொழுது இப்போ டெலிபோன் எடுத்தவர்தான் தனக்கு யாரையோ தெரியும் என்று இருபது இலட்சம் கொடுத்தால்...அதாவது 13 ஆயிரம் யூரோக்கள்... தம்பியன் எங்கள் வீட்டு வாசலிலை என்று பேரம் பேசினவர். என்னாட்டை கிடந்தது இவாட்டை கிடந்த சின்ன நகைகள் எல்லாம் சேர்த்து 10 ஆயிரம் யூரோக்கள் கொடுத்தம். மிகுதி 3 ஆயிரம் யூரோக்களையும் ஒரு மாதத்துக்கை தாறும் எண்டம்.”

“இப்ப ஒரு வருடம் ஆச்ச தம்பியனும் வரேல்லை.. அந்த 3 ஆயிரம் யூரோவும் குடுபடலேல்லை.. அவங்கடை திட்டும் முடியேல்லை.. தான் பினை நின்றதுக்கு தான் கடனைப் பொறுக்க ஏலாதாம்.. இனியும் காலம் கடத்தினால் வட்டி வேறு தரவேணுமாம்...நாங்கள் என்ன செய்யறது. அரசாங்கத்தின்றை பிச்சைக்காசிலை இருந்து கொண்டு பிள்ளையையும் நாட்டுக்கு குடுத்துப் போட்டு இருக்கிறம்”.

இப்படியும் மனிதர்களா என மனம் என்னையே கேள்வி கேட்டது.

யாரும் எதிர்பார்த்திராத வகையில்...

“நான் தாறன் அங்கிள்!”

ரேணுகா சொல்ல எல்லோரும் வாய்யெட்டத்துப் போனோம்.

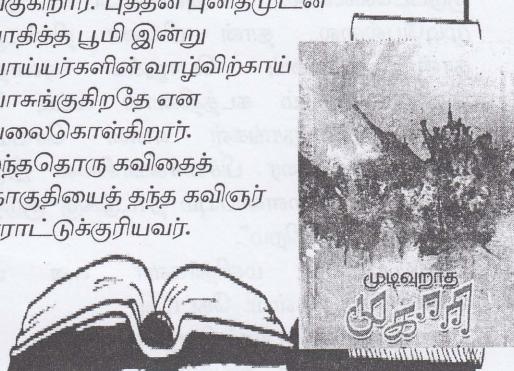
“அவள் என் பிள்ளைதான்” என என் மனம் பெருமைப்பட்டது.

டென்மார்க் போனவுடனேயே உங்களின்டை அல்லது அந்த ஆளின்டை பெயருக்கு காசை றான்ஸ்பர் பண்ணி விடுகிறன்.

“அவர் என்ன வேலை செய்யறார்” என் மனைவி கேட்டாள்.

நூல் : முழுவறாத முகாரி
உச்சியர் : செ. பாஸ்கரன்
வெளியீடு : தமிழ்ரூப பதிப்பகம்
விலை : ரூபா 100/-

அவுஸ்தி ரேலிய மண்ணில்
புலம்பெயர்ந்து வாழும் செ. பாஸ்கரன்
எழுதிய 51 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட
கவிதைகளைக்கொண்ட தொகுதி இது.
கவிஞரின் கருத்தியல் தமிழ்த் தேசியம்
சார்ந்தது என்பதை இத்தொகுதியில் உள்ள
கதைகள் வெளிச்சிப்பட்டுக்காட்டுகின்றன.
கவிஞரின் கவிதைகளில் சில தாயக
நினைவுகள் தரும் ஏக்கம் வாழும்
நாட்டில் இயந்திர வாழ்க்கையால்
ஏற்படும் மன விரக்தி போன்றவற்றோடு
தனது தாய்மண்ணின் சமகால
அரசியல் விமர்சனம், தாய்மண்ணில்
தான் காணும் சமுதாயச் சிக்கல்கள்,
போன்றவற்றைப் பாடு பொருளாகக்
கொண்டுள்ளன. சில கவிதைகளில்
விடுதலைக்காகப் போராடியவர்கள்
விட்ட தவறுகள் கட்சிமோதல்கள்,
தீர்க்க தரிசனமற்ற தவறான
முடிவெடுப்புகள் போன்றவற்றையும்
பாடியுள்ளார். தமிழ் மக்களின்
விடுதலையை இவரது கவிதைகள்
அவாவி நிற்கின்றன. 30 வருடப்
போராட்டம் வீணாயிற்றே என
ஏங்குகிறார். புத்தன் புனிதமுடன்
போதித்த பூமி இன்று
பொய்யர்களின் வாழ்விற்காய்
பொசங்குகிறதே என
கவலைகொள்கிறார்.
சிறந்ததொரு கவிதைத்
தொகுதியைத் தந்த கவிஞர்
பாராட்டுக்குரியவர்.

“அவரும் எங்களைப் போலை பிச்சைக் காசிலைதான் இருக்கிறார். ஆனால் முன்பு வேறு ஒரு அமைப்பில் இருந்து பிறகு எங்கடை அமைப்பில் வந்து வேலை செய்தவர். அதனால் வந்த அறிமுகம்தான் அது. இப்ப எங்கடை நகரத்துக்கு தமிழ் சங்கத்துக்கு தலைவராய் இருக்கிறார். வட்டி, சீட்டுகள் என்று நல்ல காச பணத்தோடை இருக்கிறார். யாரை நம்புறது? யாரை நம்பாமல் விடுவது?... தேவராஜா

அண்ணை சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தார்.
பின்பு நான் சரி.. என் மனைவி சரி..
ரேணுகா சரி... ஏதும் பேசவில்லை.

* * *

விரைவுப் பாதையில் எங்கள் கார்
டென்மார்க்கை நோக்கி விரைந்து கொண்
டிருந்தது.

120 வேகத்தில் ஓட வேண்டிய வீதியில்
ரேணுகா 150ல் ஓட்டிக் கொண்டு இருந்தாள்.

சில இடங்களில் இன்னும் அதிகமாக..!

ரேணுகா என்ன நினைத்துக் கொண்டு
காரை ஓட்டிக் கொண்டு இருந்தாளோ
எனக்குத் தெரியாது.

எந்தச் சாத்திரங்களிலும் நம்பிக்கை
யில்லாத என்னை, 13 என்ற ஒரு எண்ணும்..
தேவராஜா அண்ணை பற்றிய எண்ணங்களும்
நிறைத்திருந்தன.

“போர் முடிந்து விட்டது என்று எப்படி
ஒரு பொய்யை திரும்ப திரும்பச் சொல்லிக்
கொண்டிருக்கின்றோம்”

முன் சீற்றில் ரேணுகாவுக்கு பக்கத்தில்
இருந்த நான் திரும்பி பின் சீற்றில் இருந்த
மனைவியைப் பார்த்தேன்.

அவள் தூக்கத்தில் அலட்டிக் கொண்டு
இருந்தாள்.

“பின்னள் ஏதாவது இடத்திலை
நிப்பாட்டு” அம்மாவை எழுப்பி தண்ணி,
சோடா ஏதும் குடுத்திட்டு பிறகு போகலாம்..

அடுத்து வந்த 5 வது கிலோ மீற்றில்
கார் தன் வேகத்தைக் குறைத்தது.

“என் மெதுவாய் போறியள்” என
மனைவிதான்.

தூக்கத்தில் இருந்து எழுந்து விட்டாள்
போலும்.

“இதிலை கொஞ்ச நேரம் நின்று தண்ணி
குடித்து சாப்பிட்டு விட்டு போவம்மா”
ரேணுகா வீதியில் இருந்து கண்களை
விலத்தாமல் தாய்க்குப் பதில் சொன்னாள்.

“தேவராஜா அண்ணையையும் கூப்பிடு!...
கொஞ்சம் சோறு குடுப்பம்.” பாவம் அவர்,
சாப்பிடாமல் தவமிருக்கிறார்

மீண்டும் திரும்பிப்பார்த்தேன்.

அவள் இன்னும் தூக்கத்தில் இருந்து
முற்றாக எழுந்திருக்கவில்லை.

○ ○ ○

ஞ.வலச்சுத்திரன்

முந்தையோர் ஈழத்தவரே

நியாய திலக்கணம்
நூலைத் துந்துவர் :
வில்லியம் நெவின்ஸ்
முக்துக்குமார்
சிதம்பரப்பிள்ளை
(1820-1899)

கல்வி கற்பதற்கும், அறிவியல் ஆராய்ச்சிக்கும், நடைமுறை வாழ்க்கைக்கும் தர்க்க சாத்தியம் இன்றியமையாத, ஒரு துறையாகும். கூறவரும் கருத்துக்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கும், கருத்துக்களை மறுத்து உரைப்பதற்கும் தர்க்கசாத்திரம் ஊன்று கோலாகின்றது.

சைவசித்தாந்தம் சார்ந்த நூல்கள் பெரும்பாலும் தர்க்கசாத்திரத்துக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கினாலும் அவற்றில் அருணந்திச் சிவாச்சாரியாரின் சுவஞான சுத்தியார் தர்க்கசாத்திரத்திற்குத் தனியிடம் வழங்கியது. இவ்வழியில் முதிர்ந்த தர்க்க சாஸ்த்திரத்தின் பயன்பாட்டை மாதவ சுவஞான முனிவரின் சுவஞான யாபாடியத்திலும் அவரின் ஏனைய நூல்களிலும் காணலாம்.

மாநவ சுவஞான முனிவர் ஒருசமயம் கம்பன் பாடிய இராமாயணத்தின் “நாடிய பொருள் கைகூடும்” என்ற செய்யுளில் 22 பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். பின்னர் சீடர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, தமது தர்க்க வல்லமையால், தாம் பிழையென்று சுட்டிக்காட்டியவை அனைத்தும் பிழையானவை அல்ல, அவையாவும் சரியானவையே, என்று, தாம் கூறிய கருத்துக்கு தாமே மறுத்துக் கூறியுள்ளார். இந்த வரலாற்றை அவரின் கம்பராமணை முதற்செய்யுள் சங்கொந்தர் வருந்த என்னும் நூலில் காணலாம்.

அனைத்தும் தர்க்கசாத்திரத்தின் வித்தையே!

இத்தன்மைகொண்ட சிறந்த தர்க்கசாத்திரத்தை தமிழில் கற்பது அவ்வளவு எளிதான காரியமல்ல என்பதைக் கற்றோரும், கற்கமுயன்றோரும் உணர்வர். மிகவும் செறிவாகவே இவை தமிழில் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்திலையிலேதான் மேற்கத்தேய தர்க்கசாத்திரத்தின் (Logic) கல்விமுறை எமக்குக் கைகொடுக்கின்றது. எமது கட்புலசாதனங்களுக்கு இலகுவாக உள்வாங்கக்கூடியதாக மேலைத்தேய தர்க்க சாத்திரம் காணப்பட்டது.

ஆகவே தமிழின் தர்க்கசாத்திரமும் மேற்கத்தேய தர்க்கசாத்திரமும் கைகோர்த்துக்கொண்டால் உன்னத மாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் சங்குவேவி கிராமத் தில் 1920ஆம் ஆண்டு பிறந்த வீல்லைய் நெவின்ஸ் என்கின்ற முத்துக்குமார் சுதம்பெய்யுள்ளையவர்கள் இதனை உணருகின்றார். இதனை உணர்ந்த வில்லியம் நெவின்ஸ், 1850ஆம் ஆண்டு நியாய இலக்கணம் (Elements of Logic) என்னும் தமிழ் நூலினைத் தமிழன்னைக்கு வழங்கியுள்ளார்.

தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமுள்ள நியாய நெரிகளின் அரிய விதிகளை ஒரே நூலில் வில்லியம் நெவின்ஸ் தொகுத்து விளக்கியுள்ளார். அவர் நூலின் முன்னுரையில் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

நியாய திலக்கணம்.

ELEMENTS OF LOGIC.

திலக்

தமிழ்வும் இங்கிலிச்சூழ்மூலம் சியாய கேந்திகளின் அரிய விதிகளை உசாரி எடுக்கின்றது:

இலக

மூலமும் உரையாகச் செய்தலாக படிக்காட்டுக் கால்தொலையில் உபாத்தியாக வடிக்கொட்டுவது வேண்டும்.

முத்துக்குமார் சுதம்பரப்பிள்ளை

ALIAS

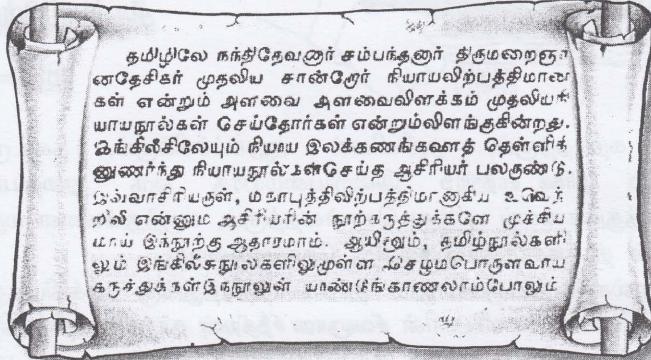
WILLIAM NEVINS.

~~~~~

JAFFNA
AMERICAN MISSION PRESS
1850

“தமிழ்லை நந்ததெவனார் சம்பந்தனார் தமுமறைஞானதெக்கர் முதல்ய சான்றேர் நியாய வர்ப்பந்தமானாக்கள் என்றும் அளவை, அளவைவளக்கக்கம் முதல்ய நியாய நூல்கள் செப்தோர்கள் என்றும் வளாக்குகள்ரது. இப்பீல்ஸிலையும் நியாய இலக்கணங்களைத் தெள்ளத்தினார்ந்து நியாயநால்கள் செய்த ஆசிரியர் பலருண்டு. இவ்வாசிரியருள், மகாபுத்திவர்ப்பந்தமானாக்க உவெற்றில் என்றும் ஆசிரியர்ன் நூற்கருத்துக்களூ முக்கீழ்மாப் பிர்நூற்கு ஆதாரமாம். ஆய்வும், தமிழ்நூல்களிலும் இப்பீல்ஸிலை நூல்களிலுமின்ன செழுமைபொருள்வாய கருத்துக்கள் இப்நூலுள் யான்டுப் காணலாம்போலும்.”

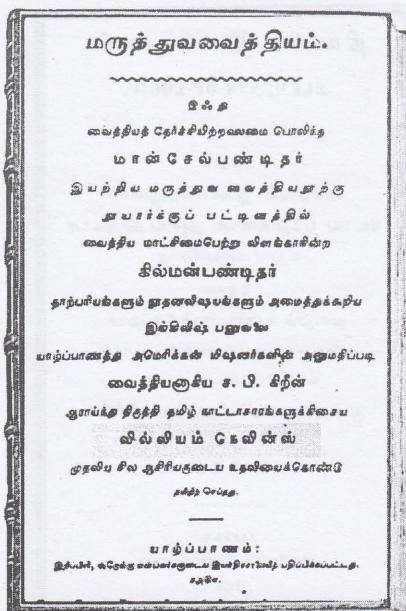
- வில்லியம் நெவின்ஸ், 1850 (American Mission Press), நியாய இலக்கணம் (பக் iii-iv)

தாம் எடுத்துக்கொண்ட நியாய நெறிகளின் மூலங்களைப் பாடல்களாக அமைத்து, அவற்றுக்கான உரைகளைத் தாமே எழுதியுமள்ளார்! முதலாம் பாடலுக்கு மாத்திரம் ஜந்து பக்கங்களில் உரையும் குறிப்புகளும் தந்துள்ளார். தமிழுக்குப் புதியதான மேற்கத்தேய அறிவியல் விடயங்களைத் தமிழிலே உரைநடையில் தந்தமை அபார முயற்சி. ஆனால், தமிழின் உரைநடை வளர்ச்சியில் திருப்பு முனையாக விளங்கும் வில்லியம் நெவின்ஸ் அவர்களின் பங்கு (1850) இன்றும் கண்டுகொள்ளப்படாத பகுதியாகவே தொடர்ந்தும் இருந்துவருகின்றது!

மேலும் நியாய இலக்கணம் நூலில், 133 தமிழ்க் கலைச்சொற்களை வில்லியம் நெவின்ஸ்

1857இல் வெளியான
மருத்துவவைத்தியம் என்றும் கிறீனின்
நூல் [அட்டையில் வில்லியம் நெவின்ஸ்]

தந்துள்ளார் என்பது பலருக்குத் தெரியாத விடயம். நியாய இலக்கணம் நூல் தொடங்கி (1850 ஆம் ஆண்டுதொடக்கம்) வில்லியம் நெவின்ஸாக்கு கலைச்சொல்லாகக்கத்தில் அனுபவம் இருப்பதால், 1857ற்குப் பின்னர் மருத்துவ நூல்களை வெளியிடத்தொடங்கிய கிறீன் (Dr. Damual Fisk Green), நெவின்ஸின் உதவியை கலைச்சொல்லாகக்கத்தில் பெற்றுள்ளார் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் கிடைக்கின்றன. கிறீனுடைய ஆரம்பகால நூல்களில் கிறீனின் பெயருக்கு அடுத்து, நூலாசிரியர்க்கான தகுதியை நெவின்ஸாக்கு வழங்கியுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது.

நெவின்ஸ், மருத்துவத்துறை சார்ந்தவரோ அல்லது கிறீனின் மாணவரோ அல்லவர். அவர் மின்னாரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். ஆகவே மருத்துவத்துறை சம்பந்தமற்ற நெவின்ஸானவர், கிறீனுடைய தமிழ் மருத்துவ நூலாக்கங்களின்போது மொழிபெயர்ப்பிலும் கலைச் சொல்லாகக்கத்திலும் உதவியிருக்கவேண்டும் என்பதை ஊகிக்கலாம்.

முதலாவது வரலாற்று நாவல் : மோகனாங்கி எழுதியவர் : தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை

கமில் வாக்லெல் செவெலபில் (Kamil Vaclav Zvelebil) தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுகளை தமிழர்களால் மறந்துவிடமுடியாது. 'செக' நாட்டில் பிறந்து தமிழுக்குச் சிறந்த தொண்டாற்றிய மொழியியல் வல்லுநர்களில் ஒருவர் இவர். தமிழ், தமிழர் பற்றிப் பிறமொழியினருக்குச் சிறப்பாக அறிமுகம் செய்துவைத்தவர்களில் இவருக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு.

Kamil நெதர்லாந்து பஸ்கலைக்கழகத்தில் திராவிட மொழியியல் பேராசிரியராகக் கடமை யாற்றியபோது, 1986ஆம் ஆண்டு "தமிழியல்" ஆய்விதழில் (ஆய்விதழ் எண் 30) The First Six Novels in Tamil (தமிழின் முதல் ஆறு நாவல்கள்) என்னும் ஆங்கிலக்கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். அக்கட்டுரையிலே கீழ்க்கண்ட ஆறுநாவல்களைப் பட்டியலிடுகிறார்.

Year of publication	Author	Title
1879	M. Vedanayagam Pillai	Piratapa Mutaliar Carittiram
1885	Mukammatu Kacim Sittilevai Maraikar	Acaj Pé Carittiram
1887	M. Vedanayagam Pillai	Cukupa Cuntari
1893	Cu. Vai. Guruswami Sarma	Pirimakalavatyam
1895	Saravanamuttu Pillai	Mōkanānki
1896	Rajam Aiyar	Kamalampal Carittiram

- 1) பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் (1879)
- வேதநாயகம்பிள்ளை
- 2) சென்பே சாந்திரம் (1885)
- சித்தி வெப்பை மரைக்கார் (இலங்கை)
- 3) சுகுண சுந்தரி (1887)
- வேதநாயகம்பிள்ளை
- 4) பிரேமகலாவதியம் (1893)
- சி. வை. குருகவாமி சர்மா

5) மோகனாங்கி (1895) - தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை (இலங்கை)

6) கமலாம்பாள் சரித்திரம் (1893 / 1896) - பி. ஆர். ராஜம் அய்யர்
இவற்றுக்கு அடுத்ததாக நாம் கீழ்க்கண்ட நாவலைக் குறிக்கலாம்.

7) பத்மாவதி சரித்திரம் - 1898 அ. மாதவையா.

இவற்றில் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் நாவல் என்னும் வரைவிலக்கணத்திற்கு அமைய வில்லை என்று வாதிடுவோர்களும் உள்ளனர். இன்னும் சிலர், நாவலின் கூறுகள் முதலிரண்டு நாவல்களிலும் குறைவாக உள்ளன என்று எடுத்துரைப்பர். சிலர் முதல் ஜந்து நாவல்களையும் தாண்டி நேரடியாக பி. ஆர். ராஜம் ஜயர் எழுதிய கமலாம்பாள் சரித்திரம் எனும் நாவலே தமிழின் முதலாவது நாவல் என்று முன்மொழிவர்.

மேற்கண்ட வாதங்கள் இருப்பினும் ஈழத்தைச் சேர்ந்த சரவணமுத்துப்பிள்ளை எழுதிய மோகனாங்கி நாவலைத் தழின் முதலாவது வரலாற்றுப் புதினம் என்று ஏற்றுக்கொள்வதில் பலரும் உடன்படுகின்றனர். Kamil அவர்களும் மேற்குறித்த கட்டுரையில் இக்கருத்தைப் பதிகிறார்.

Mōkanānki by Ti. Ta. Saravanamuttu Pillai is first historical novel in Tamil. It appeared in 1895. Adopting actual historical events as the basis of his novel, the author has taken a step unusual in Tamil writing, and created a new genre of Tamil narrative prose

தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை (1865 - 1902) இலங்கையின் திருக்கோணமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். சென்னை சென்று பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும், சென்னை மாநிலக் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்றவர். தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளையின் சகோதரரான சரவணமுத்துப்பிள்ளை 37 வருடங்களே வாழ்ந்தபோதும் தமிழுக்குப் பல தொண்டுகள் செய்துள்ளார். மோகனாங்கி நாவல் பற்றி கலாநிதி. நா. சுப்பிரமணியன் கீழ்க்கண்டவாறு கூறியுள்ளார்.

"தஞ்சை நாயக்க லீவரி மோகனாங்கிக்கும் திருச்சிராய்யள்ளி யன்னர் சொக்கநாதர் நாயக்கருக்கும் கிடையில் காதல்தோற்றி வளர்கிறது. கீதற்கு எதிராக அரங்கநாத நாயக்கர் சூழ்ச்சி செய்கின்றார். - திருச்சிராய்யள்ளிக்கும் தஞ்சைக்கும் கிடையில் போர் மூழ்கிறது. மோகனாங்கியின் தந்தை போரிட்டு மழகிறார். தீருத்தியில் மோகனாங்கியும் சொக்கநாதரும் ஒன்றைகின்றார்."

காதல், வீரம், கூழ்ச்சி என்பன பொருந்திய அரசு குரும்பக் கதை. - 17இம் நூற்றாண்டு தமிழக நாயக்கர் ஆட்சிக் கால வரலாற்று கூழ்நிலை - வரலாற்று பாத்திரங்கள் முக்கிய தீட்டுப்பெறுகின்றன. இலக்கியத் தமிழ் நடையுடன் தமிழகத்துப் பிரதேச பேச்சு வழக்கும் கலந்துள்ளன"

- நா: சுப்பிரமணியன், 1977, ஈழத்துந் தமிழ் நாவல்கள்-நாஸ்விரப்பட்டியல், பக்-21 (பதிவுண் - 75)

உக்கிளிட

(12)

பல்வீழ லோகஸ்ராஜ்

காதல் !

ஒருவர் மனதை ஒருவர் புரிந்துகொள்வது அவருக்காகத் தன்னை மாற்றிகொள்வது அவரோடு வாழ்வைப் பகிர்ந்து கொள்வது போன்றவைதானா?

நேசிப்பு என்பதில் தனித்திருத்தல், காத்திருத்தல் என்பவை உள்ளடங்காதா ?

தனித்த ஒருவரின் நேசிப்புக்கு அர்த்தமோ அடையாளமோ ஏன் இல்லை ....? எதிர்பார்ப்புகள் இல்லாத காதல் புயல், தென்றல் தவிர்த்து உணர்ப்பாத அந்தக் காற்றை போலவே எப்போதும்.....

கதாநாயகியின் பெயர் Failen. சீனாவிலிருந்து கொரியாவுக்கு வருகிறார். பெற்றோர்கள் இறந்தபின்பு யாருமற்ற நிலையில் தூரத்து உறவினர்களைத்தேடி கொரியாவுக்கு வந்தால், அவர்கள் எப்போதோ கண்டாவுக்கு இடம்பெயர்ந்துவிட்ட விடயம் தெரிகிறது.

அவனைச் சிகப்புவிளக்குப் பகுதிக்கு விற்க ஒருவன் முயல்கிறான். அப்போதுதான் தெரிகிறது, Failenக்கு தீராத வியாதி இருப்பதாகவும் நோயோடு போராடி அவள் வாழ்ந்து கொண்டிருகிறாள் என்பதையும் அறியும் அவன், வேறு வழியின்றி பண்ததுக்காக அவளுக்கு உதவ முன்வருகிறான்.

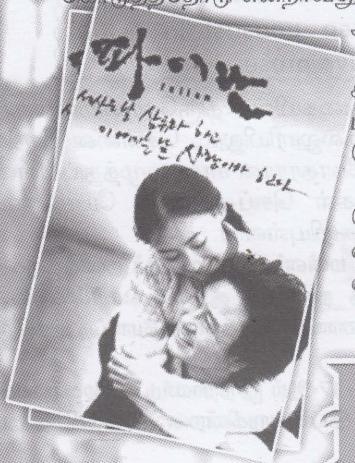
திருட்டுத்தனமாக விவாகம் செய்தால் கொரியாவில் வாழிட உரிமை கிடைக்கும் என்று சொல்லி விவாகப் பத்திரிகைளைத் தயார் செய்கிறான். Failenஜத் திருமணம் செய்யத் தனது நண்பனை அணுகுகிறான். அவன் பெயர் Kang-jae (சோய் மின் சிக்.)

Kang-jae - நடத்தர வயது ரெளடி. எல்லோரும் அவனைக் காலவதியாகிய ரெளடி என்று அழைகின்றனர். யாரும் அவனுக்கு இல்லை. சுற்றி இருப்பவர்கள் யாருமே அவனைப் பொருட்டுத்துவதும் இல்லை. ரெளடியாக இருந்தாலும் வயதானதால் மற்றவர்கள் அவனைக் கேளி செய்கின்றனர். பெரிய அடிதடிகளுக்கு அழைப்பதுமில்லை. நீலப் படங்களை விற்பனை செய்யும் கடையை மேற்பார்வை செய்யும் வேலையைக் கொடுத்ததோடு என்றாவது அந்த நகரில் நடக்கும் பஞ்சாயத்துக்கு வேண்டா வெறுப்பாக அழைத்துப்போவார்கள்.

இந்தநிலையில் பண்ததுக்காகத் திருமணம் செய்யச் சம்மதிக்கிறான் Kang-jae. அவன் Failenங்கில் முகத்தைக்கூடப் பார்க்காமல் பத்திரிகைளை அவளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுச் சென்றுவிடுகிறான்.

Kang-jaeன் ஸ்கார்ப்பையும் அவனது புகைப்படத்தையும் கொடுத்து இவன்தான் உள்ளைத் திருமணம் செய்தவன் என்று காட்டி இனி நீ இந்தக் கொரியாவில் சந்தோஷமாக வாழலாம் என்று கூறுகிறான் அந்த நண்பன்.

FAILEN

Failen ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்று அங்கு ஒரு பெண்மணியிடம் பணிபுரியத் தொடங்குகிறாள். நேர்த்தியாகச் சிரமம் பார்க்காது பணிபுரியும் அவளை, கடை உரிமையாளராக உள்ள பெண்மணிக்குப் பிடித்து போகிறது. மகளைப்போல அன்புகாட்டுகிறார். அந்த ஊரில் அவள் மீது நல்ல மதிப்பு ஏற்படுகிறது.

எல்லோரும் தன்மீது அன்புடன் இருப்பதைப் பார்த்து மகிழும் Failen, இதற்குக் காரணம் தன்னைத் திருமணம் செய்த Kang-jae தான் என நினைக்கிறாள். அவன் மூலமாகவே கொறியாவில் நிம்மதியாக வாழும் உரிமைகிடைத்தாக எண்ணுவான், தனது அறையில் Kang-jaeன் புகைப்படத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே நன்றிக் கஷதம் எழுதுகிறாள்.

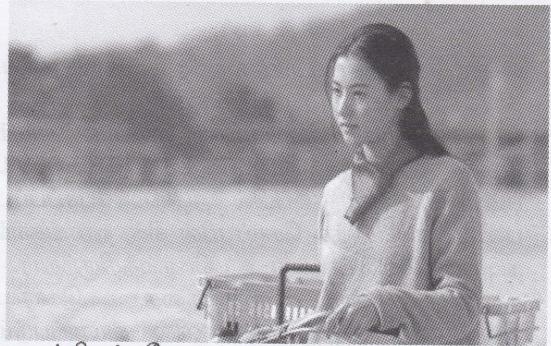
“எனக்கு வாழிடம் கொடுத்த உங்களுக்கு நன்றி. என்றாவது என்னைப் பார்க்க நீங்கள் வருவர்கள்” என்று நம்பிக்கையோடு காத்திருக்கிறாள்.

பல மாதங்களுக்கு பின்னர், Kang-jaeக்கு ஒரு தகவல் வருகிறது. “உங்கள் மனைவி இறந்துவிட்டாள். வந்து உடலைப் பெற்றுக் கொள்ளங்கள்”

அவன் Failen வாழ்ந்த இடத்திற்குச் செல்கிறான். இதுவரை பார்க்காத பெண்ணை முதன் முதலாகப் பிண்மாகப் பார்கிறான். கணவன் என்று ஆதாரங்களைக் காட்டி உடலை ஏரித்து அஸ்தியைப் பெற்றுகொள்கிறான்.

பணிபுரிந்த இடத்துக்குச் சென்றால் அந்தப் பெண்மணியை Kang-jaeக்கு முன்பே தெரியும். அவளுடைய கடையைப் பல வருடங்களுக்கு முன்னர் அடித்துப் பிடிந்தியபோது Kang-jaeம் ரெடிடக்ளோடு உடனிருந்தான். இவனைப் பார்த்துத் தூற்றத் தொடங்கிய கடை உரிமையாளரான பெண்மணி, இவன் Failenன் கணவன் என்பதை அறிந்து அமைதியாகிறான்.

உனக்காக அவள் காத்திருந்தாள் என்று சொல்லி அவளது அறையைக் காட்டுகிறாள். தனது பாஸ்போர்ட் அளவு புகைப் படத்தையும் ஸ்கார்ப்பையும் பத்திரிப்படுத்தி

வைத்திருந்ததோடு தனக்காக எழுதிய கடிதங்களைப் பார்க்கிறான்.

படிக்கப் படிக்க அவனுள் இனம்புரியாத மாற்றம் ஏற்படுகிறது. கடிதங்களில் அவளது நன்றி உணர்வும் சொல்லப்படாத நிரம்பி வழியும் காலதலும் அவன் மனதைக் கலங்கச் செய்கிறது. ஊரே தன்னைத் திட்டி அவமானப்படுத்தியபோது கலங்காத மனம், அவளின் அன்பில் கரைந்ததை உணர்கிறான். அந்த அன்பு அவனை முழுவதுமாக ஆட்கொள்கிறது. அவனது இறுக்கத்தைத் தளர்த்தி மென்மையாக மாற்றுகிறது.

அவளது இறுதிக் கடிதத்தை படிக்கிறான். நோய் தீவிரமடைந்த நிலையில் Kang-jae யை பார்க்க வந்ததாகவும், தயக்கத்தோடு அவனது DVD கடைக்கு வெளியே நிற்று வேடக்கை பார்க்கையில் உள்ளே செல்ல முயல போலீஸ் Kang-jae ஜ கைது செய்து அழைத்துச் செல்கிறது. அதைப் பார்த்துக் கொண்டே தனியே நிற்கிறான் Failen.

அவன் கடிதத்தை வாசித்து முடிக்க முன்னாரே தூட்துப்போகிறான். யாருமே நேசிக்காத தன்னை இத்தனைதூரம் நேசித்த இவள்யார்? இந்தத் தேவதையைப் பார்க்க முடியாமல் போய்விட்டதே என்று கலங்குகிறான்.

அவளது பொருட்கள், இறுதிச் சம்பளம், அஸ்தி போன்றவற்றோடு நகருக்கு வருபவன், Kang-jae க்காக பாடிய ஒரு பாடலை கேச்ட்டில் நன்பன் பதிவு செய்து வைத்திருக்க அதைப் போட்டுக் கேட்கிறான்.

மிகுந்த வெட்கத்தோடு கடற்கரைச் சுத்தத்தில் மென்மையாக ஓலிகிறது அவள் பாடல் ....

அதே நேரம் எங்கிருந்தோ வந்த யாரோ ஒருவன் Kang-jaeஜ பின்னாலிருந்து கழுத்தை நெரித்துக் கொல்கிறான். அவள் பாடல் ஓலிக்க இவன் உயிர் துடிதுடிக்கிறது. அவன் உயிர் பிரிகிறது. இன்னும் பாடிக்கொண்டிருக்கிறான் Failen. காற்றில், அஸ்தியோடு அவள் கானமும் சேர்ந்தே கலக்கிறது.

ஒரு போஸ்ட்ரைப் பார்த்து இந்தப் படத்தைக் கண்டிப்பாகப் பார்க்கவேண்டும்

என்று நினைத்துப் பார்த்த ஒரே படம் இதுதான். காரணம் படத்தில் நடித்தவர்கள்.

Choi Min-sik (சோய் மின் சிக்)கை யாரும் மறக்க முடியாது. OLD BOY, I SAW THE DEVIL படங்கள் அவர் நடிப்பில் அதிகம் பேசப்பட்ட படைப்புகள். அந்த சோய் மின் சிக், ஹாங்காங் நடிகை Cecilia Cheung உடன் நடித்திருந்தார்.

இது ஒரு காதல்க்கதை. கொரிய சினிமாவின் காதல் படங்களில் காணப்படும் நாயகன் நாயகியை முதுகில் சுமக்கும் காட்சி. அருமையான காதல் கதையாக இருக்கும் என்று பார்க்க முடிவெடுத்த படம்தான் இந்த Failen. என் ஏதிர்பார்ப்பு நிறைவேறவில்லை. போஸ்டரில் இருந்த காட்சி படத்தில் இல்லை. காதல் இருந்தாலும் காதல் காட்சிகளே இல்லை. இருவரும் சந்திக்காத நிலையில் சம்பவிக்கும் காதல் இது.

கேங்ஸ்டர் படங்களைத் திகட்டத் திகட்டப் பார்த்த எனக்கு Choi Min-sik கதாபாத்திரம் கொஞ்சம் புதிதாகவே தோன்றியது. வில்லனிடம் ஹீரோவிடம் அடிவாங்கும் மூன்றாந்தர ரெளடிகளைப் பார்த்திருப்போம். உடல் வலிமை இருந்தாலும் அண்டவாழும் நிரப்பந்ததில் இருப்பவன் தன்னைவிட எளியவனை வதைத்துத் தன் கோபத்தைக் காட்டி ‘நானும் ரெளடிதான்’ என்ற விம்பத்தை ஏற்படுத்த மிகவும் சிரமப்படுவன்.

தலைவன் சொல்லும் வேலையை அப்படியே செய்யவர்களாகவும் முட்டாள் தனதுடன் முடிவெடுக்கும் மனிதர்களாகவும் காட்சிப்படுத்தப்படும் ஒருவன்தான் இங்கு கதையின் நாயகன். கவனிக்கப்படாத அவனின் காதல்தான் இந்தக்கதை.

பெண்களை வன்புணரும் மிருகமாவும் பழிவாங்குதலில் தேவூம் கொண்ட மனிதனாகவும் பார்த்த Choi Min-sik ஜி இப்படி ஒரு கதாபாத்திரத்தில் பார்க்க வித்தியாசமாகவே இருக்கிறது. எதற்கும் உதவமாட்டான் என்று புறக்கணிக்கப்படும் நபராகவும் கேங்ஸ்டர் என்ற அடையாளம் பெற்றதால் சராசரி வாழ்வை வாழமுடியாத நிலையிலும் தனக்கென்று யாருமில்லாத வெறுமையை உணர்பவராகக்காட்டும் எத்தனை தேர்ந்த நடிப்பு!

Failand அன்பை, கடிதங்கள் வழியே உணர்ந்து அழும் தருணத்தில் ஏதோ ஒரு வித குற்ற உணர்வும் ஏக்கமுமாக அவர் காட்டும் முகபாவங்கள் மிகத்தேர்ந்த நடிகள் என்பதை உணர்த்தும்.

சிறிய கண்களில் எப்போதும் சோகம், புன்னகையில் வசீகரம், அமைதியான நடிப்பு என்று மனமெங்கும் சோகத்தை நிரப்புகிறார் Cecilia Cheung.

மிக மிக மெதுவாக நகரும் காட்சிகள் எதோ ஒரு சலிப்பைத் தருகிறது. காரணம் Choi Min-sik வாழ்க்கைப் பகுதி அப்படித்தான். நெரிசல் மிகுந்த வாழ்வில் அவனுகென்று எதுவுமே இல்லை

Failandன் காட்சிகள் மிக மென்மையாக ஒரு தென்றல் காற்றைப் போலக் கடக்கிறது. யாருமில்லாத தனிமையை, வதைத்தரும் நோயை Choi Min-sikஜி நேசிப்பதன் மூலம் எளிமையாகக் கடந்து விடுகிறான் Failan. முட்டாள்தனம் என்ற விமர்சனங்களைக் கடந்து அவள் தன் வாழ்வை மகிழ்ச்சிப் படுத்திகொள்கிறான்.

Jirō Asadadன் ஐப்பானிய நாவலான Love Letterஜ படமாக இயக்கியிருக்கிறார் Song Hae-sung. இதற்காக Blue Dragon Film Awardsல் சிறந்த இயக்குநருக்கான விருதினை வென்றுள்ளார்.

Blue Dragon Film Awards, Busan Film Critics Awardsy; சிறந்த நடிகருக்கான விருது Choi Min-sikமைக்குக் கிடைத்தது. இன்னும் சில விருதுகளும் படத்திற்குக் கிடைத்துள்ளன. தோல்விப் படமாக அமைந்தாலும் விமர்சனர்தியாக வரவேற்பைப் பெற்றது.

இந்த உலகமே அன்புக்காகத்தான் ஏங்குகிறது. யாராவது நம்மைக் கவனிக்க மாட்டார்களா என்று ஆழமளிதில் ஒரு ஏக்கம் இருக்கிறது. பிறந்ததும் அம்மாவின் விரல்களைப் பற்றிப் பிடிக்க ஆரம்பித்ததில் இருந்து மற்றவர்களின் நேசத்துக்காகவே தவிக்கிறோம். அந்த நேசிப்பு எந்தளவு சுகமும் வலியும் ஒரே நேரத்தில் தரவல்லது என்பதை திரையில் பார்க்கலாம்.

○ ○ ○

அண்மையிலே யேர்மனிக்குப் போய் விட்டுத் திரும்பி வந்த நண்பர் ஒருவர், அங்கிருந்துகொண்டு வந்த தமிழ்ப்புத்தகம் ஒன்றை என்னிடம் கொடுத்தார். அந்தப் புத்தகத்தின் பெயர் ‘தமிழ்ப்பட்டயக்கற்கை நெறி (Diploma in Tamil)’ என்பது. யேர்மனியில் உள்ள ‘தமிழ்க்கல்விக்கழகம்’ என்ற அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்ட ஒரு நூல் என்பது தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. பதிப்புரிமைப் பக்கத்தைப் பூர்த்திப் பார்த்தேன். ஓய்வுபெற்ற இலங்கைத் தமிழ்ப்பேராசிரியர் ஒருவரால் ஆக்கப்பட்ட கைநூல் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. உள்ளடக்கப் பக்கத்தைப் பார்த்தபோது, அது ஒரு கணமான நூல் என்பது தெரிந்தது. சங்கத்தமிழ் இலக்கியத்தை ஈராயிரம் ஆண்டுச் சுமை என்று கூறிக்கொண்டிருந்த தமிழ்நின்ற பலர், Old is gold என்பதை உணர்ந்தோ என்னவோ, அந்தச் சங்க இலக்கியத்தைப் புகலிட நாடுகளில் வாழ்கின்ற சிறார்களுக்குக் கற்பிக்க முன்வருகிறார்கள் என்ற செய்தி இனிப்பாக இருந்தது. பட்டயக்கற்கை நெறி மாணவர்க்கு வேண்டாத மொழியியற் சிந்தனைகள் பல அந்தப் புத்தகத்தில்

பாராட்டுக்குரியவர்கள். தனியனாக நின்று இந்தப் பெரிய முயற்சியை மேற்கொண்ட தமிழ்ப்பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்களின் நன்னோக்கத்தையும் நல் முயற்சியையும் போற்றாமல் இருக்க முடியாது.

கல்விமான்கள் பலர் அடங்கிய ஒரு குழுவினால் செய்யப்படவேண்டிய ஒரு பெரிய பணி, தனியொருவரால் மேற்கொள்ளப் பட்டதன் விளைவுகள் சிலவற்றை அந்த நூலிற் கண்டேன். அந்த விளைவுகளில் ஒரு சிலவற்றைச் சுட்டிக் காட்டிச் சிந்தனையைத் தூண்டுவதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

A. முன்று +தேவியர் என்ன ஆயினர்?

எண்ணுப்பெயர்கள் எப்படிப் புணரும் என்று விளக்குகின்ற சூத்திரங்கள் நன்னாலில் உள்ளன. 188ஆம் சூத்திரம் தொடங்கி 199ஆம் சூத்திரம் வரையிலான சூத்திரங்கள் எண்ணுப்பெயர்கள் வருமொழியோடு புணருகின்ற முறையை விவரிக்கின்றன. இவற்றுள் 188ஆம் 190ஆம் சூத்திரங்கள் மூன்று என்ற எண்ணுப்பெயர், வருமொழியோடு எந்தெந்தப் படிமுறையில் புணரும் என்று கூறுகின்றன.

முன்று தேவியர் என்ன ஆயினர்?

வழக்கறிஞர் செ. சிர்க்கந்தராசா, இலண்டன்.

வலிந்து புகுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அது ஓர் ஆக்கபூர்வமான முயற்சி என்பதில் ஜையில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு விரிவான பாடவிதானத்தை ஆக்க வேண்டும் என்று பேராசிரியர்களை ஊக்கி உழைத்து வெற்றிகண்ட யேர்மனித் தமிழ்க்கல்விக் கழகம் பாராட்டுக்குரியது. இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழ்ப்பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்தி உழைத்துவருகின்ற திரு. இராசமனோகரன், திரு. செல்லையா லோகானந்தம் ஆகியோர்

188ஆம் சூத்திரம் வின்வருமாறு அமைந்திருக்கிறது.

‘என் நிறை அளவும் பிறவும் எய்தின் ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாம் எண்ணுள் முதல் ஈர் எண் முதல் நீஞும் மூன்று ஆறு ஏழ்குறுகும் ஆறு ஏழு அல்லவற்றின் ஈற்று உயிர்மெய்யும் ஏழன் உயிரும் ஏகும் ஏற்புழி என்மனார் புலவர்’

மேற்பட குத்திரத்தின் கருத்துப் பின்வருமாறு :-

1. என்னுப் பெயர், நிறைப்பெயர், முகத்தல், நீட்டல் முதலிய அளவுப் பெயர் ஆகியவையும், ஏனைய பிறபெயர்களும் வருமாழியாக வந்தால், நிலைமொழியாக நின்ற ஒன்று முதல் எட்டு எண்களுள், முதலில் உள்ளனவாகிய ஒன்று, இரண்டு என்னும் எண்களின் முதல் குறில் நீலும்;
2. மூன்று, ஆறு, ஏழு என்னும் எண்களின் நெட்டெழுத்துக் குறுகும்;
3. ஆறும் ஏழும் அல்லாத ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, எட்டு என்ற எண்களின் இறுதியில் உள்ள உயிர் மெய்கள், ஏற்ற இடங்களில் கெடும்;
4. ஏழு என்ற எண்ணின் இறுதியில் உள்ள உயிர், ஏற்ற இடங்களில் கெடும்; என்று முன்னைய அறிஞர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

அ.தாவது மூன்று என்ற எண்ணுப்பெயர் மேற்கண்டவாறான வருமாழியோடு புணரும் போது. சந்தர்ப்பத்துக்குத் தகுந்தாற்போலச் சில இடங்களில், அதன் முதல் எழுத்தான் ஒ என்ற நெடில் மு என்று குறிலாகும் என்றும் அத்துடன், சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ப, மூன்று என்ற சொல்லின் இறுதி எழுத்தாக உள்ள ஒ. என்ற உயிர் மெய்யெழுத்து இல்லாமல் போகும் என்றும் முன்னைய அறிஞர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மேற்படி குத்திரத்துக்குக் காண்டிகை உரை எழுதிய ஆறுமுகநாவலர் அந்தச் சுத்திரத்தில் வருகின்ற ஏற்புமி என்ற தொடரின் நூண்பொருளைப் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்:-

“ஏற்புமி என்றதனால் முதலிரண்டெண்ணும் முதல் நீள்வது உயிர்வரும் வழி எனவும்; மெய்வரும்வழிநீளா எனவும்; மூன்றும் ஆறும் ஏழும் முதல்குறுகுவது மெய்வரும் வழி எனவும்; உயிர்வரும் வழி குறுகா எனவும்; ஆறும் ஏழும் அல்லாதவைகளின் (ஒன்று இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, எட்டு என்பவற்றின்) ஒற்று உயிர்மெய் கெடுவது நாற்கணமும் வரும்வழி எனவும்; ஏழு என்பதன் ஈற்றுயிர் கெடுவது முதல் குறுகா வழி எனவும் கொள்க.. ஏற்புமி என்பதை இப்பொருண்மை அதிகாரம் முற்றுமளவும் உய்த்துரைத்துக்கொள்க.”

மேற்படி 188 ஆம் குத்திரத்தை மேலும் விளக்குகின்ற வகையில் 190ஆம் குத்திரம் அமைந்திருக்கிறது. அந்தச் சுத்திரம் பின்வருமாறு:

‘மூன்றன் உறுப்பழிவும் வந்ததும் ஆகும்’

இதன் கருத்துப் பின்வருமாறு:- இறுதி யிலுள்ள உயிர்மெய் கெடுநின்ற மூன்று என்ற எண்ணினது கைரமெய் கெடுதலும், வரும் மெய்யாகத் திரிதலும் ஆகும் ஏற்குமிடத்து.

மேற்படி கருத்தை மேலும் விளக்கவந்த ஆறுமுகநாவலர் “ஏற்புமி என்றதனால் கைர மெய் கெடுவது உயிர்வரும் திட்டது எனக் கொள்க” என்று எழுதிச் செல்கிறார். அத்துடன் மூவொன்று; மூவெடை; மூவுக்கு; மூவுலகு; எனவும்; மூப்பது, முக்கழங்கு, முந்நாழி, முந்நால், மூவ்வட்டி எனவும் வரும் என்று உதாரணங்கள் காட்டுகிறார்.

விதிவிலக்குகள் சிலவற்றை இலக்கியங்களில் கண்ட அவர் அவற்றையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்பிப் பின்வருமாறு எழுதிச் செல்கிறார்:-

‘இன்னும் ஏற்புமி என்றதனால், வகரம் வருமிடத்து மூவ்படி என முடிதலேயன்றி, மூவ்படி என முதல் குறுகாது கைரமெய் கெட்டு முடிதலும் யகரம் வருமிடத்து மூவ்யானை என கைரமெய் வகர மெய்யாக முடிதலுங் கொள்க’ என்று விளக்குகிறார்.

மேற்படி விளக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் பார்ப்போம். மூன்று என்ற சொல் நிலைமொழி என்றும் ஆயிரம் என்பது வருமாழி என்றும் வைத்துக்கொள்வோம். இங்கே வருமாழியின் முதலெலமுத்து ஒரு உயிரெழுத்து ஆகும்.

மூன்று + ஆயிரம்

மேற்படி இரண்டு சொற்களும் புணரும் போது, முதலில் நிலைமொழியின் ஈற்றிலுள்ள ஒ என்ற உயிர்மெய் கெடும் கெட்டதும், மூன் + ஆயிரம் என்று நிற்கும் வருமாழியின் முதலெலமுத்து ஒ என்ற உயிர் எழுத்தாக இருப்பதால், நிலைமொழியில் உள்ள கைர மெய்யும் (ஒ) கெடும் அப்போது,

ஆ + ஆயிரம் என்று நிற்கும் ம் + ஊ + ஆயிரம்.

இப்போது நிலைமொழியின் ஈற்றெழுத் தாகிய (ஊ) உம், வருமாழியின் முதல் எழுத்தாகிய (ஆ) உம் உயிர் எழுத்துகளாக இருப்பதால், ஒ என்ற உடம்படுமெய் தோன்றும் அதாவது ஆ + வ் + ஆயிரம் என்று நிற்கும். இவை மூவாயிரம் என்று ஒட்டுநிலை எய்தும்.

இது போன்ற வேறொரு எடுத்துக்காட்டையும் பார்ப்போம்.

மூன்று + உலகம் என்பன புணர்கின்ற படிமுறைகளைப் பார்ப்போம்:-

1. மூன்று + உலகம்
2. மூன் + உலகம்
3. மூ + உலகம்
4. ம் + ஊ + உலகம்
5. மூ + வ் + உலகம்
6. மூவுலகம்

இனி நிலைமொழியாக உள்ள மூன்று என்ற எண்ணுப் பெயரூம், மெய்யெழுத்தை முதலெழுத்தாகக் கொண்ட வருமொழியும் புணர்கின்ற முறையைப் பார்ப்போம். வருமொழியின் முதல் எழுத்து மெய்யெழுத்தாயின் நிலைமொழியின் முதலெழுத்தான மூ என்பது குறுகி, மூ என்று நிற்கும் என்றும், அத்துடன் நிலைமொழியில் உள்ள ஏகரமெய் (ன்), வருமொழியில் உள்ள மெய்யெழுத்தாகத் திரியும் என்றும் மேலே விளக்கியிருந்தோம். இதனை இப்போது, எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் பார்ப்போம்.

மூன்று + கழஞ்சு என்ற இரண்டு சொற்களை எடுத்துக் கொள்வோம். இப்போது மூன்று என்ற நிலைமொழியும் கழஞ்சு என்ற வருமொழியும் புணரும்போது, அவற்றில் ஏற்படுகின்ற படிமுறையான மாற்றங்களைப் பார்ப்போம்:-

1. மூன்று + கழஞ்சு
2. மூன் + கழஞ்சு
(நிலைமொழியின் ஈற்றுயிர்மெய்யான நூ கெட்டது)
3. மூன் + கழஞ்சு
(நிலைமொழியின் முதலெழுத்தான மூ என்பது மூ என்று குறுகியது)
4. மூக் + கழஞ்சு
(நிலைமொழியில் நின்ற 'ன்' என்ற மெய், வருமொழி முதலின் மெய்யெழுத்தான க் ஆகத் திரிந்தது)
5. மூக்கழஞ்சு

மேலும் ஒர் எடுத்துக்காட்டைப் பார்ப்போம்.

மூன்று + கோழி என்ற சொற்களை எடுத்துக் கொள்வோம். இப்போது மூன்று என்ற நிலைமொழியும், கோழி என்ற வருமொழியும் புணரும்போது, அவற்றில் ஏற்படுகின்ற படிமுறையான மாற்றங்களைப் பார்ப்போம்:-

1. மூன்று + கோழி
2. மூன் + கோழி (நிலைமொழியின் ஈற்று உயிர் மெய்யான நூ என்பது கெட்டது)
3. மூன் + கோழி (நிலைமொழியின் முதல் எழுத்தான மூ என்பதும் என்று குறுகியது)
4. மூக் + கோழி (நிலைமொழியில் இருந்த ன என்ற மெய், வருமொழி முதலின் மெய்யெழுத்தான க் ஆகத் திரிந்தது)
5. மூக் + கோழி
இன்னும் ஒர் எடுத்துக்காட்டைப் பார்ப்போம்.

தசரதனுக்கு மூன்று மனைவியர்: அதாவது மூன்று தேவியர். மேற்படி மூன்று + தேவியர் என்ற சொற்களை எடுத்துக் கொள்வோம். இப்போது மூன்று என்ற நிலைமொழியும் தேவியர் என்ற வருமொழியும் புணரும்போது, அவற்றில் ஏற்படுகின்ற படிமுறையான மாற்றங்களைப் பார்ப்போம்.

1. மூன்று + தேவியர்
2. மூன் + தேவியர் (நிலைமொழியின் ஈற்று உயிர்மெய்யானநூ கெட்டது)
3. மூன் + தேவியர் (நிலைமொழியின் முதலெழுத்தான மூ என்பது மூ என்று குறுகியது)
4. மூக் + தேவியர் (நிலைமொழியில் இருந்த னைப்பது வருமொழியின் முதல் எழுத்தான க் ஆகத் திரிந்தது).
5. மூத்தேவியர்

அதாவது நன்னாலாரின் குத்திரத்தின்படி மூன்று + தேவியர் என்பனமுத்தேவியர் என்றே புணரும். ஆனால், தமிழ்ப்பட்டயக்கற்கை நெறிக்கான கைந்நாலை (கைந்நால் என்பதே சரி) ஆக்கி அளித்த பேராசிரியர் அவர்கள், மூன்று + தேவியர் என்ற சொற்கள் புணர்ச்சியுற்ற நிலையில் மூதேவியர் என்றே புணரும் என்று அந்த நூலின் 486 ஆம் பக்கத்தில் எழுதியிருக்கிறார். அவர் அவ்வாறு எழுதியிருப்பது சரியா என்பதைத் தமிழ்நூர் சீர்தாக்கிப் பார்க்க வேண்டும். மூன்று என்ற நிலைமொழியோடு புணர்ந்த சொற்கள் சிலவற்றைக் கீழே காண்க:-

1. முக்கண்ணன்
2. முக்கணி
3. முக்குடை
4. முக்குடல்
5. முக்கோணம்
6. முச்சங்கம்

7. முச்சுடர்
8. முச்சுழி
9. முத்தமிழ்
10. முத்தானம்
11. முத்தீ
12. முத்தொழில்
13. முத்தோளாயிரம்
14. முந்நால்
15. முப்பழும்
16. முப்பால்
17. முப்புரம்
18. முப்பேதம்
19. மும்மணி
20. மும்மை
21. முவ்வட்டி
22. முவட்டி
23. முவ்வேந்தர்
24. முவேந்தர்
25. முவ்வகைமொழி
26. முவகைமொழி
27. முவ்வகைத்தானம்
28. முவகைத்தானம்

B. தமிழில் எத்தனை உடம்படு மெய்கள் உள்ளன?

பவணந்திமுனிவர் எழுதி உதவிய நன்னா வின் 162ஆம் குத்திரம், உயிர்றறுப் புணர்ச்சி பற்றி விளக்குகையில், உடம்படு மெய்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். அந்தச் சூத்திரம் பின்வருமாறு:-

கீ, ஏ, ஐ வழி யவ்வும், ஏனை உயிர்வழி வவ்வும் ஏ முன் கீவ் கிருமையும் உயிர்வரின் உடம்படுமைய் என்று ஒரும்.

அதாவது, உயிர்கள் இரண்டு புணரும்பொது அவற்றை உடம்படுத்துவதற்காக, யி,வ் என்ற இரண்டு எழுத்துகள் உடம்படுமெய்களாக வரும் என்று குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது உடம்படு மெய்கள் இரண்டு மட்டுமே என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

தமிழ்ப் பட்டயக்கற்கை நெறி மாணவருக்கான கைந்நாலை ஆக்கிய பேராசிரியர், நன்னாலார் சொல்லத்தவறிய உடம்படுமெய்களும் உள்ளன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவருடைய கூற்றினை ஆராய முன்னர், அந்த ஆராய்ச்சிக்கு உதவக்கூடிய ஓரிரு விடயங்களைச் சிந்திப்பது பயனுள்ள முயற்சியாக இருக்கும்.

கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற சொற்களை ஒருதரம் நோக்குங்கள்:-

1. விஞ்சுதல்
2. வீறுதல்
3. வேய்தல்
4. விணைக்கேடு
5. வீசை
6. விருகம்
7. வானம்
8. வெருஞ்சுதல்
9. வினாவினான்
10. வானாவாரிநிலம்
11. வானம் பார்த்த பூமி
12. வானம்பாடி

மேற்படி சொற்கள் அனைத்தையும் பின்வரும் முறையிலும் எழுத்துக் கூட்டலாம்.

1. மிஞ்சுதல்
2. மீறுதல்
3. மேய்தல்
4. விணைக்கேடு
5. வீசை
6. விருகம்
7. மானம்
8. விருஞ்சுதல்
9. வினாவினான்
10. மானாவாரிநிலம்
11. மானம் பார்த்த பூமி
12. மானம்பாடி

மகரமும் வகரமும் ஒத்து நடக்கும் என்று இலக்கண வித்தகரான சன்னாகம் குமாரசவாமிப் புலவர் அழுத்திக் கூறியதை மனங்கொள்ள வேண்டும். வகரவருக்க எழுத்தை முதலெழுத்தாகக் கொண்ட சொற்களின் போலியாக, மகரவருக்க எழுத்தை முதலாகக் கொண்ட சொற்கள் சிலவற்றைக் கல்வியிற் பெரிய கம்பன் போன்றோர் கையாண்டதும் இதனாலேதான். கம்பராமாயனப் பயில்வும் தேவாரப் பயில்வும் உடையோர் இதனை உணர்வர்.

தமிழ் மொழியிலே உள்ள ஒரேழுத்துச் சொற்கள் சில, பேச்ச வழக்கில் வேறொரு வடிவம் கொள்ளுதல் உண்டு. கோ என்ற ஒரேழுத்துச் சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம். கோ என்றால் தொடுத்தல், ஒன்றின் பின் ஒன்றாக நூலில் கொள்ளுவதல் (to String) என்று பொருள் தரும். பேச்ச வழக்கில் இதனைக் ‘கோர்’ என்று சொல்வதும் உண்டு. கோர்

என்ற பேச்சு வழக்கைச் சரியென்று கொண்டு, கோர்வை, கோர்ப்பு என்ற சொற்களும் பேச்சு வழக்கில் புழங்குகின்றன. கா என்ற ஒர் ஒரேமுத்தொரு மொழி உண்டு. கா என்ற விளைச்சொல், காத்தல், காவல் செய்தல் (to protect, to save) என்று பொருள்தரும். பாமர மக்கள் இதனை கார், கார்த்தல், கார்க்கிரான் என்று பேச்சு வழக்கில் கூறுதலும் உண்டு.

மோ என்று ஒர் ஒரேமுத்தொருமொழி உண்டு. மோ என்றால் மூக்கால் உறிஞ்சிப் பார்த்தல், மணந்து பார்த்தல் என்று பொருள்தரும். பாமர மக்கள் மோ என்பதை மோர் என்பர், மோர் என்பதை வேறுசிலர் முகர் என்று கூறுவர். அதாவது

1. கோ என்பது கோர் என்றும்
2. கா என்பது கார் என்றும்
3. மோ என்பது மோர் என்றும் பேச்சு வழக்கில் உண்டு; பின்னது முன்னதன் போலியாகவே பேச்சு வழக்கில் வழங்குகின்றது. வீட்டு வழக்கை, ஏட்டு வழக்காகக் கொள்வது தவறு.

தமிழ்யடியெட்க்கற்கை நெறி என்ற நூலுக்கான கற்கைக்கான கைந்தால் என்ற நூலின் 479 ஆம் பக்கத்தில், உடம்படுமெய் பற்றிய விளக்கங்கள் தொடங்குகின்றன.

நன்னூலார் இரண்டு உடம்படுமெய்கள் உள்ளன என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். நன்னூலின் 162ஆம் சூத்திரம் அப்படித்தான் சொல்கிறது. ஆனால் கைந்தாலை ஆக்கியிலித்த பேராசிரியர் வேறு இரண்டு உடம்படு மெய்களும் உள்ளன என்று எழுதியிருக்கிறார். அவர் அந்தக் கைந்தாலின் 480 ஆம் பக்கத்தில் எழுதியிருப்பதை அப்படியே கீழே தருகின்றேன்.

C. “பேச்சு வழக்கில் ‘ம்’, ‘ர்’ தோன்றுதல்

பேச்சுவழக்கிலே பின்வரும் சொற்கள் இடம் பெறுகின்றன. என்னமோ, காரும். இவற்றுள் என்னமோ என்பது என்ன + ஒ என்பதன் புணர்நிலைச் சொல்லாகும். இங்கு ம் (என் + ம் + ஒ) உடம்படு மெய்யாகத் தோன்றியுள்ளது. இதுபோல் கா + உம் என்பதன் புணர்நிலைச் சொல்லாகக் காரும் அமைகின்றது. இங்கு ர் (கா + ர் + உம்) உடம்படுமெய்யாக வருகின்றது”.

பேராசிரியரின் மேற்பாடு விளக்கத்தை இப்போது பார்ப்போம். என்னமோ, காரும் என்பன

பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் என்று பேராசிரியர் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். அப்படியானால் அவற்றுக்கான இலக்கிய வழக்குச் சொற்கள் யாவை? என்னவோ, காவும் என்பனதாம் அந்த இலக்கிய வழக்குச் சொற்கள். வகரத்துக்கு மகரம் போலியாக வரும் என்றும், கோ என்பது கோர் என்றும், கா என்பது கார் என்றும் பேச்சுவழக்கில் வரும் என்று நான் தொடக்கத்தில் உதாரணங்கள் கொடுத்து விளக்கியதன் காரணம் என்ன என்பது வாசகர்களுக்கு இப்போது புரிந்திருக்கும்.

பேராசிரியர் பேச்சுவழக்கென்று குறிப் பிடிடிருந்த சொற்களின் இலக்கிய வடிவங்களான என்னவோ, காவும் என்பனவற்றில் (என்ன + வ + ஒ), (கா + வ + உம்) வகர மெய்கள்தாம். போலி வடிவங்களுக்கு நன்னாலார் விதி செய்யவில்லை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மேலே நான் குறிப்பிட்ட கையேட்டில் வேறு சில இலக்கியத் தப்பிதங்களும் உள்ளன. அவற்றின் நேர்ச்சுரக்களை இனிவரும் கட்டுரைகளில் பார்ப்போம்.

○ ○ ○

நால் : வெளிச்சும் காணாது விழிகள்

ஆசிரியர்: கவிஞர் மினிவை நா. ஜெயபாலன்

முதற்றுப்பு: 2012

விலை: ரூபா 200/-

மலையகக் கவிஞர் பிபிலை நா. ஜெயபாலன் எழுதிய 44 கவிதைகள் அடங்கிய இக்கவிதைத் தொகுப்பில் 20 கவிதைகள் மலையக வாழ்வினையும் ஏனையவை பிற பிரதேசங்களையும் களமாகக் கொண்டவை. தமிழ்ப் பாரம்பரியப் பண்பாட்டுக் கோலங்கள், தற்கால அரசியல், சமூகப் பொருளாதார நிகழ்வுகள் ஆகியவை இவரின் கவிதைகளின் பாடுபொருளாக

அமைந்துள்ளன. சில கவிதைகள் போரின் அவலங்களையும் போருக்குப் பின்னரான மக்களின்

அவலங்களையும்

பேசுகின்றன.

வாழ்க்கையில்

நம்பிக்கையூட்டும் முயற்சி

இவருடைய கவிதைகளில்

மேலோங்கி இருக்கின்ற ட.

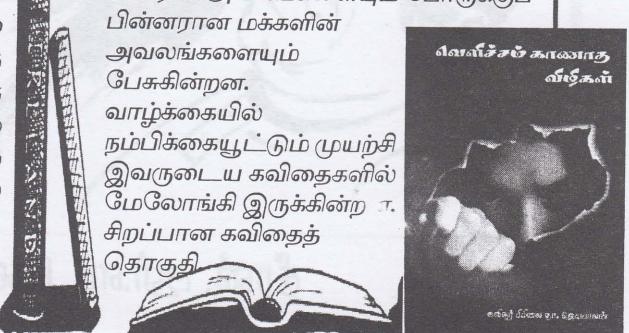
சிறப்பான கவிதைத்

தொகுதி

வெளிச்சும் காணாது விழிகள்

விலை ரூபா 200/-

கவிஞர் மினிவை நா. ஜெயபாலன்

சிறுகதை:

நப்பியறவைகள்

நான் காலஞ்சென்று 40ஆவது நாள் என் வீட்டுக்கு வந்திருந்தேன். மனைவி பிள்ளைகள் பேரப் பேர்த்திகள் உறவினரைக் காணும் அடங்கா ஆவலில் என்னை அடக்கி யிருந்த மண்ணறையைப் பின்து வெளியே வந்துவிட்டேன். என் வீட்டில் நானில்லாத வெற்றிடம் தந்த சங்கதிகளைச் சொல்லும் முன் --

என்னைப் பற்றிச் சின்னதாய் ஒரு அறிமுகம். நான்தான் கவிஞர் கலாபூஷணம் கமர்த்தீன். ஈழத்தின் முற்போக்கு முத்த முஸ்லிம் கவிஞர். சாகித்திய விருது பெற்ற கூப்புரவைகள் கவிதைத் தொகுதியின் சிற்பி. உபரி விருது பெற்ற பினில் தீயவாரி கவிதை நூலின் சிருஷ்டிகர்த்தா.. ‘20ம் நூற்றாண்மை முனில் கவுனின் செல்லநிருகன்’ ஆய்வு நூலின் சொந்தக்காரன்.. இன்னும் ஈழத்தின் சகல இலக்கிய சஞ்சிகைகளிலும் தேசியப் பத்திரிகையிலும் எண்ணிலடங்காத கட்டுரைகள்.. பத்தி எழுத்துக்கள்.. விமர் சனங்கள்.. கவிதைகள்.. என்று எழுதிக் குவித்தவைகள் ஏராளம்.. கிடைத்த விருதுகளும் பரிசில்களும் தாராளம்..

ஆயின் என் செய்யே? 80வது வயதில் என் இலக்கிய அனுபவங்களைத் தொகுத்து வீரகேசரியில் ‘கமர்த்தீன் கண்ணாழகன்’ என்று அசத்தல் தலைப்பில் தொடராக எழுதிவந்த போது ஒரு நள்ளிரவில் 12ஆம் அத்தியாயம் எழுதிக் கொண்டிருந்தபோது சீனி பிரசர் ஆஸ்த்மா எல்லாம் எகிறிப்போய் தலை கிறுகிறத்து. அவயவமெல்லாம் விறைத்துப் போய் பேனாவைக் கீழே வைக்கவும் அவகாசம் தராது மலக்குல் மௌத்து வந்து

தீரன். ஆர்.எம். நெள்ளூர்.

உயிரைப் பறித்துவிட்டார். எழுதிய மேசையில் கவிழ்ந்தவாறே மௌத்தாகி விட்டேன்..

அதிகாலையில்தான் நான் இறந்ததை அறிந்து.. பிள்ளைகள் பேர்கள் மருமக்கள்.. உறவினர் கூடி ஒரு கொஞ்சமும் கலங்காமல் அழாமல் உள்ளரா மகா நிம்மதியுடன் சோகமாக முகத்தைக் காட்டிக் கொண்டு பள்ளிவாசலில் மரணஅறிவித்தல் கொடுத்து காலை 9.00 மணிக்கு முன்னரே விரைவாக எடுத்துச் சென்று கடற்கரைப்பள்ளி மையவாடியில் அடக்கிவிட்டு மீண்டனர்... புதை குழிக்குள் 40 நாட்களும் நடந்தவைகளைச் சொல்ல உத்தரவில்லை.

40 நாளைக்கப்பறும் ஒரு சின்ன இடைவேளை கிடைத்ததும் என் உடல் இல்லா வீட்டுப் பக்கம் ஒரு ரவுண்ட் பார்த்திலாம் என்று வந்திருந்தேன்..

00

மரண வீடுதான்... ஆனால் வீடு நல்ல கலகலப்பாகக் காணப்பட்டது.. 40ஆம் நாள் கிரியைகள் முடிந்து வயிறுமுட்ட கோழி புரியாணியும் கோழிமுட்டையும் கோழியிறைச்சி ரோஸ்ட்டும் பத்தாததற்கு கடைசியில் கோழிகுப்பும் சூப்பிவிட்டு பெரும்பாலான கோழி உறவினர்கள் கலைந்து விட்டனர்.. சில கோழிகள் மட்டும் ராச்சாப்பாட்டுக்கு மறுபடி இடியப்பறும் புளியும் திங்கக் காத்திருந்தனர்..

கோபத்துடன் வீட்டினுள் நுழைந்தேன்.. என் விதவை மனைவியைக் காண ஆவலுற்றேன்.. பாவம் அவள் மட்டும் வெண்ணிற்பு புடவையுடன் சோகம் தாளாது அழுது கொண்டிருப்பாள்... என்று நினைத்து அடங்கா ஆவலில் அவள் இத்தாஹ் இருந்த அறைக்குள் நுழைந்தேன். ஆனால் அவளோ வெண்ணிற ஆடை ஜெயல்லிதா போல வெள்ளையில் நல்ல சரிகையோடிய சேலையணிந்து நரைமுடியை மூடி முக்காடிட்டபடி கோழித் - தீன் வகையறாக்களை ஒரு கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.. அறைக்குள் எனது இரண்டு மகள்மாரும் அவர்களது கணவர்களும் பேரப் பிள்ளைகளும் கலகலத் துக் கொண்டிருந்தனர். அறைக்குள்ளிருந்த என் அலுமாரிகள் இரண்டும் குடையப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.. ஒன்றின் மேல்தட்டைப் பிரித்து மேய்ந்துகொண்டிருந்த என் முத்த மருமகன்

“ஞ்ச.. ஒரு காசம் ல்ல மன்னாங்கட்டியும் ல்ல...” என்றான்..

அவனது மனைவியான என் முத்த

மகள் அழகாக அகரவரிசையாக நான் அடுக்கியிருந்த அருமையான இலக்கிய நூல் களை அள்ளியிறைத்து வெளியில் கொட்டி ஆராய்ந்தபடியே...

“ஞ்சயும் ஒன்டையும் காணல்ல.. எக்கோவ்.. ம்மா... மௌத்தான வாப்பா காச எங்கா வெச்சிரிந்தாரு...?” என்று கேட்டுக் கொண்டே மென்மேலும் குடைந்தாள்..

கோழிக்காலைக் கடித்தபடியிருந்த என் இல்லக் கிழுத்தி..

“நல்லாத் தேடிப் பாரு... ஒங்கு வாப்பா ந்த ரெண்டு அலுமாரியையும் காட்டி என்ட பொக் கிஷிமெல் லாம் இதுக்குள் எதான் இரிக்கி யெண்டு அந்தாள் இடைக்கிட சொல்லிட்டிருந்தாரு...” என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்..

மற்ற அலுமாரிக் குள் ஒழுங்குற அடுக்கப்பட்டிருந்த எனக்குக் கிடைத்த விருதுகள் கிண்ணங்கள் பேழைகளை கலகலவென உருட்டிப் புரட்டி ஒரு கோணிப்பையில் வாரிப் போட்டுக் கொண்டிருந்த என் இரண்டாவது மகள்..

“இதையெல்லாம் வித்தா வாப்பாட 40ஆம் கத்தச் செலவை சமாளிக்கலாமா..?” என்று சுந்தேகம் வெளியிட அவளது புருஷன்

“ஒன்றும்.. நூடான் கடையில் குடுத்தா 40 ரூவா வும் தரமாட்டான்...இதானா ஒங்கு வாப்பாட பொக்கிசம்..?” என்று குத்திக் குடைந்து பேசியபடியே அலுமாரியின் அடித்தட்டில் அடுக்கியிருந்த முக்கியமான தமிழகத்துச்சமுத்து எழுத்தாளர்கள் எனக்கெழுதியிருந்த இலக்கிய இரசம் சொட்டும் கடிதங்களை ஓவ்வொன்றாக சாரசவெனப் பியத்து பணநோட்டுக்கள் தேடினான்.

என் 15 வயதுப் பேரப் பெடியன் இரண்டாவது தட்டில் தொடர்வாரியாக பைண்ட் பண்ணியிருந்த கலைமகளில் வெளியாகி கனத்த வாசகரின் கவனத்தை ஸர்த்த எனது கரைவாக வன்னியன் காவியத்தை பரபரவெனப் பியத்தெறிந்து பைல்களை மட்டும் சேகரித்துக் கொண்டிருந்தவன் போதாததற்கு- “ம்மா...பாரங்கா... முத்தப்பாட பேரு கள்ளாப் பொஞ்சாதியாம”....என்றான்..

“கள்ளாப் பொஞ்சாதி..யில்லடா மகன்.. கலாபுஞ்சனம் டா.. -- பட்டா கெடைச்சயாம்.. அந்நரம் குடுத்த அய்யாயிரம் காச என்னஹா செஞ்ச ம்மா...?” என்று அவள் தாயிடம் கேட்டாள்.

என் மனைவி- “அந்தக் காசிக்கித்தான்

ன்னொரு பொத்தகம் என்னது...? கவடப் யொறா அச்சடிச்சி நட்டப்பட்டு ஹ்க்கக்கம்மம்... என்ட உள்ளதும் ஒரு தோட்ட வித்து கடன் அடச்ச..ஹ்ஹ்ஹ்க்கம்ம்” என்று எப்போதோ இழந்துபோன தன் நகையை நினைத்து ஒரு பாட்டம் அழுதாள்.

பேரன் “கவடப் யொறா ல்ல முத்தம்மா... பாரு.. கானா பானா டானா ப்பன்னா ப... ற... வையன்னா ..நா.... க..ப..ட..ப..ர..வை.. கள். கபடப்பறவைகள்...ண்டா என்ன கருத்து வாப்பா...?” -தன் தந்தையிடம் கேட்க.. அவன் என் இரண்டாம் மருமகன் சட்டென-

“அதூஹன்..கவடப் பறவ எண்டா மெளத் தான் ஒங்கு முத்தப்பாட கவட்டுக்குள் பறவ பறந்தயாம்...” - என்று எவ்வித இங்கிதமுமின்றிச் சொல்ல-- என் மகள் அவனைக் கடிந்து--

“மெளத்தான் ஆக்கள் அப்பிடிச் சொல்லப் போடா..ஓவ்...” என்றாள்..

இப்போது முதலாவது அலுமாரியின் மூன்றாம் தட்டுக்குள் புகுந்து குடைந்து கொண்டிருந்த என் முத்த மகளோ ஃஹ்ஹ்ச்..ய்க்..’ என்று தும்மிக் கொண்டு- “இதப் பாத்தியா.. போட்டோ அஞ்சாறு... வாப்பாவப் பாத்தியா.. கலாபூசன விருதுபெற்ற கவிஞர் கமர்தீன் கலாசார அமைச்சர் தென்னக்கோன் அவர்களுடன்... பாத்தியா.. இதப்பாருங்களன்.. பனியில் தீயாறி கவிதை நால் வெளியீட்டு விழாவில் புரவலர் தாஸிம் அமர் அவர்களுடன் நாலாசிரியரும் ஏனையோரும்..-- அப்ப நந்தப் பொத்தகத்துல காசி கனக்கயாக் கெடச்சிரிக்கிமே.. அதெங்கலஹா...ம்மா...?”

“...தெரியா புள்ளி.. அஞ்சி சதமும் ஊட்ட வந்து சேரல்ல.. கேட்டா.. ந்த ரெண்டு அலுமாரியையும் காட்டி என்ட பொக்கிசமெல்லாம் இதுக்குள்ளதான் இரிக்கி நான் மவ்த்தானத்துக்குப் பொறுது எடு - ண்டு அந்தாள் இடைக்கிட சொல்லிட்டிருந்தாரு...” பொக்கிசம் அகப்படாத ஆதங்கத்தில் என் பத்தினியாள் போட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள்..

முத்த மருமகன் இன்னொரு பக்கமிருந்த ‘மண்புஞக்களும் மன்வாசனையும்..’- குறுங்காவிய கைப்பிரதியை உதறியபடி- “பாரேன்.. மாமாட புனைபெயர்களாம்... என்னது..? அ.. ஆய்ஷா - என்.தீரா- இலக்கியக் கண்டு.. இதுக்கு மட்டும் பஞ்சமில்ல.. இதப் பாரு.. கிராமிய அகலைகளால் கீரையும் கடல்... அள்ளிச் சுருட்டியது லூழிப்

பேரலை.. சுனாமி காவியம்.... எழுதிக் கிளிச்சான் மிச்சம் சுனாமியில குடுத்த நிவாரணச் சாமான் வாங்கப் போக வெக்கப்பட்டு வெட்டைக் கிறங்கல்ல மாமா...” என்றான்.

“அது ஏனுண்டா.. ரெண்டு அலுமாரிக்கயும் ந்தப் பெரிய பொக்கிசங்கள் வெச்சிட்டுப் போனா ஆரும் புகுந்து கொள்ளிடச்சிருவான் ..அந்தப் பயம்.. வந்த நாசமத்த சுனாமி ந்தப் பொத்தகக் கட்டுகளக் காணல்லையே.....” என்று ஒரு அனுதாபமுமின்றிச் சுட்டெடுத்தான் முத்த மருமகன்..

“ம்.....எல்லாம் பாத்தாச்சி.. பொக்கிசமு மில்ல..ஒரு பண்டயம் ல்ல..”

“பிரிச்சான் மிச்சம் ஒரு பண்டமுமில்ல.. டேய்.. சப்ரான்.. எல்லாத்தையம் கூட்டிக் கட்டி ஒரு ஆட்டாவுல ஏத்திக் கொண்டு போய் நாடானுட்டக் குடுத்துட்டு தாரத்த வாங்கிட்டு வா.. வசிச் செலவுக்காச்சம் ஓட்டும்...”

“என்ன...? அப்ப ஒண்டும் ல்லியா... நல்லாத் தேடி பாத்திட்டங்களா.. அவரு.. ந்த ரெண்டு அலுமாரியையும் காட்டி என்ட பொக்கிசமெல்லாம் இதுக்குள்ளதான் இரிக்கி யெண்டு சொன்ன பச்சைப் பொய்யா....” என் சகதர்மினி பயங்கரமான ஏமாற்றத்தன் காணப்பட்டாள்..

“ரெண்டு அலுமாரிக்கயும் அவர்ர அஞ்சாறு பைல் மட்டையும் அவர்ர ரெண்டு கொட்டாயும்தான் இரிக்கி.. மர அல்மாரிய நான் எடுக்கன்.. இரும்பு அலுமாரிய நீ எடு...” - பாகப் பிரிவினை அவ்விடத்திலேயே முடிந்தது.

எல்லோருக்கும் ஒசியில் கொடுத்துவிட்டு ஒன்றே ஒன்று மிஞ்சியிருந்த எனது சாகித்திய விருது பெற்ற கபடப் பறவைகள் கவிதைத் தொகுதியின் மீது எனது பேரக் குழந்தை ஒன்று ஏறியிருந்து பீழுத்திரம் அடித்தபடி நக்கரைத்துக் கொண்டிருந்தது... இதற்கு மேலும் என்னால் இதுகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை..

என் உயிர்ப்பறவை பறந்த பின் வீடில் வாழும் கபடப் பறவைகளின் நடத்தைகளைக் கண்டு சகியாமல் வீர்ரெனப் பறந்து என் புதைகுழியில் போய்ப் புகுந்தேன்.. “என்ன மெளத் ஆக்கியதற்கு மிக்க நன்றி இறைவனே...” என்று துதி செய்து கொண்டே நெடுந் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்தேன்...

○ ○ ○

ஈழுத்துவரின் மூன்றால் நூல் வெளியீடுதல்

இரு நூலியல்களுக்கு பார்வே - 05

இரு நூலில் இடம்பெறும் நூலியல் தரவுகளில் ‘நூலின் தலைப்பு’ பற்றிய புரிதலை கடந்த இதழில் ஆராய்ந்திருந்தோம். இந்த இதழில் ஒரு நூலினை ஆக்கிய ஆசிரியர், தொகுப்பாசிரியர், பதிப்பாசிரியர் போன்றோருக்கிடையேயான சில வேறுபாடுகளைக் கவனிப்போம்.

இரு நூலை எழுதியவரை ‘ஆக்கியோன்’ என்ற பதத்தால் குறிப்பிட்டுமை இன்று வரலாறாகிவிட்டது. ஒரு நூலின் உருவாக்கத் திற்குக் காரணமான ஒருவருக்குத் தேவைக்கேற்ப இப்போது பல பெயர்களைச் சூட்டுவேண்டியதாயுள்ளது.

இன்று பொதுவாக ஒரு நூலை எழுதியவரை ஆசிரியர் அல்லது நூலாசிரியர் என்றே குறிப்பிடுகின்றோம். ஒருவர் முன்னர் எழுதிய நூலை பின்னாளில் அவரின் மறைவின் பின்னர் மற்றொருவர் அச்சிட்டு மறுபதிப்பாக வெளியிடும் போது பின்னவர் தன்னைப் ‘பதிப்பாசிரியர்’ என்று குறிப்பிடுகின்றார். பின்னவர் என்று குறிப்பிடும்வேளையில் அவர்மகனாகவோ, பேரனாகவோ முன்பின் அறிமுக யில்லாதவராகவும் இருக்கலாம். ஏன், மூல நூலாசிரியரின் மாணவனாகவும்கூட இருக்கலாம். ஆனால் இத்தகைய மீள்பதிப்புகளின்போது மூலநூலாசிரியரின் பெயருக்கு எப்போதும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவேண்டியது அவசியமாகும். தம்மை முன்னிலைப்படுத்தும் நோக்கில் நூலாசிரியரின் பெயரை நூலுடன் சேர்த்துவிடுவதால் மூல நூலின் தலைப்பு மாறிவிடுகின்றது. அது முழுமையான மீள்பதிப்பு என்ற மதிப்பும் கூடவே போய்விடுகின்றது. மூலநூலாசிரியரின் நூலை மீள்பதிப்புச் செய்யும் ஒருவர், அந்நால் பற்றி ஒரு முன்னுரை/ பதிப்புரை எழுதுவதால் மாத்திரம் மூலநூலுக்கு உரிமை பாராட்டமுடியாது.

‘யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்’ என்ற நூல் தெல்லிப்பழையில் வசித்த கவாமிநாதபிள்ளையின் மகனான நொத்தாரிக் மண்டலநாயகம்பிள்ளை அவர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் வையவமாலை போன்ற நூல்களின் உதவியுடன் தெல்லிப்பளை போதனாசக்தி வித்தியாசாலை (Tellippalai Training School) தலைமை ஆசிரியராகவிருந்த எஸ். ஜோன் அவர்களால் 1878இல் ஆக்கப்பட்டது. இந்தநூலின் ஆசிரியர் எஸ். ஜோன் அவர்கள். 1882இல் வெளிவந்த இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு அவரது புதல்வர் டானியல் ஜோன் M.B.அவர்களால் பரிசீலிக்கப்பட்டுப் பிரசரமானபோது, மூல நூலாசிரியராக எஸ். ஜோன் குறிப்பிடப்பட்டதுடன், டானியல் ஜோன் தன்னைப் பதிப்பாசிரியராகவே அடையாளப்படுத்தியிருந்தார். நூலின் மூன்றாவது பதிப்பு 1929 இல் வெளிவந்தது.

இந்நால் பற்றிய மீள்வாசிப்பு பின்னாளில் க.குணராசா (செங்கைஆழியான்) அவர்களால் 2002இல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அந்த நூலின் தலைப்பை செங்கை ஆழியான் தெளிவாக ‘எஸ். ஜோனின் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்: 1878: ஒரு மீள்வாசிப்பு’ என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அந்த நூல் மூலநூலாசிரியரல்லாத ஒருவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ‘மீள்வாசிப்பு’ என்பதால், நூலாசிரியராக செங்கை ஆழியானின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தமை ஏற்பட்டையதாகும்.

‘திருக் கோணாசல வைவாவம்’ என்ற நூல் வே.அகிலேசபிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டதென்பதை பலரும் அறிவார்கள். திருக் கோணேஸ் வரத் திருத்தலத் தின் வரலாற்றினை விளக்கும் இவ்வரிய நூல், திருக் கோணமலை மண்ணின் மைந்தரான வே.அகிலேசபிள்ளை அவர்களால் 1889ம் ஆண்டில் இயற்றப்பெற்றது. அச் சேற்றும்

வாய்ப்பின்றி மூல ஆசிரியர் 1910இல் சிவபதமடைந்த பின்னர் 1950இல் அப்பது மகன் திரு அ.அளக்கோன் அவர்களால் தந்தையின் பெயரிலேயே நூலுருவில் வெளியிடப்பெற்றது. நூலில் மாற்றமேதும் செய்யப்படாவிடத்தில் அ.அளக்கோன் புதிப்பாசிரியராகத் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. இந்நூல் இரண்டாவது பதிப்பை 1999இல் கண்டது. இதே நூல் பின்னர், 3வது பதிப்பாக கொழும்பு, தத்துவ ஞானத் தவச்சாலைப் பிரசுரமாக வெளிவந்தபோது, இப்பதிப்பில் பண்டிதர் ச.சுப்பிரமணியம் அவர்களின் பொழிப்புரையுடன் கூடிய கோணேசர் கல்வெட்டும், பண்டிதர் இ.வடிவேலு அவர்களின் திருக்கோணாசல் நாகதம்பிரான் பற்றிய கட்டுரையும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. இத்தகைய பிற்சேர்க்கைகளைச் சேர்த்த பின்னரும் கூட வே.அகிலேசபிள்ளையின் பெயர்தாங்கி அந்நூல் வெளிவந்திருப்பது தவிர் ககப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்றே கருதுகின்றேன். மூலப்பதிப்பில் பின்னாளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய பின்னரும், மூல நூலாசிரியரை மாத்திரம் குறிப்பிடுவது தவறாகும் இப்பதிப்பில், மூலநூலாசிரியரின் பெயருடன் மற்றைய இருவரையும் உள்ளிர்த்து அந்நூலைப் பதிப்பித்தவர் தனது அடையாளத்தை பதிப்பாசிரியராகக் குறிப்பிட்டிருத்தல் அவசியமானதாகும்.

ஒரு நூலின் தொகுப்பாசிரியர், பதிப்பாசிரியர் என்போருக்கிடையேயான வேறுபாட்டை விளங்கிக் கொள்ளாமல் வெளியிடப்பட்ட மேலும் பல நூல்களை இனம்காட்ட முடியும். இவ்விரு பதங்களுக்குமிடையேயான வேறு பாட்டை உதாரணங்களின் வழியாக இனிக்காண்போம். இவ்வுதாரணங்கள் எவ்வும் குற்றச்சாட்டுக்கள்ல. சிக்கலானவொரு பதப்பிரயோகத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கான வழிமுறைகளே. எதிர்காலத்தில் இத்தகைய படைப்பாக்கங்களை மேற்கொள்ள முனை வோரின் சிந்தனைக்கும் தீர்மானத்திற்கும் வழிகளைத் திறந்துவிடுவோம்.

ஒரு நூலாசிரியர் தனது நூலின் ஆக்கத் திற்கு, அதன் உள்ளடக்கத்திற்கு உரித்தானவர். அவர் அந்நூலின் முழுமைக்கும் பொறுப்பானவர். ஒரு தொகுப்பாசிரியர் தனது நூலை ஏற்கெனவே பரந்துகிடக்கும் பலவேறு

தகவல்களையும் தேடி ஒழுங்குபடுத்தித் தொகுப்பவராகக் காணப்படுகிறார்.

‘இளைப் பழமொழிகள்’ என்ற நூலை ஆக்கிய தம்பிஜயா தேவதால் அந்நூலின் தொகுப்பாசிரியர். அவர் இந்நூலில் தமிழ்சிங்கள் மொழிகளில் ஒத்த கருத்துடைய பழமொழிகளைத் தேடி எடுத்துப் பட்டிய லிட்டுள்ளார். சிங்களப் பழமொழிகளை சிங்கள மொழியிலேயே வழங்கி அதன் கருத்தை தமிழில் தந்து அந்தக் கருத்துக்கு நிகரான தமிழ்ப் பழமொழியையும் தந்திருக்கிறார். மொத்தம் 369 பழமொழிகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. மிகுந்த காலநேரத்தைச் சொல்விட்டு இத்தொகுப்பினை மேற்கொண்டிருந்த போதிலும், தன்னை நூலாசிரியர் என்று குறிப்பிடுவதைவிட தொகுப்பாசிரியர் என்று குறிப்பிடுவதே பொருத்தமாக இருக்கும். ஏற்கெனவே உலகில் காலங்காலமாக உருவாகிக் கிடக்கும் கர்ணபரம்பரை ஆக்கக் கூறுகளைத் தேடித் தொகுக்கும் பணியை மேற்கொள்பவர் தொகுப்பாசிரியர் என்ற பெயரின் மூலம் அவர் தேடித் தொகுத்த ‘நூலுக்கு’ உரிமையாளனாகின்றார். அதிலுள்ள பழமொழிகளுக்கல்ல. இவ்விடத்தில் ஆசிரியருக்கும் தொகுப்பாசிரியருக்கும் இடையில் காணக்கிடைக்கும் மௌலிய இடைவெளியை நாம் அவதானிக்கமுடியும்.

மற்றுமொரு உதாரணமாக வரலாற்று முக்கியத்துவமான ஒரு நூலைக் குறிப்பிடலாம். ‘திருட்டாந்த சங்கிரகம்’ or A Collection of Proverbs in Tamil with their translation in English என்பது பேர்சிவல் பாதிரியாரால் தொகுக்கப்பட்டு, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து Jaffna Book Society என்ற அமைப்பின்மூலம் 1843 இல் வெளியிடப்பட்ட நூல். யாழ்ப்பாணம், அமெரிக்க மின்ன அச்சகத்தில் அச்சடப்பெற்று வெளியாகிய இந்த நூல் இலங்கையில் அச்சிட்டு வெளியான ஆரம்பகால நூல்களில் குறிப்பிடத்தக்கதொன்று. இந்நூல் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பழமொழிகளின் முதலாவது தொகுப்பு என்று கருதப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பேச்ச வழக்கில் அமைந்த 1873 தமிழ்ப் பழமொழிகளைத் தொகுத்து அவற்றுக்கான ஆங்கில விளக்கத்துடனும் ஆங்கிலத்திலான முன்னுரையுடனும் பேர்சிவல் பாதிரியார் இந்நூலை உருவாக்கியுள்ளார். தொகுப்பாசிரியராகவே பேர்சிவல் பாதிரியார்

அந்நாலுக்கு உரித்தாளராகின்றார். ஆசிரி யராகவல்ல. அதுவரை வாய்மொழி வழக்கி விருந்துவந்த அப்பழுமொழிகளுக்கல்ல. இவ்விரு உதாரணங்களின் வாயிலாகவும் தொகுப்பாசிரியர் (Compiler) யார் என்றும், ஆசிரியர் (Author) யார் என்றும் வேறுபாடு தெளிவுபெறுகின்றது.

'பதிப்பாசிரியர்' என்பவர் யார் என்ற கேள்வி இப்பொழுது எமக்கு எழுகின்றது. பதிப்பாசிரியர் என்ற பதம் தமிழ் நூலியல் சூழலில் மிகவும் சிக்கலானதோரு அர்த்தத்தைத் தரும் பதமாகும். ஆங்கிலத்தில் தெளிவாக இதனை 'Editor' என்கிறோம். இங்கே நாம் தமிழில் பதிப்பாசிரியர் என்ற பதத்தை எங்கெங்கெல்லாம் பிரயோகித்திருக்கிறோம் என்று ஒரு நூறு வெளியீடுகளிலிருந்து தெரிந்தெடுத்துத் தொகுத்துக்கருகின்றேன்.

(1) அறிவுசார் நியோசிரியர் சக துறைசார் அறிஞர்களின் படைப்புக்களைப் பரிசோதித்து கூடும்படைப்பாக்கி வெளியிடுவது.

குறித்ததோரு துறைசார்ந்த பல்வேறு வல்லுநர்களின் ஆக்கங்களைப் பெற்று அத் துறையில் பாண்டித் தியம் பெற்ற மற்றொருவர் அக்கட்டுரைகளை வாசித்து பொருத் தமற்றவற்றை ஆசிரியருடன் விவாதித்து மெருகூட்டி, அவ்வாக்கங்களை ஒரு தனி நூலாக, அல்லது ஒருவெளியீட்டுத் தொடரின் ஒரு அங்கமாக (Series Title) சேர்த்து வெளியீடுவாராயின் அந்தப்பாண்டித்தியம் பெற்ற வல்லுநர் அந்நாலின் பதிப்பாசிரியராவார். ஆங்கிலத்தில் இவரை Editor என்போம். (பத்திரிகை சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்களையும் ஆங்கிலத்தில் இதே பதப்பிரயோகத்தில் அழைப்பதுண்டு).

இந்து சமய கலாச்சார அலுவல்கள் தினைக்களம் வெளியிட்ட 'இந்து கலாச்சாரம்' என்ற வெளியீட்டுத் தொடரில் 'நடனங்களும் ஓவியங்களும்' என்ற ஒரு நால் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது. இலங்கையின் இந்து சமய கலாச்சார அலுவல்கள் தினைக்களம், 2002இல் இதனைவெளியிட்டிருந்தது. இந்து கலாச்சாரம் தொடர்பாக இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம் வெளியீடும் ஒரு வெளியீட்டுத் தொடரின் 2வது தொகுதி இதுவாகும். இந்து சமுதாயத்தில் வளர்ச்சிபெற்ற

நடனம், ஓவியம், என்னும் கலைகளைப் பற்றிய புரிந்துணர்வையும் தெளிவான விளக்கத்தினையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் அமைந்த 19 கட்டுரைகள், வி.சி.வசாமி, சி.பத்மநாதன், இரா.கலைக்கோவன், குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன், ந.வேல்முருகு ஆகிய துறைசார் பகைப்புலம் கொண்ட ஜவராலும் எழுதப்பட்டவை. இத்தகைய பதிப்பாக்கத்தை பேராசிரியர் பத்மநாதன் மேற்கொண்டிருந்தாலும், அதிலுள்ள கட்டுரைகளின் பதிப்புரிமை தனித்தனியாகக் கட்டுரையாளர்களுக்கே உரித்தாகும். தனி நூலாசிரியரைப் போலன்றி, இங்கு பதிப்பாசிரியருக்கு அந்த நூலுக்கான ஒட்டுமொத்தப் பதிப்புரிமை கிடையாது. (தமிழில் பதிப்பாசிரியர் பதிப்புரிமை ஆகிய இரு பதங்களும் ஒரே வேரடியான 'பதிப்பு' என்ற சொல்லிலிருந்து வருவதால், இரண்டுக்கும் தொடர்பிருப்பதுபோல் ஒரு மாயை காணப்படலாம். ஆங்கிலத்தில் இதனையே பதிப்பாசிரியர் (Editor), பதிப்புரிமை (Copy Right) ஆகிய வேறுபட்ட இருவேறு பதங்களின் வழியாகக் குறிப்பிடலாம்.

(2) ஒரு படைப்பாளியின் ஆக்கங்களை அவருக்கு அனுக்கமான மற்றொருவர் தேஷத் தொகுத்துப் பதிப்பியது.

'மு.தனையசிங்கம் படைப்புகள்' என்ற நால் தமிழ்நாடு, காலச்சுவடு பதிப்பகமும், கண்டா, மறுமொழி ஊடக வலயமும் இணைந்து 2006இல் வெளியிட்ட ஒரு பெருந்தொகுப்பாகும். இந்நாலின் 'பதிப்பாசிரியராக' மு.பொன்னம்பலம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். சழுத்தின் இலக்கியச் சிந்தனையாளர்களுள் ஒருவரான மு.தனையசிங்கம் புங்குடுதீவில் 20.10.1935இல் பிறந்து 02.04.1973இல் மறைந்தவர். இவரது படைப்புக்களின் தொகுப்பாக இப்பாரிய வெளியீடு பதிவாகியுள்ளது. தொகுதி 1-புனைவியல் என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதிய சிறுகதை, ஓரங்க நாடகம், நாவல், குறுநாவல்கள், கவிதைகள் என்பனவற்றையும், தொகுதி 2 - மெய்யியல், இலக்கிய விமர்சனக் கட்டுரைகள் என்ற தலைப்பில் இலக்கிய விமர்சனக் கட்டுரைகள், போர்ப்பறைக் கட்டுரைகள், மெய்யியல் இலக்கிய விமர்சனம், மெய்யியல் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றையும் கொண்டுள்ளன. பின்னினைப் புகளாக பதிப்புரைகளும், மு.தனையசிங்கம் படைப்புகள் பற்றிய

கி.ராஜநாராயணன், சுந்தர ராமசாமி, முதலையசிங்கத்தின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் என்பன பதிவாகியுள்ளன. இங்கு முதலையசிங் கத்தின் சகோதரரான மு.பொன்னம்பலம் அவர்களைத் தொகுப்பாசிரியராகக் குறிப்பிடப்படக் கூடிய சகல லட்சணங்களும் பொருந்தி வருகின்றன. இருப்பினும், தமிழ்ப் படைப்புலகச் சூழலில் அவர் பதிப்பாசிரியராக்கப்பட்டுள்ளார்.

இதே போன்று மற்ற நோரு வெளியீட்டையும் இங்கு குறிப்பிடலாம். ‘வித்தகர் தரிசனம்’ என்ற நூல் திரு. க.இரகுபரன் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் குறிப்பிட்டு, யாழ்ப்பாணம்: பாலர் ஞானோதய சபை, 2000ஆம் ஆண்டில் வெளியீட்டிருந்தது. இலக்கண வித்தகர் இ.நமசிவாய தேசிகர் அவர்களது ஆக்கங்களின் தொகுப்பினை அவரது நன்மாணாக்கர்களுள் ஒருவரும், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் மொழித்துறை விரிவுரையாளருமான க.இரகுபரன் அவர்கள் தொகுத்திருக்கின்றார். ‘தெய்வதரிசனம்’ என்ற பிரிவில் பிரபந் தங்களும், ‘ஞானதரிசனம்’ என்ற பிரிவில் அவரது தத்துவ விசாரணை களும், ‘வித்தியாதரிசனம்’ என்ற பிரிவில் கல்விச் சிறப்பு, இலக்கண ஆராய்ச்சி என்பனவும், ‘ஶாந்தோர் தரிசனம்’ என்ற பிரிவில் நாவலர், கணேசையர், பொ.கைலாசபதி, போன்றோர் பற்றிய இ.நமசிவாய தேசிகர் அவர்களது கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. இங்கு திரு. க.இரகுபரன் அவர்களைத் தொகுப்பாசிரியர் என்பதே பொருத்தமாக இருந்திருக்கும்.

(3) ஒரு வெளியீடுன் தீண்மொளராகச் செயற்றுபவர் நியாசிரியராவது.

‘மத்தாப்பு’ என்ற பரிசோதனைக் குறுநாவல் பற்றி அறிவோம். 1962இல் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை வெளியீடாக வெளிவந்தது.

இ.நாகராஜன், கனக.செந்திநாதன், ச.வேலுப்பிள்ளை, குறுமகள், எஸ்.பொன்னுத்துரை ஆகிய ஐவரும் இணைந்து எழுதிய இக் குறுநாவல், வீரகேசரியில் தொடர்க்கைதயாக வெளியிடப்பட்டு பின்னர் நூலுக்காகப்பட்டது. இந்த நூலிலுள்ள குறுநாவலை எழுதிய ஐவருள் ஒருவரான கனக செந்திநாதன் பதிப்பாசிரியர் என்ற அந்தஸ்தினை நூலில் பெற்றிருக்கிறார். இந்தக் குறுநாவல் திட்டத்தின் உருவாக்கத்தில் முக்கிய பங்காளியாகச் செயற்பட்டவர் என்ற வகையில் இவர் பதிப்பாசிரியராக்கப்பட்டுள்ளார் என்றே நாம் கருதவேண்டியுள்ளது. இன்று இவரை திட்ட இணைப்பாளர் (Project Co-ordinator) என்றே அழைத்திருப்போம். ஈழத்துப் பதிப்புலகச் சூழலில் திட்ட இணைப்பாளர் எது?

(இன்னும் வரும்)

○ ○ ○

நூல் : சீதைக்குளி ஞானம் (கவிதைத் தொகுப்பு)
ஆசிரியர் : திருமதி மைதினி தயாபரன்
வெளியீடு : கிருஷ்ண வெளியீடுகம்
விலை : ரூபா 200/-

இராமாயணத்தில் பெரும் சர்ச்சைக்குள்ளான சீதையின் அக்கினிப்பரீட்சை என்ற விடயம் இக்கவிதைத் தொகுப்பில் மறு வாசிப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. சீதையின் நிலைக்கு அவள் மட்டும் காரணமல்ல. தானும் காரணம் என்ற எண்ணத்துடன், இராமர் சீதையின் கைபற்றி சிதையேறி இருப்பாரானால் எதிர்காலத்தில் எந்தவொரு இழி சொல்லுக்கும் அவர் ஆளாகியிருக்க மாட்டார் என்ற கருத்துநிலை ஆசிரியரால் முன்வைக்கப்படுகிறது.

கம்பராமாயணத்தை புதிய கோணத்தல் மலரவிட்டுள்ள ஆசிரியர், புதிய பார்வையில்

இலக்கிய நீரோட்டத்தில் அருமையான படைப்பொன்றைத் தந்துள்ளார். பெண்ணியச் சிந்தனை கொண்ட பார்வையில், மரபுசார்ந்த கவிதைகள் உணர்ச்சிக் கொப்பளிப்புடன் வெளிவந்துள்ளன. ஆசிரியர் பாராட்டுக்கு உரியவராகிறார்.

சீதைக்குளி தொகுப்பு

(கவிதைத் தொகுப்பு)

காதியினிலை

“சிறுவர்கள் சேர்ந்து
கிராமத்துத் தெருக்களில்
ஓட்டு விளையாடுய
அந்த நாள் ஞாபகம்
ஏக்கமாய் உருவெட்டத்து
என்னை வாட்டி வதைக்கின்றது”.

“வயலுக்கு நீர் பாடும்
முறிப்புக்குள் வாய்க்காலில்
தமிழ் தங்கையெடுண்
குளித்து மழுகி
நீந்து விளையாடுய
அந்தநாள் ஞாபகம்
ஏக்கமாய் உருவெட்டத்து
என்னை வாட்டி வதைக்கின்றது”.

“என் வடையைப் பறித்துண்ட
தங்கையின் தலையில்
ஙுட்டு அழ வைத்த
அந்த நாள் ஞாபகம்
ஏக்கமாய் உருவெட்டத்து
என்னை வாட்டி வதைக்கின்றது”.

“எம் வீட்டுக்குக் கிட்ட உள்ள
முன்பள்ளிக்குச் செல்ல
மழுயாது என்று அழுது அடிம்பியத்து
அம்மாவிடம் அழுவாங்கிய
அந்த நாள் ஞாபகம்
என்னை வாட்டி வதைக்கின்றது”.

“பொய் சொல்லக்கூடாது,
கோள் சொல்லக்கூடாது.
அடுத்தவன் சொத்துக்கு,
ஆசைப்படக் கூடாது - என்று
புத்திகள் சொல்லி
எனை வளர்ந்திட்ட
அப்பாவின் ஞாபகம்
வந்து என்னை வாட்டி வதைக்கின்றது”

முல்லைக் கடற்கணவில்
சிப்பி பொறுக்கி,
சிறுநண்ணைத் துரத்திச் சென்று,
கடல் நீரில் விழுந்தும்பி,
உடுப்புவிலாம் நனைந்து,
அவஸ்தைப்பட்ட
அந்தநாள் ஞாபகம்
வந்து என்னை வாட்டி வதைக்கின்றது”

“வற்றாப்பளைப் பொங்கலிலே
விளையாட்டுக் காரும் (Car)
கிளியும், துவக்கும்
வாங்கித் தரச்சொல்லி
அப்பாவை நச்சரித்த
அந்தநாள் ஞாபகம்
ஏக்கமாய் உருவெட்டத்து
என்னை வாட்டி வதைக்கின்றது”

“வாடா சண்டைக்கென்று
நண்பனுக்குச் சவால்விட்டு
நாவல் மரத்தினீக்கீர்
அவன் கண்ணத்தில் அழுத்த
அந்த நாள் ஞாபகம்
வந்து என்னை வாட்டி வதைக்கின்றது”

“நந்திக் கடலுக்குள் சென்று
நன்னும், இராலும் வாங்கி வந்து
நன்னாக் குழும்பும், இரால் பொரியலும்
பச்சையாரிசிஸ் சோறும், சொத்தியும்
அம்மாவின் வகயால்
நன்றாகச் சாப்பிட்ட
அந்த நாள் ஞாபகம்
வந்து என்னை வாட்டி வதைக்கின்றது”

“வயல் வெளிக்குச் சென்று
வாலைக் கொப்பியோடும்
பசுக்களன்றைத் துரத்திச் சென்று
அதைப் பிழக்க மழுயாமல்
கணளத்துப் போய்
வயல் வறப்பில் உட்கார்ந்த
அந்தநாள் ஞாபகம்
வந்து என்னை வாட்டி வதைக்கின்றது”

‘கலாபுழன்’
கா. துவபாலன்

பயண
தீக்கியத்
தூரை

கண்டோனி கைவைசும் பகுதி - 11

**மலையேற்றம் -
கைலை பாலாவின் அனுபவங்கள்**

ஜூலை21 (தொடர்): எங்களுடன் வந்த சக யாத்திரிகருள் சிறு குழுவினர் எம்கு முன்னரே கைலை யாத்திரை அமைப்பாளர் கைலை பாலாவுடன் அஷ்டபத் மலைக்கு மேலே சென்றிருந்தார்கள்.

யாத்திரையைப் பூரணமாக அறிதற் பொருட்டு, கைலை பாலாவின் குழுவிடமிருந்து பெற்ற அவர்களது அனுபவங்களை கைலை பாலாவின் அனுமதியுடன் - அவரது இணையத் தளத்திலிருந்தும் கிடைத்த தகவல்களுடன் - தேரந்தெடுத்து வழங்குகிறேன்.

செர்லுங் மடாலயத்திலிருந்து புத்த விகாரத்தில் இருந்து அஷ்டபத் மலை செல்லும்போது சுற்றிவரக் கண்ட மலைக்காட்சிகள் பீடபூமி வலையம் - காட்சிகள் அனைத்தும் மறக்கமுடியாதன. கீழேநோக்கின் மானசரோவர் மற்றும் இராகஷஸ்தால் என்னும் இரண்டு ஸிக்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள பர்க்ளூ சமவெளி ஆகும்.

ஏற ஏற கற்கள் மலிந்த பாதை, வழி வழியே எங்கும் திபெத்திய யாத்திரீகர் பதித்த கற்குவியல்களையும் காணலாம். இவை ஒற்றுமையையும் பேரின்பத்தையும் நல்கும் அடையாளங்களாம். இவற்றை புலப்பின் கேடு விளையும் என்ற நம்பிக்கையுண்டு.

தொடர்ந்து செல்கையில் தர்ச்சனை நோக்கின் பரந்த சமவெளி தோன்றும் -இதுவே பர்க்ளூ சமவெளி. அதன் அழகு கண்கொள்ளாக் காட்சி.

கைலை வாசனை அருகிற செல்லச்செல்ல அப்படி ஒரு ஆண்த பரவசம் மனதிற் தோன்றும் - புதியதோர் சக்தி பிறக்கும் உணர்வு.

யாரையும் மிக அருகில் சென்று தரிசனம் செய்தால் அது மிகப்பெரிய ஆனந்தம்தானே. இந்த உலமகா சக்தியின் அடியிற் சென்று தரிசித்தல் வாழ்வில் பெரும் அருமையிலும் அருமையான பாக்கியமன்றோ!

அஷ்டபத்திலிருந்து கைலாய் கங்கை மற்றும் சிலுங் நதிகளின் சங்கமத்திற்கு உள்ள தூரம் ஒன்றரை கிலோ மீற்றார்வரை இருக்கும். கைலா பாலா குழுவினர் இந்தத் தூரத்தை கூமார் அரைமணி நேரத்தில் ‘ஓம் நமசிவாய்’ என்ற மந்திரத்துடன் ஏறிக் கடந்தனர். இந்த அற்புத்த தளத்தில் சிறு பிரார்த்தனை செய்துபின்றர் - தயாராகி மீண்டும் யாத்திரை தொடர்ந்தது.

சில யாத்திரிகர் தொடர்ந்து ஏற முடியாதுபோகவே, இந்தச் சிறு குழுவும், ‘தர்ச்சன்’ விடுதியை நோக்கித் திரும்பினர்.

நந்தி மலை வலம் வருதலே கைலை யாத்திரையின் அதிமிகக் கஷ்டமான மலை ஏற்றமாகும்.

பாறைகள் கற்கள் மேடு பள்ளம் இத்தியாதி பல கடந்து சொங்குத்தான மலை ஏற்றங்கள் ஏறி சப்தரிஷிகள் குகைகளைக் காண ஏற்றதாழ நால்ரை மணி நேரமாகலாம். கடக்க வேண்டிய உயரம் 750 மீற்றர். செங்குத்தானதாகையால் ஏறும் முயற்சி மிக்க கடுமையானது என்றே ‘ஷேர்ப்பா’க்கள் முன்னர் எச்சரிக்கை செய்திருந்தனர்.

இவ்விடத்திலிருந்து கைலைநாதர் முடியி விருந்து பிறக்கும் இரு நதிகளையும் காணலாம். இவையிரண்டும் சேர்ந்து “ஆகாச கங்கா” என ஒன்றாகி கீழ்நோக்கிப் பாடும். இந்த நதிகள் அஷ்டபத் மலையிலிருந்து ஒன்றரை கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ளது.

மேலும் அருள்மிகு த்சோ கவாலா -த்சோ கவாலி எனும் இரு ஏரிகளும் நந்தி மலைக்கு மேல்நோக்கிச் செல்லும்போது காணலாம்.

தொடர்ந்து ஏறுகையில் கைலநாதனின் உட்செல்லும் கோபுர வாயிலைக் காணலாம். கணேஷா குன்று பிரமிப்புடன் அதன் மேலே தெரியும் சிவனாரின் மூன்றாவது - அதாவது நெற்றிக்கண் - எனப்படுவதும் தெளிவாக உச்சியில் தோன்றும்.

பனிபடர்ந்த கைலையின் அடிவாரத்தில் காணப்படுவது ஆத்மலிங்கம். சிவனாரின் உச்சியிலிருந்து படிப்படியாக விழும் பனி நீர்ப் படலங்கள் ஆதம் விங்கத்தின் மீது அபிஷேகமாவதைக் காணலாம்.

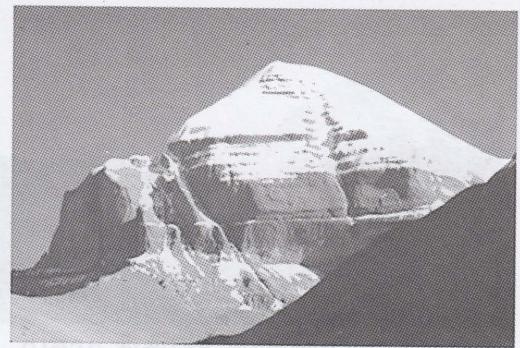
இடப்பக்கமாக யாத்திரையைத் தொடர்கையில் நந்தியின் பின்புறமாக சுப்தரிசி குகைகளைக் காணக்கூடியதாயிருந்தது. இந்தச் செங்குத்தான் ஏற்றத்துக்கு உதவியாக இப்பொழுது கயிறுகள் இணைத்துள்ளனர். பனிப்படலத்தினால் இந்தச் செங்குத்தான் ஏற்றும் மேலும் கடினமாகிறது.

ஏற ஆரம்பித்து சுமார் எட்டரை மணி நேரத்தின் பின்தான் ஆத்மலிங்க தரிசனம் கிட்டியது. இவ்விடத்தில் பிராண வாயுச் செறிமை மிக்க குறைவானதென உணர்க்கூடியதாயிருந்தது. ஏற்கெனவே பிராணவாயு அடைக்கப்பட்ட குழிகள் உதவியாளர்கள் வசம் இருந்தன.

ஆத்மலிங்கம்: ஆத்மலிங்கம் பற்றிய குறிப்புகள் பல. எல்லாவற்றிலும் பொதுவானது இதுவே: சிவபக்தனான இலங்கை வேந்தன் இராவணனின் கடுந்தவத்தால் நெகிழ்ந்த சிவனார் அவனது வேண்டுதற்கு இணங்கி இராவணனுக்கு ஆயுள் பலமும் ஸங்காபுரிக்கு அதிமிகுந்த பாதுகாப்பும் அருளினார். இந்த மிக்க பலம் வாய்ந்த தவப் பேறுனால் ஏற்படக்கூடிய பின்விடைகளை ஊகித்த தேவர்களின் முயற்சியால் ஆத்மலிங்கத்தை ஸங்காபுகிக்கு எடுத்துச் செல்வது தடைப்பட்டது.

ஆத்மலிங்கத்தை தரிசிப்போர்க்கு ஆயுள் பலமாகும் - விருத்தியுண்டு - என்பது நம்பிக்கை.

ஸ்த்ரிவிகள்: யோக கலாசாரத்தில் சிவன் ஆதியோகி (கடவுளாக அல்ல) எனக் கருதப்படுவார். பல்வேறு ஆதாரங்களின் வாயிலாக ஏறத்தாழ 15,000 - 40,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சிவன் ஆண்டத் தாண்டவமாடி மெய்மறந்த - இனம்புரியாத - பெரும் பரவச நிலையில் இருக்கையில், அவரது இந்த என்றும் கண்டிராத் கேள்விப்பட்டிராத் - சந்தர்ப்பத்தை அனைவரும்

கைலாசம்

நந்தி பர்வத்திற்குப் பக்கத்திலிருந்து

உண்ணிப்பாகக் கவனித்தனர். பல்வேறு வகையில் முயற்சித்தும் இந்தப் பரவச நிலையின் சூட்சுமத்தை அறிய முடியாது இடம் விட்டகன்றனர். ஆனால், பன்னெடுங்காலம் பொறுமையுடன் தியானிதிருந்த எழுவர் - அவரது ஏழு சிஞ்சியர்கள் - மட்டும் தொடர்ந்து ஆவலுடன் காத்திருந்தனர். முதலில் இவர்களைப் பன்முறை உதாசினஞ்செய்த சிவன் அவர்களது எண்பத்து நான்கு வருட (அதாவது, ஆயிரத்தெட்டு பெளர்ணிகள்) தொடர்ந்த கடும் யோகசாதனையின் பயனாக சிவன் கண் திறந்தார்! அந்த எழுவரும் தாம் வழங்கவிருக்கும் கலையை ஏற்பதற்குப் பக்குவமடைந்துள்ளார்கள் என்றும் உணர்ந்தார். சூரியன் வடக்கிலிருந்து (உத்தராயணம்) தெற்குக்கு (தக்ளணாயணம்) நகர்ந்த வேளையில் - பெளர்ணிமி நாளில் - அதி நுட்பமான மானிட விஞ்ஞானக் கலைகளை அந்த எழுவருக்கும் அனைத்து உலகுக்கும் வழங்கும் முகமாக, அருளிச் செய்தார். இத்தினமே குரு பூர்ணிமா என வழக்கிலுள்ளது. (சிவராத்திரி, பெளர்ணிமி)

இங்கு யோக என்பது இன்றைய உலகில் பலரும் கருதுவதுபோல, தீரிபுற்றிருப்பதுபோல, விணோதமானதொரு உடற் பயிற்சியோ (ஆசனங்கள்) அல்லது முச்சுப் பயிற்சி (பிராணாயாமம்) மட்டுமல்ல. ஆனால் வாழ்வின் அதிநுட்பமான விஞ்ஞான நிதியிலான அதி சூட்சும் மிக்கதோர் கலையாகும்.

அந்த எழுவரையும் (ஸ்பத்ரிவிகள், உலகின் ஏழு திக்குகளுக்கும் சென்று அந்த அதி நுட்பமான கலையை கற்பிக்கும்வண்ணம் அனுப்பிவைத்தார். இதிலோருவர்தான் அகஸ்திய முனிவர். ('ஸ்பத' என்றால் ஏழு) அகஸ்தியர் பாரதம் முழுதும் மூலமுழுக்குகளுக்கெல்லாம் சென்று இக் கலைகளைக் கற்பித்து

கைலாசநாதனின் கிழக்கு முகம்

உட்பிரகாரம் பூரணம்

இறுதியில் தென் முனையை அடைந்தார். இம்மா முனியின் முயற்சியினாலேயே இன்று பாரதம் முழுவதிலுமே ஒவ்வொருவரும் இம்மியாவாதல் யோகா (உதாரணமாக: உட்கார்ந்து உண்ணல், நமஸ்காரம் செய்தல், பிராணாயாமம் இத்தியாதி) வாழ்க்கையிலேயே பின்னிப் பினைக்கப் பட்டுள்ளது. (அருள்மிகு ஞானி ஸற்குரு ஜக்கி வாசதேவ் அவர்களின் உரையிலிருந்து)

சப்தரிஷிகள் குகைகளை அனுகுமுன்ற உள்ள மலை ஏற்றும் மிகக் கடுமையானது. கற்கள், பனிப்படலம், பனிக்கற்கள் நிறைந்தது. அத்தோடு வெயிலும் பனிப்படலமும் ஒன்றுசேர்ந்து யாத்திரிக்களைக் கடும் சோதனைக் குள்ளாக்கின.

பனிக் கற்கள்கூட தலைமீது விழும் அபாயம் உண்டெனவும் நேபாள உதவியாளர் எச்சரித்தனர்.

இத்தனை சவால்களையும் எதிர்கொண்டு மெல்ல மெல்ல ஸப்தரிஷிகள் குகைகளை நோக்கி முன்னேறினோம். எம்முடன் கூடவந்த ஓஷர்ப்பாக்கள் அபார உடல் வலிமைமிக்க கடுங்குளிரத் தாங்கக் கூடியவராயுமிருந்தனர். கடமையே கண்ணியமான இந்த உதவியாளர் எமக்கு இயலுமானவரை உதவினர்.

எல்லோரையும் ஆச்சரியத்துக்களாகி சடுதியாக அத்தீவிரமாக முன்னேறிச் சென்று ஸப்தரிஷி குகையை அடைந்த சக யாத்திரிகர் ஒருவருக்கு எப்படித்தான் அத்தனை சக்தி உருவாகிற்றோ. ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியந்தான். அவரது அபார சக்தியைப் புரிய நெடுநேரம் இருக்கவில்லை.

அவர் குகைக்குள் சென்றதும் பத்மாசனதில் (யோக சாதனையில் உட்காரும் ஒரு நிலை) அமர்ந்துகொண்டார். தியானம் செய்ய ஆரம்பித்த சில விநாடிகளுக்குள் ஒரு

பெரு முச்சுடன் பக்கத்திலிருந்த சக யாத்திரிக அம்மையாரின்மீது சாய்ந்தது அவரது பூதவுடல்! உடலை விட்டுப் பிரிந்தது அவரது ஆத்மா!!

அன்னாரது ஆத்மா பிரிந்ததும் திகிலடைந்த சக யாத்திரிகர் எதிர்பாராத இந் நிகழ்வினால் இன்னது செய்வதெனக் கலங்கினர். கைலை பாலா மிகத் திட்டுடன் செயலாற்ற ஆரம்பித்தார். உடனடியாக ஏனைய யாத்திரிகர் அனைவரையும் திரும்பி ‘தர்சன்’ விடுதியை நோக்கி ஏருமாறு வேண்டிக்கொண்டார். அவ்வாறே யாவரும், இன்னதென அறியாது மலையிலிருந்து கீழ்நோக்கி இறங்கத்தொடங்கினர்.

‘ஷ்ர்பா’க்களில் ஒருவர் ‘சிரலூங்’ மடாலயத்தருகே சென்று ‘அம்புலன்ஸ்’ வாகனம் முதலிய ஒழுங்குகளைச் செய்ய விரைந்தார்.

தாமதமாயினும், உரியவாறு வண்டி வந்து அந்தப் பூதவுடலை தர்சனுக்கு கொண்டு சென்றனர். கைலை பாலாவும் மேற்கொண்டு செய்யவேண்டிய ஒழுங்குகளில் விரைந்து செயற்பட ஆரம்பித்தார்.

தர்சன் விடுதியிலிருந்த யாத்திரிகள் குழு வுக்கு தாமதமாகவே செய்தி கிடைத்தது பெரும் ஆச்சரியத்திலும் - அன்னாரைப் பிரிந்த துக்கத்திலும் - முகவாட்டத்துடன் அமைதியே உருவாகினர். இதற்கிடையே எமது ‘ஓஷர்பா’க்களினால் தயாரித்தனிக்கப்பட்ட ‘தூப்’ தயாரானது. உடற் களைப்பால் யாவரும் அசந்திருந்தனர். ரொட்டியுடன் ‘தூப்’ அருந்தியின் இளைப்பாறச் சென்றோம்.

“கண்டேன் கைலாசம்” வளரும்

○ ○ ○

எழுத்து தொண்டிய வண்ணவீச்சாளர்

பேராசிரியர் துவரா மனோகரன்

முழுமாது - நம்பமுழுமாது

இலங்கை சுதந்திர காலத்துக்கு முன்பிருந்தே பேரினவாதிகளின் பிடியில் சிக்கித் தவிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர், அதன் நிலை மேலும் மோசமாகிவிட்டது. காலம்காலமாக இந்திலை தொடர்ந்துவந்துள்ளது. 2015 ஜூன் வரி 8ஆம் திகதிக்குப் பின்னர் இந்திலை மாறும் என்றே எதிர்பார்க்கப்பட்டது. பழைய நிலையில் இருந்து சிறிது மாற்றம் தெரிந்தது. ஒகஸ்ட் 17இன் பின் பெரும் மாற்றம் தோன்றும் என்ற தமிழ்மக்களால் பெரிதும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், பொதுத்தேர்தல் முடிந்து சில மாதங்கள் கடந்துள்ளபோதிலும், எதிர்பார்த்த மாற்றங்கள் எதுவும் நடந்ததாக இல்லை. “பழைய குருடி கதவைத் திறவடி” என்பதுபோல்தான் காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. கடந்த ஆட்சியில் இருந்ததைப் போன்றே இன்றைய ஆட்சியிலும் பேரினவாதிகளும், ஊழல்பேரவுழிகளும், கொடும் செயல்களில் ஈடுபட்டவர்களும் இருக்கவே செய்கின்றனர். இவர்களையெல்லாம் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு நல்லாட்சியை எப்படி நடத்தமுடியும்?

பெரும்பாலான தமிழ், முஸ்லிம் மக்களும், நியாய சிந்தை படைத்த சிங்கள மக்களும் சேர்ந்து, பழைய கொடுந்கோல் ஆட்சியை மாற்றிப் புதிய அரசைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். ஆனால், புதிய அரசும் “அண்ணன் காட்டிய வழியம்மா” என்பதுபோலவே நடந்துகொள்கிறது. பெயருக்கு ‘நல்லாட்சி’ என்று தனது அரசுக்குப் பெயர் தூட்டியுள்ளது. ஆயினும், தமிழ்மக்களைப் பொறுத்தவரை, நல்லாட்சி பற்றிய எதிர்பார்ப்பு தூர்த்து நட்சத்திரம் போலவே இருக்கிறது. நல்லாட்சியை வழங்கக்கூடிய தகுதி இன்னும் புதிய அரசுக்கு ஏற்படவில்லை.

நல்லாட்சி என்ற அழகிய சொல்லை வாய்க்குவாய் உச்சரித்தால்மட்டும் போதாது. அது பற்றிய நல்லெண்ணை வேண்டும். அதை நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய செயல்முறை வேண்டும். அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு

உரிய துணிச்சல் வேண்டும். இவை எதுவும் இல்லாது, நல்லாட்சி என்ற சொல்லை மாத்திரம் உச்சரிக்கத்தெரிந்தால் போதும் என்று ஆட்சியாளர்கள் நினைத்தால், அது தோல்வியிலேயே முடியும். நல்லாட்சி நடத்தவேண்டும் என்று ஆட்சியாளர்கள் உண்மையிலேயே நினைத்தால், முதலில் தங்கள் கட்சிக்காரர்களைத் தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கவேண்டும். ஆட்சிக்குள்ளேயே கூட்டினைந்த எதிர்க்கட்சி என்று ஒன்று இருப்பது ஆச்சரியமானதும், வெட்கக்கேடான்துமாகும். இவ்வாறு அமைவதற்குத் துணிச்சல் அற்ற தலைமையே முக்கிய காரணம் ஆகும். தமது கட்சியையே தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கத் தெரியாதவர்கள், முடியாதவர்கள் எப்படித் தமிழர் பிரச்சினையைத் தீர்க்கப் போகிறார்கள்?

நாடு சுதந்திரம் அடைந்த காலத்தில் இருந்து ஆட்சியாளர்கள் தமிழ்த் தலைவர்களையும், தமிழ்மக்களையும் ஏராற்றியே வந்திருக்கின்றனர். சோல்பரி அரசியல்திட்டத்தின் தயாரிப்புப் பின்னணியிலும், அப்போதைய பேரினவாதிகளின் மறைகரம் பளிச்சிடுகிறது. தாம் நினைத்ததைச் சாதிப்பதற்காகச் சோல்பரிக்குழுவினருக்குத் தாராளமாக மதுவும், மாதுக்களும் வழங்கப்பட்ட சம்பவங்களும் உண்டு என்று கூறப்படுகிறது. தமிழ்மக்களைத் தாஜாபாண்ணுவதற்காக சோல்பரி அரசியல்திட்டத்தில் விரும்பியோ விரும்பாமலோ 29ஆவது ஏர்த்து சேர்க்கப்பட்டது. பெயருக்கு இருந்த அந்த ஏரத்தைக்கூட 1972ஆம் ஆண்டு அரசியல்திட்டம் இல்லாமல் செய்துவிட்டது. அதற்கான முழுப்பொறுப்பும், அப்போது தமிழ்மக்களால் தேவதூதர்களாகக் கருதப்பட்ட மார்க்கீய அரசியல் ஜாமப்வான்களையே சாரும்.

காலம்காலமாகத்தமிழ் அரசியல்வாதிகளுக்கு வாக்குறுதிகளை வாரிவாரி வழங்கும் வள்ளல்கள்போல் காட்சியளிப்பதும், பின்னர், கொஞ்சம்கூட வெட்கம் இன்றி, வாக்குறுதிகளை மீறுவதும் இலங்கையின் ஆட்சியாளர்களுக்குக் கைவந்த கலை. அது இப்போதும் தொடர்கிறது.

அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்கள் ஆட்சியை நல்லாட்சி என்று சொல்லிக்கொள்ளாமல் இருப்பது நாகரிகமானது. பேரினவாதம் இலங்கையில் வெவ்வேறு வடிவங்களில் தொடர்க்கையாகவே விளங்குகிறது. முன்னர் பேரினவாதம் அஞ்சல் ஒட்ட முறையில் அமைந்தது. இப்போது நாடக வடிவில் இடம்பெறுகிறது. அவ்வளவுதான் வித்தியாசம்.

ஆனால், இதையெல்லாம் நம்புவதற்கு என்றே நமது தமிழ்த் தலைவர்கள் சிலர் இருக்கின்றனர் என்பதுதான் ஆச்சிரியான விடயம். அதற்கு அவர்களின் நல்லெண்ணமே காரணம் எனலாம். நல்லது நடக்கவேண்டும் என்ற நல்நம்பிக்கையில் ஆட்சியாளர்களைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் நம்பினர் இன்றும் நம்புகின்றனர். ஆனால், அவர்களை எல்லாம் நம்பவதற்கு ஏமாற்றுவதில், தொடர்ந்துவந்த ஆட்சியாளர்கள் அனைவரும் கைதேர்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர். பண்டாரநாயக்காவையும், ட்ட்லி சேனநாயக்கா வையும் செல்வநாயகம் நம்பினார். ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனாவை அமிர்தவிளங்கம் நம்பினார். சந்திரிக்காவையும், மைத்திரிபால சிறிசேன - ரணில் விக்கிரமசிங்கவையும் சம்பந்தன் நம்பினார். நல்லவேளையாக மகிந்த ராஜபக்ஷாவையாரும் நம்பவில்லை (அவரது ஆட்சியில் மந்திரி பிரதானிகளாக இருந்தவர்களைத் தவிர). “நம்பினார் கெடுவதில்லை” என்பது ஆண்டவனுக்கு மட்டும்தான் பொருத்தம் போலும். ஆட்சியாளர்களை ஒருபோதும் நம்பமுடியாது என்பதுதான் இலங்கைக் கரித்திரம். நாட்டின் ஆட்சியாளர்கள் எப்போதும் பேரினவாதிகளின் உணர்வுகளுக்கு மட்டும்தான் மதிப்பளித்துவந்துள்ளனர். கண்துதடைப்புக்காகச் சின்னஞ்சிறு விடயங்களைச் செய்துவிட்டு, தம்மைப் பெரிய ஐனநாயகவாதிகளாக உலகுக்குக் காட்டிக்கொள்வர். நம்பி ஏமாறுவது தமிழ்த் தலைவர்களின் வழக்கம் மட்டுமல்ல, உலகத் தலைவர்களின் வழக்கமுமாகிவிட்டது.

இந்த இலட்சணத்தில், தமிழ்மக்களின் பேரபிமானத்தைப் பெற்ற முக்கிய தமிழ்க்கட்சி, எந்த அடிப்படையில் வரவு-செலவத்திட்டம் தொடர்பாக அரசை ஆதரித்து வாக்களித்தது என்பது புரியாத புதிராகவே உள்ளது. அரசு சரிந்துவிடக்கூடாது என்ற நல்லெண்ணம்தான் அதற்குக் காரணமாக இருக்கமுடியும். இப்போதைய அரசு சரியக்கூடாது என்று எதிர்பார்ப்பது நியாயமே. சரிந்தால், பேரினவாதம் மிகப் பெரிய அளவில் தாண்டவமாடும். மீண்டும்

தலைதூக்க விரும்பும் தீயசக்திகள் போய்ட்டம் ஆடும். முக்கிய தமிழ்க்கட்சி நல்லெண்ணத்தைக் காட்டுவதில் தவறில்லை. ஆனால், அதற்கேற்ப அரசும் நல்லாட்சியை நடத்திக்காட்டவேண்டும் என்ற அழுத்தத்தையும் பிரயோகித்திருக்க வேண்டும். இது எதுவும் இன்றி, நட்பினால் ஏற்படும் நம்பிக்கை கருதி நிபந்தனை அற்ற ஆதரவு வழங்குவதை முக்கிய தமிழ்க்கட்சி இனிமேலாவது தவிர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். நேரடி எதிரிகளைவிட மறைமுக எதிரிகள் ஆபத்தானவர்கள் என்பதைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அறிக்கைப் போர்

முக்கிய தமிழ்க்கட்சியின் இருபெரும் ஜாம்பவான்சுஞ்சிக்கையே அறிக்கைப் போர் ஒன்று அன்மையில் நடந்துள்ளது. வடமாகாண முதலமைச்சர்மீது அதே கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு நாடானுமன்ற உறுப்பினர் சில குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்தார். அவரது குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்று, பொதுத்தேர்தலில் அவர் பிரசாரத்தில் ஈடுபடவில்லை என்பது. அக்குற்றச்சாட்டு நியாயமானது. நானும் என்பத்தியில் முதலமைச்சரின் குறித்த செயற்பாடு பற்றி விமர்சித்திருந்தேன். ஆனால், தமிழ் அரசியல்வாதியின் இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு வேடிக்கையானது. முதலமைச்சர் தமது வேண்டுகோளை ஏற்று, கண்டா சென்று பொதுத்தேர்தலுக்காக நிதி சேகரிக்கவில்லை என்பதே அது. மாகாண முதலமைச்சர் ஒருவர் தமது மாகாண ஆட்சிப்பொறுப்பையெல்லாம் உதறிவிட்டு, பொதுத்தேர்தல் நிதி சேகரிப்புக்காக வெளிநாடு செல்லவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது நியாயமானதா? பொதுத்தேர்தல் காலகட்டத்தின்போது, தகுதியானவர்களைத் தமிழ்மக்கள் தேர்தலில் தெரிவு செய்யவேண்டும் என முதலமைச்சர் அறிக்கை விட்டமை தவறானது என்பது அவர்மதான இன்னொரு குற்றச்சாட்டு. தகுதியானவர்களைத் தமிழ்மக்கள் தெரிவுசெய்யவேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அறிக்கைவிட்டதில் என்ன தவறு? இவ்வாறான குற்றச்சாட்டுகளை முதலமைச்சர்மீது கூத்திய அரசியல்வாதி, அவரைக் கட்சியில் இருந்து நீக்கவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். அப்படிச் சொல்வதற்கு அந்த அரசியல்வாதிக்கு என்ன உரிமையும், தகுதியும் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. முதலமைச்சரும் அந்த அரசியல்வாதிக்குத் தகுந்த பதில் அறிக்கை

ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தார். இத்தனைக்கும் சட்டத்துறையில் முதலமைச்சர் அந்த அரசியல்வாதியின் ஆசிரியரும் ஆவர்.

யாராக இருந்தாலும், தவறுகளைவிமர்சிப்பது வரவேற்கக்கூட்டது. ஆனால், மேன்மைக்குரிய, உயர்ந்த, சிறந்த, நேர்மையான, பண்பாடுள்ள, தமிழ்மக்களின் நலன் கருதிச் செயற்படுகின்ற ஒரு முதலமைச்சரை, அவ்வப்போது தான் தோன்றித்தனமாகக் கருத்துகளைத் தெரிவித்து, தம்மை ஒரு மேதாவிபோலக் காட்டிக்கொள்ள முயலும் ஒர் அரசியல்வாதி இழிவுபடுத்துவது கண்டிக்கத்தக்கது. உண்மையில் வடமாகாண முதலமைச்சர் விக்கினேஸ்வரன் அவர்கள் தமிழ்மக்களின் மனச்சாட்சியாக விளங்குகிறார். இன்றைய நிலையில் யாருக்கும் அஞ்சாது, உண்மையை உள்ளபடி எவருக்கும் எடுத்துக் கூறும் உன்னத்த தமிழ்த் தலைவர் சி.வி. விக்கினேஸ்வரன் அவர்களே.

வள்ளுவரைப் போற்றும் வடகிண்஠ியப் பெருமகன்

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” என்று ஆசையோடும், ஆர்வத்தோடும் பாடினார், மகாகவி பாரதி. அந்த வள்ளுவன் வழங்கிய திருக்குறளை வாயார், மனமாரப் போற்றும் வட இந்தியப் பெருமகன் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பது, வள்ளுவருக்கும், தமிழக்கும் பெருமையை அளிக்கும் ஒரு விடயமாகும். இமாச்சல் பிரதேசத்தின் உத்தரகண்டமாநிலத்தைச் சேர்ந்தவரும், இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் ராஜ்யசபா உறுப்பினருமான தருண் விஜய்யே அந்தப் பெருமகன். அந்தப் பெருமகனைப் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் படிக்கின்றபோதெல்லாம் ஆச்சரியமும், மகிழ்ச்சியும் எனக்கு ஏற்படுவதுண்டு. தமிழ் தெரியாத தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். தமிழ் பேச வெட்கப்படும் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், வட இந்தியாவில் ஒர் அரசியல்வாதியாக விளங்கும் தருண் விஜய், தமிழூப் போற்றும் ஒருவராகவும், வள்ளுவரை நேசிக்கின்ற ஒருவராகவும், பாரதியை மதிக்கின்ற ஒருவராகவும் விளங்குவது என்னைப் பிரமிக்கவைத்தது. அவரைப்பற்றி எப்போதாவது ஒருமுறை ஞானத்தில் எழுதவேண்டும் என்று நான் நினைத்திருந்தேன்.

ஆனால், என்ன ஆச்சரியம்! அவரை நான் நேரில் பார்ப்பேன் என்றோ, அவரது அருகில்

இருந்து அவருடன் பேசவேன் என்றோ நான் கனவிலும் நினைத்தது இல்லை. அத்தகைய ஓர் அரிய வாய்ப்பு, அன்மையில் ஹற்றன் நகரில் நடைபெற்ற மத்திய மாகாணச் சாகித்திய விழாவில் எனக்குக் கிடைத்தது. சாகித்தியவிழாவின் இரண்டாம் நாள் நிகழ்வின் மாலை அமர்வின்போது நானும் சிறப்புப் பேச்சாளராகக் கலந்துகொண்டேன். அந்திகழில் தருண் விஜய்யும் கலந்துகொண்டு பேசினார். பிறரோடு சாகித்தியவிழாக் கெளரவிப்பையும் பெற்றுக்கொண்டார். அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் அவரோடு சிறிதுநேரம் அருகில் இருந்து அளவளாவக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. தமிழ்மீது அவர் கொண்டிருக்கும் ஆர்வத்தைப் பாராட்டினேன். அதற்கு அவர், தமிழ்மீதும், வள்ளுவர்மீதும், பாரதிமீதும் தமக்கு அளவற்ற விருப்பம் இருப்பதாகவும், தற்போதையநிலையில் தமது தமிழ் அறிவு போதாது எனவும், தமிழைத் தாம் விருப்பத்தோடு படித்துக்கொண்டிருப்பதாகவும் என்னிடம் தெரிவித்தார். தற்போதைய நிலையில் தமிழில் சில வார்த்தைகளே பேசக்கூடிய நிலையில் தருண் விஜய் இருக்கிறார். ஆனால், வெகு விரைவில் தமிழில் அண்யாசமாகப் பேசக்கூடிய ஆற்றலை அவர் பெற்றுவிடுவார் என்று நினைக்கிறேன்.

தருண் விஜய் மேடையில் பேசும்போது, “தமிழ் அன்னைக்கு வணக்கம்! அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு” என்று கூறித் தொடங்கினார். தொடர்ந்து அவர் ஆங்கிலத்தில் பேசும்போது, “இமயமலை உயரமானது. ஆனால், அதனைவிட மிகமிக உயரமானது தாய்மொழி தமிழ் உலகம் போற்றும் திருக்குறளை நாடாளுமன்றத்தில் இடம்பெற்று செய்யவேண்டும் என்று பிரதமர் மோடியிடம் கோரிக்கை விடுத்துள்ளேன். தற்போது ஊரித்துவாரின் கங்கைநதிக் கரையில் ஜந்து அடி உயரமான வள்ளுவர் சிலையை நிறுவுவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளேன். இதற்குக் காரணம், நான் தமிழை நேசிக்கிறேன். திருக்குறளை விரும்பிப் படிக்கிறேன்” என்று கூறினார். தமது உரையை முடிக்கும்போது, “வாழ்க தமிழ்! வாழ்க தமிழ் அன்னை!” என்று தமிழில் குறிப்பிட்டார். வாழ்க வட இந்தியப் பெருமகன் தருண் விஜய்! என்று நாமும் அவரை வாழ்த்துவோம்.

ஞானம் தமிழ்தியினரும்... இலக்கியக் குழுமப்புச் சந்தியியும்...

டென்மார்க் - சென்டன் - ஜேர்மனியச் சுற்றுப் பயணங்களும்...

எங்கள் வீட்டிற்கு இலக்கியத்துடன் சம்பந்தமுடையோர் வருவதும் இலக்கியம் பற்றி அளவளாவிச் செல்வதும் அடிக்கடி நடக்கும் ஒன்றே.

ஆனால் ஒரு இலக்கியத் தமிழ்தியினர் எங்கள் வீட்டிற்கு வருகைதந்து ஏழ நாட்கள் தங்கி...பின் ஒருநாள் முழுக்க ஜேர்மனியரை 3 நாட்கள் ஒன்றாகவே பயணப்பட்டு சென்ற அனுபவம் எங்களுக்கு மிகமிகப்புதியது.

10-10-2015 அன்று டென்மார்க்கில் உள்ள ஏழ தமிழ்ச்சங்கங்களில் கூட்டுமுயற்சியாக நடைபெற்ற 'மெல்லத் தமிழ் இனி...' என்ற கலைவிழாவிற்குப் பிரதம அதிதியாக வருகைதந்த திரு. திருமதி. ஞானசேகரன் தமிழ்தியினர் 07-10-2015 அன்று டென்மார்க்கின் தலைநகரான கொப்பனேகனுக்கு வந்து இறங்கினார்கள்.

தொலைபேசி மூலமும்... நாலைந்து தடவை திரு.ஞானசேகரனை மட்டும் சிலமணிநேரங்கள் கொழும்பிலும் சந்தித்த அறிமுகத்துடன் வரும் அவரையும் அவரது பாரியாரையும் எந்தவித முகம் கோணங்கள் இல்லாமல் உபசரிக்கவேண்டும் என்ற சிறியபத்தட்டம் எங்களுக்கு இருந்தது.

அந்தப் பத்தடம் அவர்கள் வந்து இரண்டொரு மணித்தியாலங்களுக்குள் மறைந்துவிட்டது என்றால் அது மிகையாது. திருமதி ஞானசேகரனை நாமிருவரும் சந்தித்ததே இதுதான் முதல் தடவை. ஆனால் அவர் காட்டிய அன்பும் எங்கள் மீதும் எங்கள் வீட்டிலும் எடுத்துக் கொண்ட உரிமையும் எங்கள் வீட்டில் ஒரு விருந்தினர்கள் தங்கி இருக்கின்றார்கள் என்பதையே மறக்க வைத்துவிட்டது.

பேசுபொருள்...

இலக்கியம்!

ஆன்மீகம்!!

டென்மார்க்கின் அரசியல்!!!

புலம்பெயர்வாழ்வின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும!!!!

பார்த்த இடங்கள் அனைத்தும்....

பயணக்கட்டுரை!

பயணக்கட்டுரை!!

பயணக் கட்டுரை!!!

திருமதி கலாநிதி ஜீவகுமாரன்

ஆம்!

அவர்கள் வந்துநிற்கும் நாட்களில் எவ்வளவு தூரம் அவர்களுக்கு சரித்திரமுக்கியம் இடங்களைக் காட்டமுடியுமோ அவற்றைக் காட்டுவது என்றும்... டென்மார்க் பற்றிய அரசியல் ஜனநாயக நடப்புகளையும்... மனிதாபினத்தையும் வரம்புமீதாக சுதந்திரங்களை மக்கள் எவ்வாறு கடைப்பிடிக்கின்றார்கள் என்பதையும் காட்டவேண்டும் என்று முதலே முடிவெடுத்திருந்தோம்.

குறிப்பாக வீதியோரங்களிலுள்ள நாமே காசைப்போட்டுவிட்டு பொருட்களை எடுத்துச் செல்லும் வீட்டுக்கடைகள் போன்றவற்றை காண்டிக்கவேண்டும் என்றும்... தற்பொழுதும் வைக்கோலால் வேயப்பட்ட நவீனவீடுகளை எல்லாம் காட்டவேண்டும் என்றும் முடிவெடுத்திருந்தோம்.

அதன்படியே தினம்தினம் எங்கள் தினசரிகள் திட்டமிடப்பட்டன. அவர்கள் வந்த அடுத்ததினம் இலண்டனில் இருந்து பேராசிரியர் திரு. கோபன் மகாதேவாவும் எங்கள் வீட்டிற்கு விருந்தினராய் வந்திருந்தார்.

பின்பென் 5 வெவ்வேறு வாழ்வனு பங்களைக் கொண்ட, இலக்கியத்துடன் சம்மந்தப்பட்ட ஐவரின் கலந்துரையாடல்களுக்கு குறைவே இருக்கவில்லை.

தினம்தினம் இரண்டு அல்லது மூன்று இடங்களுக்கு அனைவரும் சென்றோம்.

இருநாள் சவீனுக்கும் சென்றுவந்தோம். டென்மார்க்கைவிடவும் அதிபெரியதும் பண்பலம் கொண்டதுமான நாடு அது.

(திரு. ஞானசேகரன் எழுதுவுள்ள பயணக் கட்டுரையின் சுவைகுன்றாமல் இருப்பதற்காகசென்ற இடங்கள் பற்றி இதில் பதிவு செய்யவில்லை.)

இடங்கள் பார்க்கச் சென்றவேளைகள் எல்லாம் கட்டுச் சாதம்...குறிப்பாக புளிச்சாதம் அல்லது கட்டுப் பான் பாசல்கள்தான்.

இரவில் அதிகமாக வீட்டில் விதம் விதமானடெனிஷ் மரக்கறி உணவுதான்! பாலுக்கும் பால் தயாரிப்புகளுக்கும் பெயர் பெற்ற டென்மார்க்கில் புரதச் சத்தான உணவு வகைகளுக்கு குறைவே இல்லை.

கலைவிழா அன்று வந்திருந்த அனைத்து வெளிநாட்டுக் கலைஞர்களுக்கும் எங்கள் வீட்டில் தான் மதியபோசனம். வாழை

ஹெந்தி விவைத்தின்

கத்தைகளின் பரிவு

பட்டுவிடப் பொதிந்து

மாமரம்

காப்பாந்துங்கள்

கிளாப்புகளில் குடியிருக்கும்

குஞ்சிச்சைகளின் ஆதங்கம்

மதிய சிந்தனை

நாட்கைக் கட்டியலுப்பவாம்

வாருங்கள்

ஏவ்வப்போது உடைத்துக்கூடுதலும்

.....இுனால் உண்கை

பள்ளிச்சாலைக் கொலிள்

தேவாஸயங்கள்

சூரு தீரவிள்

தமிழ்கழகத்தாலே தீழ்த்து

தகரமட்டமாக்கிக் கிளாள்ளி

தாள்தாள்நியாய் புநிது பூநிது

செங்கை

துவக்கொலைத்தீஸ்!

கய கெளரவும்!

கிளாரவுக் குகலையந்திகளின்

கிளாகுசு மாளிகைக்

காஸ்மித்

விழல்ஸிதாசன்

இலையில் பரிமாறவில்லையேதவிர மற்றும்படி அறுசவையைத் தாண்டி சுமார் பத்துப்பன்னிரண்டு கவையை அனைவரும் உண்டுமகிழ்ந்தார்கள். அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குத் தொலைபேசியில் அழைத்து 'ஜெய்' வீட்டுச் சாப்பாடு எனப் புகழ்ந் தார்கள். மனத்திற்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

சாப்பிடமுதலும்... சாப்பாட்டுமேசையிலும்... சாப்பாட்டிற்குப் பின்பும் இலக்கியம்!... இலக்கியம்!!.... இலக்கியம் என்பதே பேசுபொருள் ஆகியது, அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியான ஒருநாளானது.

கலைவிழாவுக்கு அடுத்த நாள் அதிக தமிழர்கள் வாழும் டென்மார்க்கின் மற்றைய தீவுக்கு, 1200 பயணிகளையும் 300 கப்பல் களையும் ஏற்றிச் செல்லும் கப்பலில் பயணித்தது அவர்களுக்கு மிகவும் புதிய அனுபவமாய் அமைந்தது.

அங்கு ஆரோக்கியமான ஓர் இலக்கியச் சந்திப்பு நடைபெற்றது.

இத்தனை வருடங்கள் நாம் இங்கு வாழ்ந்திருந்தாலும் நாம் பார்த்திராத்...ஆனால் பார்க்கவேண்டியதை தரிசித்ததும் எங்களுக்கு மகிழ்வைத் தந்தது. அதன்பின் எங்களின் தரைவழி ஜேர்மனியப் பயணம் ஆரம்பித்தது.

18 கிலோமீற்றர் நீளமும் 294 மீற்றர் அதியர் உச்சிப் புள்ளியின் உயரமும் கொண்ட டென்மார்க்கின் அதிநீளமான பாலத்தின் மீது 18 கிலோமீற்றர் நீளமும் 294 மீற்றர் அதியர் உச்சிப் புள்ளியின் உயரமும் கொண்ட பாலத்தில் அவர்களுடன் எங்கள் காரில் பயணித்தது மிகமிக மகிழ்வான அனுபவமே.

ஜேர்மனிக்கு செல்லமுதல் அவர்கள் உறவினர்கள் இருவரின் குடும்பங்களில் எங்களுக்கும் இராஜமரியாதை.

ஒரு இரவுத் தங்கலுக்குப் பின்பு ஜேர்மனிய விரைவுப் பாதையில் காரின் விரைவான பயணம்.

நடந்தமுடிந்தபோர், அனர்த்தங்களுக்குப் பலியாகிய ஒரு புலம் பெயர்வாழ் தமிழரின்

குடும்பத்தைச் சந்திக்க நேர்ந்தது மனத்தினுள் சுமையை ஏற்படுத்தியது.

அனைவரும் அவர்கள் துயரிலும்... துன் பத்திலும் அவர்களின் பாசமான உபசரிப்பிலும் நனைந்தபடியே அடுத்தநாள் ஜேர்மனிய தமிழ் சங்கத்தின் 'செவ்வரத்தை' நூல் வெளியீட்டு விழாவிற்குச் சென்று கலந்துகொண்டோம்.

மீண்டும் ஒரு இலக்கியச் சுவைப்பு... இலக்கியவாதிகளின் சந்திப்பு...!

பிரியாவிடை சொல்லும் நேரம் வந்தது.

அவர்கள் இருவரையும் அவர்களின் உறவினர்களிடம் கையளித்துவிட்டு நாம் காரில் ஏறிக்கொண்டோம். காரின் சக்கரங்கள் டென்மார்க் வீதிக்கு விரைந்தது.

மிகவும் மனம் கனத்த ஒருபிரிவு.

அவர்கள் வந்திருக்காவிட்டால் இந்தப் பிரிவேதனை இருந்திராதே என்றுகூட மனம் சொன்னது.

ஆனாலும் அவர்கள் தங்கிய நாட்களில் கற்ற விடயங்கள் அதிகம்!

இணைவும் பிரிவும் நிரந்தரமில்லாவிட்டாலும் கற்றல் என்பது நிரந்தமானதுதானே!

பிகு.: எங்கள் இருவரைப் பற்றிய மதிப்பீடுகளை அந்த அந்த இடத்தில் நேரடியாகச் சொல்லி வாழ்த்தியும் அறிவுரை சொன்னபாங்கும் அவர்களின் உலக அனுபவத்தையும் மற்றவர் களைப் பாராட்டிப் பேசும் மனப்பான்மையையும் காட்டியது.

இந்தத் தன்மை அவர்களிடம் இருந்திராவிட்டால் ஞானத்தை இத்தனை ஆண்டுகள் கட்டியிழுத்து வந்திருக்குமுடியாது, பரந்துபட்ட உலகளாவிய எழுத்துக்கல உறவை அவர்கள் பெற்றிருக்குமுடியாது என மனம் சொன்னது.

○ ○ ○

யாழில்யாணம் உரும்பூரையெப் பறுப்புமாகக் கொண்டவரும் அவுஸ்திரேலியாவை வத்விமாகக் கொண்டவருமான முத்த வெண் பகைப்பார் அருண் வஜியராண் 13 டிசம்பர் 2015 அன்று காலமானார். ஞானம் ஆழ்ந்த அனுநாபங்களைத் தொவித்து அவர்கள் ஆத்மா சாந்தியடையெப் ப்ரார்த்தக்கற்று.

சும் நிலை கூலைக்கீழ் நகழ்வுகள்

ஆசிரியர் ஆறுமுகம் தங்கராசாவின் மணிவிழா

ஆசிரியர் ஆறுமுகம் தங்கராசாவின் மணிவிழா கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் மணிவிழா ஏற்பாட்டுக்குமுத் தலைவர் கோ. பரமானந்தன் தலைமையில் (05.11.2015 அன்று) நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தினராக பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம் கலந்து சிறப்பித்தார். ஆசி யுரையை இந்துக்ருமார் அமைப்புத் தலைவர் சிவஞ்ஜி க. வைத்தீஸ்வரக்குக்கள், அருள்நிதி அ. மதுரைவர்ண், மற்றும் அருள்நிதி சி.முருகானந்தவேல் ஆகியோர் வழங்கி மகிழ்ந்தனர். “தங்கம் 60” என்ற நூல் வெளியீடும் இடம்பெற்றது. முதற்பிரதியை ஒய்வுநிலை வருமானவரித் தினைக்கள் ஆணையாளர் சோ. பொன்னம்பலம் பெற்றுச் சிறப்பித்தார்.

சைமன் காசிச்செட்டி நினைவுப் பேருரை

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக சைமன் காசிச்செட்டி நினைவுப் பேருரை தலைவர் மு.கதிர்காமநாதன் தலைமையில் (06.11.2015 அன்று) நடைபெற்றது.

இந்திகழ்வில் மத்திய வங்கியின் கணினித்துறை முகாமையாளர் திரு. ஞானம் ஞா. பாலச்சந்திரன் “சைமன் காசிச் செட்டியின் அகராதி முயற்சிகள்” என்ற தலைப்பில் நினைவுப் பேருரை நிகழ்த்தினார். மூன்று துறைகளில் சைமன் காசிச்செட்டியின் பணிகள் அமைந்திருந்தன 1. நிர்வாகத்துறை, 2. மொழித்துறை, 3. அகராதி முயற்சிகள் என்ற வகையில் அமைந்திருந்தன என விளக்கி அவரின் தமிழ்ப்பணிகளை விளக்கப்பட்டதுடன் உரையாற்றினார். சைமன் காசிச்செட்டி பற்றிய தொகுப்பு நூலினையும் பர்வையொளுக்கு இலவசமாக வழங்கிவைத்தார். நன்றியுரையை ஆ.இருபதி பாலஞ்சேரன் நிகழ்த்தினார்.

இலக்கியக் களத்தில் “சுழலும் சொற்போர்”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இலக்கியக்களம் நிகழ்வில் “சுழலும் சொற்போர்” “இளையோரிடைய வாசிப்பை வளர்த்தெடுப்பதிலான பெரும் பங்கு” என்ற தலைப்பில் திருமதி வசந்திதயாபரன் தலைமையில் (13.11.2015) நடைபெற்றது. பெற்றோருடையது என்று தெஹிவளை தமிழ் மகாவித்தியாலய மாணவன் செல்வன் ஜெ. பார்த்திபன் உரையாற்றினார். ஆசிரியருடையது என்று இரத்மலானை இந்துக் கல்லூரி மாணவன் செல்வன் உ. கஜானன் உரையாற்றினார். நண்பருடையது என்று கொழும்பு சைவமங்கையர் வித்தியாலய மாணவி செல்வி தனுஜா நாகராஜா உரையாற்றினார். நூலகங்களுடையது என்று கொழும்பு ரோயல் கல்லூரி மாணவன் செல்வன் எஸ். சத்தினவன் உரையாற்றினார்.

பாரதியாரின் சிறுவர் பாடல்கள்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மாணவர் அரங்கு (2) நூலகக் குழுச் செயலாளர் திருமதி சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா தலைமையில் நடைபெற்றது. கொழும்பு இராமகிருஷ்ண தமிழ் மகாவித்தியாலய செல்வி மாலினி புவனேஸ்வரன் “பாரதியார் சிறுவர் பாடல்கள்” என்ற தலைப்பில் சிறப்புரையாற்றினார்.

அறிவேர் ஒன்று கூடலில் “குற்றாட இளமை”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் அறிவேர் ஒன்று கூடலில் நிகழ்வில் “குற்றாட இளமை” என்ற தலைப்பில் பிரதி சங்க அத்தியட்சகர் (18.11.2015) உரையாற்றினார். இந்திகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் துணைத்தலைவர் த. அரியரத்தினம் தலைமைவகித்தார்.

இலக்கியக்களத்தில் “பழந்தமிழ் வாழ்வியலில் மனித உரிமைகள்”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் இலக்கியக்களம் நிகழ்வில் “பழந்தமிழ்

வாழ்வியலில் மனித உரிமைகள்” என்ற தலைப்பில் சைவப்புலவர் கந்தையா பத்மானந்தன்(20.11.2015) உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு சட்டத்தரணியும் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக் குழு உறுப்பினருமான கந்தையா நீலகண்டன் தலைமை வகித்தார்.

தமிழ்வேள் க.கி.கந்தசாமி நினைவுப் பேருரை

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முன்னெண்நாள் பொதுச் செயலாளர் தமிழ்வேள் இ.க. கந்தசாமி அவர்களின் நினைவுப் பேருரையும், “சங்கத்தமிழ்” நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வும் (22.11.2015) தலைவர் மு. கதிர்காமநாதன் தலைமையில் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. “சமகாலத்து ஈழத்து புனைக்கதைகள்” என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வருகைத்தரு விரிவுரையாளர் தி. செல்வ மணோகரன் நினைவுரை நிகழ்த்தினார். “சங்கத்தமிழ்” நூலின் வெளியீட்டுரையை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க இலக்கியக் குழுச் செயலாளர் ஆ. இரகுபதிபாலசுந்தரன் நிகழ்த்த, நூலின் நயவுரையை கொழும்பு இராமநாதன் இந்துமகளிர் கல்லூரி அதிபர் திருமதி கோதைநகருலராஜா வழங்கினார் “சங்கத்தமிழ்” முதற்பிரதியை புரவலர் ஆ.மா. சுப்பிரமணியம் பெற்றுக் கொள்ள, சிறப்புப் பிரதியை நாவலர் நற்பணிமன்றத்தலைவர் ந. கருணாஅனந்தன் பெற்றுச் சிறப்புசெய்தார் நன்றியுரையை ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் மா.சடாசரம் நிகழ்த்தினார்.

வல்லவைக் கமலின் கவிதை நூல் வெளியீடு
ஞானம் பதிப்பகத்தின் புதிய வெளியீடான வல்லவைக்கமல் எழுதிய ‘வானத்தின் அமைதி குலைகிறது’ கவிதை நூலின் வெளியீடு 06-12- 2015 ஞாயிறு காலை 10.30 மணியளவில் வல்லவை சிவகுரு வித்தியாசாலை பிரதான மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்வுக்கு பிரபல எழுத்தாளரும் கல்வியியலாளருமான திரு. வல்லவை ந. அனந்தராஜ் தலைமை வகித்தார். பிரதம விருந்தினராக ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் கலந்துகொண்டார். வித்தியாலய இசைத்துறை மாணவிகளின் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துடன் ஆரம்பமாகிய

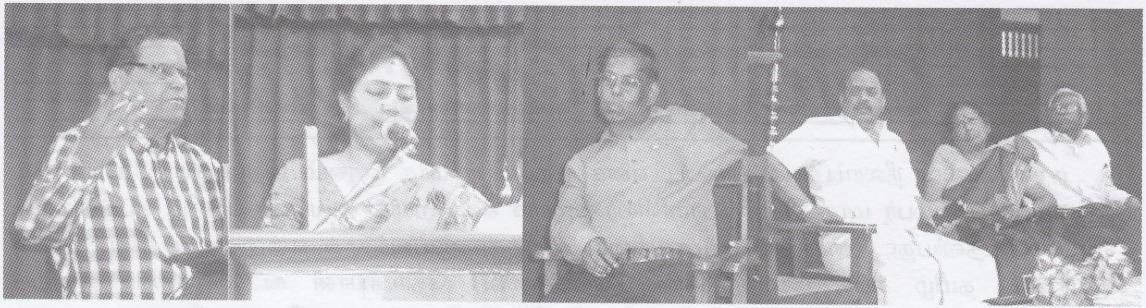
இந்நிகழ்வில் தலைமையுரை, வெளியீட்டுரை ஆகியவற்றை வல்லவை ந. அனந்தராஜ் நிகழ்த்தினார் தொடர்ந்து பிரதவிருந்தினர் உரையை இடம்பெற்றது. நூலின் கெளரவப் பிரதிகளை நூலாசிரியரின் பெற்றோர் திரு. திருமதி சக்திவேல் புவனேந்திரராணி தம்பதியினர் பெற்றுச் சிறப்பித்தனர். பாடசாலை உப அதிபர் திருமதி சு. புஷ்பசாந்தி கருத்துரை வழங்கினார். ஆய்வுரையை கவிஞர் சு. குணேஸ்வரன் வழங்கினார். பெருந்திரளான இலக்கிய ஆர்வலர்கள் கலந்து நூலின் பிரதிகளைப்பெற்றுச் சிறப்பித்தனர்.

சிறந்த தமிழ்ப்பணிக்காக தமிழக அரசின் விருது பெற்ற திரு. விருபா குமரேசன் அவர்களை வல்லவை மக்கள் சார்பில் கெளர விக்கும் நிகழ்வும் சிறப்பாக இடம்பெற்றது.

எற்புரையையும் நன்றியுரையையும் நூலாசிரியர் வல்லவைக் கமல் நிகழ்த்தினார் பாடசாலைக் கீத்துடன் விழா இனிதே நிறைவேறியது.

ஞானம் - தலைவர்க்கியச் சுதாஞ்சிக - பிப்ரவரி 2015 (187)

முத்த எழுத்தாளர் சிற்பி சிவசூரவணபவன் நினைவேந்தல் நிகழ்வு

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் காலஞ்சென்ற முத்த எழுத்தாளர் சிற்பி சிவசூரவணபவன் அவர்களின் நினைவேந்தல் நிகழ்வு தலைவர் மு.கதிர்காமநாதன் தலைமையில் (27.11.2015) அன்று நடைபெற்றது. அஞ்சலியரைகளை தெளிவத்தை ஜோசப், திருமதி அன்னலெட்சுமி இராஜதூரை, வைத்தியகலாநிதி தி. ஞானசேகரன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினார்கள். நன்றியுரையை துணைச் செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி வழங்கினார்.

மனதில் நிற்கும் விழா !

கரம்டவுண்ஸ் ஸ்ரீசிவா விட்னு ஆலய பீக்கொக் மண்டபம் தமிழர் பாரம்பரியத்துக்கு ஏற்ப மிகவும் சிறப்பாக அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தது.

பெரியவர்களும் சிறியவர்களுமாக மண்டபம் நிறைந்து இருந்தது. காரணம் என்னவென்றால் அவுஸ்திரேலிய தமிழ் கலை இலக்கியச் சங்கத்தின் 15 ஆவது எழுத்தாளர் மாநாடேயாகும். 14-11-2015 சனிக்கிழமை பிற்பகல் நான்கு மணிக்கு ஆரம்பமான இந்த மாநாடு இரவு பத்தரை மணி வரை மிகவும் சிறப்பாக நடந்தேறியது. இலக்கியக் கருத்தரங்கு, விமர்சன அரங்கு, கவியரங்கு, மகளிர் அரங்கு பட்டிமன்றம், ஆகியன விழாவின் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாக அமைந்திருந்தன.

இலங்கை, இங்கிலாந்து, அண்டை மாநிலமான சிட்டி, ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் கலந்துகொண்டு விழாவினைச் சிறப்பித்தனர். இதுவரை காலமும் நடந்த எழுத்தாளர் விழாக்களைவிட இம்முறை நடந்த 15 ஆவது விழா மிகவும் ஒழுங்கமைப்படுவன் காத்திரமான விழா வாகவும் அமைந்தமையால் இதனை “மனதில் நிற்கும் விழா” என்பதே மிகவும் பொருத்தம் உடையதாகும்.

○ ○ ○

வாசகர் பேச்சுறை

நான் செல்வி நீலாம்பிகை கந்தப்பு. எனக்கு நவம்பர் மாத ஞானம் இதழ் கிடைக்கவில்லை. ஞானம் செப்டெம்பர் மாத இதழ் பேராசிரியர் ஜோர்ச் எல் ஹார்ட் அவர்கள் பற்றிய கட்டுரையை வாசிக்க உதவியது. அவருடைய முகவரியை அறிந்து ஆய்வுக்காக என்னுடைய எண், காலம் (2011,2012 தமிழ் சங்க மகாநாடுகளில் வாசித்ததை) தொடர்பான கட்டுரைகளை அனுப்ப வழிகிடத்தது. இதனால் எனவாழ்வில் மிகப்பெரிய சந்தோசத்தைப் பெற வழிவகுத்த ஞானம் குழுமத்திற்கு எவ்விதம் நன்றி கூறுவதென்று தெரியவில்லை. மிகக் நன்றிகள்.

- க. நீலாம்பிகை

சர்வதேச சிறுவர்த்தினத்தை அர்த்தமுள்ளதாக்குவோம் என்ற 185 ஆவது இதழ் ஆசிரியத்தலையங்கம் அர்த்தமுடையது. இன்று சிறுவர் துங்பபிரயோகங்கள் மலிந்து செல்லும் வேளையில் இத்தகைய ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் முக்கியமானதாகிறது. அட்டைப்பட அதிதியாகக் கெளரவும் பெற்ற வி.ரி இளங்கோவன் போன்றோர் நாட்டைவிட்டுச் சென்றது ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு பேரிழப்பு என்பதை கட்டுரையை வாசித்தபோது உணரக்கூடியதாக இருந்தது. ஆசி கந்தராஜாவின் படைப்புக்கட்டுரை, செல்லப்பாக்கியம் மாமியின் முட்டிக்கத்திரிக்காய் சிறந்த படைப்பு. ஆசிரியர், சுவை குற்றாமல் கதையை வளர்த்துச் சென்று சில விஞ்ஞான உண்மைகளையும் கூறி இன்றைய நமது நாட்டின் தேவையையும் உணர்த்தியிருப்பது பாராட்டப்படவேண்டியது. பொன் புத்திசிகாமணியின் கவிதை மன்வாசனை கமிழ் எழுதப்பட்ட நல்ல தரமான கவிதை

- எஸ் கமலநாதன், பதுளை

நவம்பர் இதழில் தென்கிழக்குக் கவிஞர் பாலமுனை பாறூக் பற்றிய கட்டுரை விமர்சன ரீதியாக அவரது படைப்புகளை அனுகி அவரைப்பற்றிய சிறப்பான அறிமுகத்தைத்தந்திருக்கிறது. ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் சிறுகதை புலம்பெயர் வாழ்வில் நம்மவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகளை குறிப்பாக கலப்புத்திருமணங்கள் பெரியவர்களைக் கலங்க வைப்பதையும் இன்றைய புதிய தலைமுறையினரின் கண்ணோட்டத்தையும் சிறப்பாய் படம் பிடித்துள்ளது. கதை சிறுகதையா அல்லது குறுநாவலா என்ற மயக்கத்தைத் தந்தாலும் நல்லதொரு புனைவு என்பதில் கருத்து வேறுபாடிருக்க முடியாது

- எஸ். எம். ஜபார்கான், நாவலப்பிடிய

நவம்பர் 2015 இதழில் வெளியாகிய ஞானத்தின் ஜேரோப்பிய இலக்கியப் பயணம் தொடர்பான செய்திகளையும் புகைப்படங்களையும் பார்த்தேன். ஞானம் உள்நாட்டில் மட்டுமல்லாது புலம்பெயர் நாடுகளிலும் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை அறிய முடிந்தது. இன்று இலங்கையில் இருந்து வெளிவரும் உலகத்தமிழ் இலக்கிய சஞ்சிகையாக ஞானம் வளர்ந்திருப்பதற்குக் காரணம் இணையவழி இலவசமாக உலகத்தமிழ் வாசகர்களை ஞானம் சென்றடைவதுதான். தொடர்த்தும் உங்கள் பணி.

- இரா. அ. இராமன், கண்ணி

அன்பான பிரதம் ஆசிரியருக்கும் இணை ஆசிரியருக்கும் வணக்கங்கள். ஜேரோப்பிய வலம் முடித்து நலமாக நாடு திரும்பிவிட்டங்கள் என்பதை சஞ்சிகை பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டேன். எப்போதும் சொந்தக்காரர்கள் இடைக்கிடை கமத்துக்குள் உலாவரவேண்டும். அப்போதுதான் பயிர்கள் செழித்து வளரும். உங்களைச் சந்தித்தது மன்றிறைவைத்தந்தது. ஜேரோப்பிய புதினங்களுடன் எங்கள் செய்தியும் சிறப்பாக் இருக்கிறது. எங்களுர் ஆசிரியர் திரு. மூல்லைமணி அவர்களை கெளரவித்தது மகிழ்வைத் தருகிறது. நன்றிகள்.

- பொன்.புத்திசிகாமணி, யேர்மணி

நூனம் பதிப்பக வெளியீடுகள்

மர்வாசக அணியுதும்
ஞ. பாலச்சந்திரன்
விலை: ரூபா. 300/=

நெந்துமதம் என்ன சொல்கிறது? - பாகம் 3
'தத்துவ சாரம்'
திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஐயர்
விலை: ரூபா. 300/=

இலண்டன் பயண அறுவடிகள்
தி. ஞானசேகரன்
விலை: ரூபா. 300/=

ஈழத்துப் புலம்பெயர் ஒலக்கியம்
சிறப்பிதழ்
விலை: ரூபா. 1800/=

நூனம் பதிப்பகம்

3B 46ஆவது ஓழுங்கை, கொழும்பு 06
+94 11 258 6013 +94 777 306 506
editor@gnanam.info

**BISCUIT
MANUFACTURERS**

ඉලක පාරුම්පරියම
පිළ්කන් තාன් !

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740

E: luckyland@slt.net.lk